

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 125

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

60. gadagājums

2017. gada 18. maijs

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/836 (2017. gada 11. janvāris), ar ko groza III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu 1
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/837 (2017. gada 17. maijs), ar ko labo Īstenošanas regulas (ES) 2015/1998, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā, poļu un zviedru valodas versiju ⁽¹⁾ 3
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/838 (2017. gada 17. maijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 889/2008 groza attiecībā uz dažu bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku barību ⁽¹⁾ 5
- ★ Komisijas Regula (ES) 2017/839 (2017. gada 17. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu groza attiecībā uz nitrītu (E 249–250) lietošanu *golonka peklowana* ⁽¹⁾ 7
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/840 (2017. gada 17. maijs) par darbīgās vielas ortosulfamurona neapstiprināšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾ 10
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/841 (2017. gada 17. maijs), ar ko Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 groza attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām alfa cipermetrīnam, *Ampelomyces quisqualis* celmam AQ 10, benalaksilam, bentazonam, bifenazātam, bromoksīnilam, karfentrazonetilam, hlorprofāmam, ciazofamidam, desmedifāmam, dikvatam, DPX KE 459 (flupirsulfuronmetilam), etoksazolam, famoksadonam, fenamidonam, flumioksazīnam, foramsulfuronam, *Gliocladium catenulatum* celmam J1446, imazamoksam, imazosulfuronam, izoksaflutolam, laminarīnam, metalaksilam-M, metoksifenozīdam, milbemektīnam, oksasulfuronam, pendimetālīnam, fenmedifāmam, pimetrozīnam, S-metolahloram un trifloksistrobīnam ⁽¹⁾ 12

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/842 (2017. gada 17. maijs), ar ko zemas kaitīguma pakāpes darbīgās vielas <i>Coniothyrium minitans</i> (celms CON/M/91-08) apstiprinājumu atjauno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu ⁽¹⁾	16
★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/843 (2017. gada 17. maijs), ar ko apstiprina darbīgo vielu <i>Beauveria bassiana</i> (celms NPP111B005) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu ⁽¹⁾	21
Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/844 (2017. gada 17. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai	25

DIREKTĪVAS

★ Komisijas Direktīva (ES) 2017/845 (2017. gada 17. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/56/EK groza attiecībā uz to elementu indikatīvajiem sarakstiem, kas jāņem vērā, sagatavojot jūras stratēģijas ⁽¹⁾	27
---	----

LĒMUMI

★ Eiropas Parlamenta Lēmums (ES) 2017/846 (2017. gada 16. marts), ar ko pagarina pilnvaru laiku Izmeklēšanas komitejai, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas	34
★ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2017/847 (2017. gada 16. maijs), ar ko Dānijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 2891)	35
★ Komisijas Lēmums (ES) 2017/848 (2017. gada 17. maijs), ar ko nosaka laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijus un metodiskos standartus un monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes un atceļ Lēmumu 2010/477/ES ⁽¹⁾	43

Labojumi

★ Labojums Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/1011 (2015. gada 24. aprīlis), ar kuru papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 273/2004 un Padomes Regulu (EK) Nr. 111/2005, ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm, un ar kuru atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 1277/2005 (OV L 162, 27.6.2015.)	75
---	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/836

(2017. gada 11. janvāris),

ar ko groza III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Saņēmējvalsts, uz kuru attiecas vispārējā tarifa preferenču sistēma (VPS), var pieprasīt papildu tarifa preferences saskaņā ar īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (VPS+). Šim nolūkam Regulas (ES) Nr. 978/2012 9. panta 1. punktā ir paredzēti konkrēti atbilstības kritēriji, ko ievēro, piešķirot tarifa preferences saskaņā ar VPS+. Valstij vajadzētu būt uzskatāmai par neaizsargātu, pamatojoties uz faktu, ka tajā nav panākta pietiekama diversifikācija un integrācija starptautiskajā tirdzniecības sistēmā. Tai vajadzētu būt ratificējušai visas minētās Regulas (ES) Nr. 978/2012 VIII pielikumā norādītās konvencijas, un jaunākajos pieejamajos pārraudzības struktūru secinājumos nedrīkst tikt identificēti nopietni pārkāpumi minēto konvenciju efektīvā īstenošanā. Attiecībā uz jebkuru no attiecīgajām konvencijām tai nevajadzētu būt izteikušai atrunu, kas ir aizliegta ar kādu no minētajām konvencijām vai kas vienīgi Regulas (ES) Nr. 978/2012 9. panta nozīmē tiek uzskatīta par nesavienojamu ar minētās konvencijas mērķi un nolūku. Tai bez atrunām būtu jāuzņemas ziņošanas prasības, ko nosaka katra konvencija, un jāuzņemas saistoši pienākumi, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 978/2012 9. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā.
- (2) VPS saņēmējvalstij, kas vēlas izmantot VPS+ sniegtās priekšrocības, ir jāiesniedz pieprasījums kopā ar vispusīgu informāciju par attiecīgo konvenciju ratifikāciju, tās atrunām un konvencijas līgumslēdzēju pušu iebildumiem pret attiecīgajām atrunām, kā arī par tās saistošajiem pienākumiem.
- (3) Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu Regulas (ES) Nr. 978/2012 III pielikumu nolūkā piešķirt VPS+ pieprasījuma iesniedzējai valstij, iekļaujot to VPS+ saņēmējvalstu sarakstā.
- (4) Komisija 2016. gada 12. jūlijā saņēma VPS+ pieprasījumu no Šrilankas Demokrātiskās Sociālistiskās Republikas (Šrilanka).
- (5) Komisija ir pārbaudījusi Šrilankas iesniegto VPS+ pieprasījumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 978/2012 10. panta 1. punktu un konstatējusi, ka Šrilanka atbilst nosacījumiem. Tādēļ Šrilankai būtu jāpiešķir VPS+ no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Regulas (ES) Nr. 978/2012 III pielikums būtu attiecīgi jāgroza.

⁽¹⁾ OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.

- (6) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 978/2012 13. pantu Komisijai ir pastāvīgi jāpārskata attiecīgo konvenciju ratifikācijas statuss un efektīva īstenošana Šrilankā, kā arī Šrilankas valdības sadarbība ar attiecīgām pārraudzības struktūrām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 978/2012 III pielikuma B un A slejā attiecīgi iekļauj šādu valsti un atbilstošo burtu kodu:

“Šrilanka

LK”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 11. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/837**(2017. gada 17. maijs),****ar ko labo Īstenošanas regulas (ES) 2015/1998, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā, poļu un zviedru valodas versiju****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 300/2008 par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/1998 ⁽²⁾ poļu valodas versijā ir kļūda pielikuma 11.4.3. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz uzskaitītajām kvalifikācijām, kam nepieciešamas regulāri atkārtotas mācības.
- (2) Īstenošanas regulas (ES) 2015/1998 zviedru valodas versijā ir kļūda pielikumā, konkrētāk, 8.1.1.2. un 9.1.1.3. punktā attiecībā uz prasību par atkārtotu pārbaudi; 8.3.1. punktā attiecībā uz piegādājamo objektu; 9.1.3.5. punkta b) apakšpunkta pirmajā daļā attiecībā uz novērtēšanas metodes tvērumu; 9.3.1. punktā attiecībā uz piegādājamo objektu; un 11.2.3.1. punkta ievadfrāzē attiecībā uz personām, uz kurām attiecas pienākums apgūt mācības.
- (3) Tāpēc Īstenošanas regulas (ES) 2015/1998 poļu un zviedru valodas versijas ir attiecīgi jālabo. Tas neskar pārējo valodu versijas.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Civilās aviācijas drošības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants*(Neattiecas uz latviešu valodas versiju)*⁽¹⁾ OV L 97, 9.4.2008., 72. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2015. gada 5. novembra Īstenošanas regula (ES) 2015/1998, ar ko nosaka sīki izstrādātus pasākumus kopīgu pamatstandartu īstenošanai aviācijas drošības jomā (OV L 299, 14.11.2015., 1. lpp.).

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNKER

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/838**(2017. gada 17. maijs),****ar ko Regulu (EK) Nr. 889/2008 groza attiecībā uz dažu bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku barību****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 15. panta 2. punktu un 16. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 834/2007 ir noteiktas pamatprasības attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku bioloģisko ražošanu, tostarp prasības attiecībā uz barību. Komisijas Regulā (EK) Nr. 889/2008 ⁽²⁾ ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par minēto prasību īstenošanu.
- (2) Regulas (EK) Nr. 834/2007 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) punktā noteikts, ka zivis un vēžveidīgie jāēdina ar barību, kas atbilst šo dzīvnieku ēdināšanas prasībām dažādās dzīvnieka attīstības stadijās.
- (3) Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.1 pantā ir paredzēti īpaši noteikumi par to, kā ēdināmi daži akvakultūras dzīvnieki, kas minēti tās pašas regulas XIIIa pielikuma 6., 7. un 9. iedaļā. Minētā panta noteikumu mērķis ir priekšroku dot dabīgi pieejamai barībai, ja tāda ir.
- (4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.1 panta 1. punktu attiecīgie dzīvnieki ir jābaro ar dīķos un ezeros dabīgi pieejamo barību. Minētās regulas 25.1 panta 2. punkts atļauj izmantot augu izcelsmes bioloģisko barību vai jūras aļģes, ja dabīgie barības resursi nav pieejami pietiekamā daudzumā. Minētās regulas 25.1 panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā noteikts maksimālais zivju miltu un zivju eļļas īpatsvars, kas pieļaujams pangasiju un garneļu barības devā gadījumā, ja papildus dabīgi pieejamajai barībai izmanto piebarojumu.
- (5) Inkubatorā notiekošajā audzēšanas posmā dabīgās barības ir maz vai nav nemaz. Dalībvalstis Komisijai ir norādījušas, ka Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.1 panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzēto barošanas noteikumu piemērošana *Penaeus* ģints garneļiem un konkrēti lielajai tīģergarnelei (*Penaeus monodon*) agrīnās attīstības stadijās inkubatorā nozīmētu barības nepietiekamību un izraisītu paaugstinātu mirstību.
- (6) Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.1 panta 1. punktā prasīts attiecīgos dzīvniekus barot ar dīķos un ezeros dabīgi pieejamo barību. Minētā panta noteikumiem būtu jāattiecas tikai uz tirgus izmēra sasniegšanas posmu, kad dzīvniekus tur dīķos un ezeros, nevis uz inkubatora vidi, kur dabīgi pieejamās barības daudzums ir nepietiekams. Īpaši aktuāls šis jautājums ir kļuvis pēc 2016. gada 31. decembra, jo saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.e panta 3. punktu nebioloģiskās pārvaldības nosacījumiem atbilstošus akvakultūras dzīvnieku mazuļus no šīs dienas bioloģiskajās saimniecībās ievietot vairs nedrīkst. Pirms minētās dienas bija atļauts bioloģiskajās saimniecībās ievietot zināmu daļu nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļu, kas inkubēti saskaņā ar nebioloģiskās pārvaldības nosacījumiem.
- (7) Turklāt ekspertu grupa tehnisku padomu sniegšanai par bioloģisko ražošanu (EGTOP), kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/427/EK ⁽³⁾, ir apstiprinājusi, ka Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.1 panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta īpašie noteikumi der tikai dzīvniekiem, kas jau ir sasnieguši tirgus izmēru ⁽⁴⁾. EGTOP uzskata, ka minētajā pantā noteiktie zivju miltu un zivju eļļas daudzuma ierobežojumi neļauj apmierināt dzīvnieku ēdināšanas vajadzības, kas inkubatorā jāievēro dzīvnieku agrīnajās attīstības stadijās.

⁽¹⁾ OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 5. septembra Regula (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (OV L 250, 18.9.2008., 1. lpp.).⁽³⁾ Komisijas 2009. gada 3. jūnija Lēmums 2009/427/EK, ar ko izveido ekspertu grupu tehnisku padomu sniegšanai par bioloģisko ražošanu (OV L 139, 5.6.2009., 29. lpp.).⁽⁴⁾ Galīgais ziņojums: http://ec.europa.eu/agriculture/organic/sites/orgfarming/files/final_report_egtop_on_aquaculture_part-c_en.pdf

- (8) Komisija saskata vajadzību noteikumus par dažu akvakultūras dzīvnieku barību grozīt, precizējot, ka šie noteikumi attiecas tikai uz dzīvniekiem, kas jau ir sasnieguši tirgus izmēru. Šādu secinājumu Komisija ir izdarījusi, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 834/2007 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) punkta prasību dzīvniekus ēdināt ar barību, kas atbilst to ēdināšanas vajadzībām dažādās attīstības stadijās, Regulas (EK) Nr. 889/2008 25.l panta mērķi priekšroku dot dabīgi pieejamai barībai, ja tāda ir, un EGTOP atzinumu.
- (9) Tāpēc Regula (EK) Nr. 889/2008 būtu attiecīgi jāgroza.
- (10) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Bioloģiskās ražošanas komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 889/2008 25.l panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Tirgus izmēra sasniegšanas posmā akvakultūras dzīvniekiem, kas minēti XIIIa pielikuma 6. iedaļā, 7. iedaļā un 9. iedaļā, izmanto dīķos un ezeros dabīgi pieejamo barību.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNKER

KOMISIJAS REGULA (ES) 2017/839**(2017. gada 17. maijs),****ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu groza attiecībā uz nitrītu (E 249–250) lietošanu *golonka peklowana*****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 10. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumā noteikts Savienības atļauto pārtikas piedevu saraksts un to lietošanas nosacījumi.
- (2) Savienības atļauto pārtikas piedevu sarakstu var atjaunināt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1331/2008 ⁽²⁾ 3. panta 1. punktā minēto vienoto procedūru vai nu pēc Komisijas iniciatīvas, vai pēc pieteikuma saņemšanas.
- (3) 2016. gada 10. martā Polija iesniedza pieteikumu atļaujai izmantot nitrītus (E 249–250) kā konservantu gaļas izstrādājumā *golonka peklowana*. Pēc tam pieteikumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1331/2008 4. pantu darīja pieejamu dalībvalstīm.
- (4) Saskaņā ar pieteikuma iesniedzēja sniegto informāciju *golonka peklowana* ir tradicionāls Polijas gaļas izstrādājums, kurā nitrītus izmanto ne tikai konservēšanai, bet arī salīšanai, lai iegūtu vēlamo krāsu, aromātu un struktūru, ko sagaida patērētāji. Gaļas izstrādājums *golonka peklowana* patērētājiem pirms lietošanas vēl ir termiski jāapstrādā.
- (5) Regulas (EK) Nr. 1333/2008 7. apsvērumā ir noteikts, ka pārtikas piedevu apstiprināšanā būtu jāņem vērā arī citi ar konkrēto jautājumu saistīti faktori, tostarp ar tradīcijām saistīti faktori. Tādēļ ir lietderīgi dažās dalībvalstīs saglabāt tirgū konkrētus tradicionālos produktus, kuros pārtikas piedevu lietošana atbilst Regulā (EK) Nr. 1333/2008 noteiktajiem vispārīgajiem un īpašajiem nosacījumiem.
- (6) Lai nodrošinātu, ka tiek vienādi piemērots to pārtikas piedevu lietojums, uz ko attiecas šī regula, gaļas izstrādājums *golonka peklowana* tiks aprakstīts vadlīniju dokumentā, kurā sniegta informācija par pārtikas produktu kategorijām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām II pielikuma E daļā ⁽³⁾.
- (7) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1331/2008 3. panta 2. punktu Komisijai ir jālūdz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes ("Iestāde") atzinums, lai atjauninātu Savienības atļauto pārtikas piedevu sarakstu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumā, izņemot gadījumus, kad attiecīgajiem atjauninājumiem nav ietekmes uz sabiedrības veselību. Vispārīgi nitrītu izmantošana gaļas produktos ir atļauta, bet gaļas izstrādājumos tos atļauts izmantot tikai konkrētos tradicionālajos izstrādājumos, un attiecībā uz tradicionāli sāļi konservētiem gaļas produktiem ir noteikti īpaši nosacījumi. Tā kā pieteikums atļaujai paplašināt nitrītu lietošanu attiecas tikai uz konkrēto tradicionāli lietoto gaļas izstrādājumu, nav gaidāms, ka lietojuma paplašinājums būtiski ietekmēs kopējo eksponētību nitrītiem. Tādēļ minēto piedevu paplašināts lietojums ir Savienības saraksta atjauninājums, kam nav ietekmes uz cilvēka veselību, un nav nepieciešams lūgt Iestādes atzinumu.

⁽¹⁾ OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1331/2008, ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, fermentiem un aromatizētājiem (OV L 354, 31.12.2008., 1. lpp.).⁽³⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/food_improvement_agents/additives/eu_rules_en.

- (8) Attiecīgi būtu jāgroza Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikums.
- (9) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNKER

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikuma E daļas 08.2. punktā “Gaļas izstrādājumi, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 853/2004”, ierakstu par nitrītiem (E 249-250) aizstāj ar šādu:

	“E 249-250	Nitrīti	150	(7)	Tikai <i>lomo de cerdo adobado</i> , <i>pincho moruno</i> , <i>careta de cerdo adobada</i> , <i>costilla de cerdo adobada</i> , <i>Kasseler</i> , <i>Brä te</i> , <i>Surfleisch</i> , <i>toorvorst</i> , <i>šašlōkk</i> , <i>ahjupraad</i> , <i>kieļbasa surowa biała</i> , <i>kieļbasa surowa metka</i> , <i>tatar wołowcy</i> (<i>danie tatarskie</i>) and <i>golonka peklowana</i> ”
--	------------	---------	-----	-----	---

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/840**(2017. gada 17. maijs)****par darbīgās vielas ortosulfamurona neapstiprināšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta a) apakšpunktu Padomes Direktīvu 91/414/EEK ⁽²⁾ piemēro tām darbīgajām vielām, par kurām saskaņā ar minētās direktīvas 6. panta 3. punktu pirms 2011. gada 14. jūnija pieņemts lēmums attiecībā uz apstiprinājuma procedūru un nosacījumiem. Attiecībā uz ortosulfamurona Regulas (EK) Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti ar Komisijas Lēmumu 2006/806/EK ⁽³⁾.
- (2) Saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu Itālija 2005. gada 4. jūlijā saņēma pieteikumu no *Isagro S.p.A.* par darbīgās vielas ortosulfamurona iekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Ar Lēmumu 2006/806/EK tika apstiprināts, ka dokumentācija ir pilnīga, proti, principā to var uzskatīt par atbilstošu Direktīvas 91/414/EEK II un III pielikumā noteiktajām datu un informācijas prasībām.
- (3) Attiecībā uz lietojuma veidiem, kurus ierosinājis pieteikuma iesniedzējs, šīs darbīgās vielas iedarbība uz cilvēka un dzīvnieku veselību un vidi ir novērtēta saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. un 4. punkta noteikumiem. Izraudzītā ziņotāja dalībvalsts 2012. gada 27. jūlijā iesniedza novērtējuma ziņojuma projektu. Saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 188/2011 ⁽⁴⁾ 6. panta 3. punktu pieteikuma iesniedzējam tika lūgts sniegt papildu informāciju. Itālijas veiktais izvērtējums par pieteikuma iesniedzēja iesniegto papildu informāciju tika iesniegts kā papildinājumi novērtējuma ziņojuma projektam, un 2013. gada augustā tos apkopoja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (turpmāk "Iestāde").
- (4) Dalībvalstis un Iestāde izskatīja novērtējuma ziņojuma projektu. Iestāde 2013. gada 3. septembrī iesniedza Komisijai secinājumu par darbīgās vielas ortosulfamurona pesticīdu riska novērtējumu ⁽⁵⁾. Iestāde secināja, ka pieejamā informācija par atlieku īpašībām galvenajās kultūrās un pēckultūrās apvienojumā ar to, ka trūkst informācijas par dažu augu metabolītu toksikoloģiskajiem datiem un uzņemtajām devām, neļauj pabeigt novērtējumu par risku patērētājiem. Turklāt nebija iespējams pabeigt tāda riska novērtējumu, kas rodas augsnē dzīvojošiem organismiem un ūdens organismiem. Iestāde arī konstatēja bažas, kuras raisa atsevišķi metabolīti, līdz ar to nebija iespējams pabeigt gruntsūdeņu eksoģenitātes novērtējumu.
- (5) Komisija aicināja pieteikuma iesniedzēju iesniegt piezīmes par Iestādes secinājumu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 188/2011 9. panta 1. punktu – par pārskata ziņojuma projektu. Pieteikuma iesniedzējs iesniedza piezīmes, un tās tika rūpīgi izskatītas.

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2006. gada 24. novembra Lēmums 2006/806/EK, ar ko principā atzīst tās dokumentācijas pilnīgumu, kas iesniegta sīkākai izskatīšanai saistībā ar iespējamo ortosulfamurona iekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā (OV L 329, 25.11.2006., 74. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 25. februāra Regula (ES) Nr. 188/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Direktīvai 91/414/EEK attiecībā uz to darbīgo vielu novērtēšanu, kuras nav bijušas tirgū divus gadus pēc minētās direktīvas paziņošanas (OV L 53, 26.2.2011., 51. lpp.).

⁽⁵⁾ EFSA Journal, 2013; 11(9):3352. Pieejams tiešsaistē: www.efsa.europa.eu.

- (6) Tomēr, neraugoties uz pieteikuma iesniedzēja izvirzītajiem argumentiem, 4. apsvērumā konstatētās/minētās bažas nevarēja novērst.
- (7) Līdz ar to nav pierādīts, ka ieteiktajos lietošanas apstākļos ir sagaidāms, ka augu aizsardzības līdzekļi, kuru sastāvā ir ortosulfamurons, kopumā atbilst Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām prasībām.
- (8) Tāpēc ortosulfamuronu nevajadzētu apstiprināt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 2. punktu.
- (9) Saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu dalībvalstīm tika dota iespēja piešķirt ortosulfamuronu saturošiem augu aizsardzības līdzekļiem pagaidu atļaujas uz sākotnējo periodu, kas ir trīs gadi. Komisijas Īstenošanas lēmumā 2013/205/ES ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir atļauts pagarināt ortosulfamurona pagaidu atļaujas uz laikposmu, kas beidzas, vēlākais, 2015. gada 30. aprīlī.
- (10) Visu spēkā esošo atļauju termiņš ir beidzies, tāpēc nav nepieciešams piešķirt papildu laika periodu, lai atsauktu ortosulfamuronu saturošu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas.
- (11) Šī regula neskar iespēju attiecībā uz ortosulfamuronu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 7. pantu iesniegt citus pieteikumus.
- (12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbīgās vielas neapstiprināšana

Darbīgā viela ortosulfamurons nav apstiprināta.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 25. aprīļa Īstenošanas lēmums 2013/205/ES, ar ko dalībvalstīm atļauj pagarināt pagaidu atļaujas, kuras piešķirtas jaunām darbīgajām vielām acehinosilam, aminopirālīdam, askorbīnskābei, flubendiamīdam, gamma-cihalotrīnam, ipkonazolam, metaflumizonam, ortosulfamuronam, *Pseudomonas* sp. (celms DSMZ 13134), piridililam, piroksulāmam, spiromezifēnam, tiēnkarbazonom un topramezonam (OV L 117, 27.4.2013., 20. lpp.).

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/841

(2017. gada 17. maijs),

ar ko Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 groza attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām alfa cipermetrīnam, *Ampelomyces quisqualis* celmam AQ 10, benalaksilam, bentazonam, bifenazātam, bromoksīnilam, karfentrazonetilam, hlorprofāmam, ciazofamīdam, desmedifamam, dikvatam, DPX KE 459 (flupirsulfuronmetilam), etoksazolam, famoksadonam, fenamidonom, flumioksazīnam, foramsulfuronam, *Gliocladium catenulatum* celmam J1446, imazamoksam, imazosulfuronam, izoksafutolam, laminarīnam, metalaksilam-M, metoksifenoazīdam, milbemektīnam, oksasulfuronam, pendimetalīnam, fenmedifāmam, pimetrozīnam, S-metolahloram un trifloksistrobīnam

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 17. panta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 ⁽²⁾ pielikuma A daļā noteiktas darbīgās vielas, ko uzskata par apstiprinātām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009.
- (2) Apstiprinājuma periodi darbīgajām vielām bentazonam, dikvatam, DPX KE 459 (flupirsulfuronmetilam), famoksadonam, flumioksazīnam, metalaksilam-M un pimetrozīnam tika pagarināti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/549 ⁽³⁾. Minēto vielu apstiprinājums beigsies 2017. gada 30. jūnijā. Saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 1141/2010 ⁽⁴⁾ 4. pantu tika iesniegti pieteikumi ar lūgumu atjaunot minēto vielu iekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK ⁽⁵⁾ I pielikumā.
- (3) Apstiprinājuma periodi darbīgajām vielām karfentrazonetilam, ciazofamīdam, fenamidonom, foramsulfuronam, imazamoksam, izoksafutolam, oksasulfuronam, pendimetalīnam un trifloksistrobīnam pēdējoreiz tika pagarināti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/950 ⁽⁶⁾. Minēto vielu apstiprinājums beigsies 2017. gada 31. jūlijā.
- (4) Apstiprinājuma periodi darbīgajām vielām alfa cipermetrīnam, *Ampelomyces quisqualis* celmam AQ 10, benalaksilam, bifenazātam, bromoksīnilam, hlorprofāmam, desmedifāmam, etoksazolam, *Gliocladium catenulatum* celmam J1446, imazosulfuronam, laminarīnam, metoksifenoazīdam, milbemektīnam, fenmedifāmam un S-metolahloram tika pagarināti ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1197/2012 ⁽⁷⁾. Minēto vielu apstiprinājums beigsies 2017. gada 31. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 25. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV L 153, 11.6.2011., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2016. gada 8. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2016/549, ar ko Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 groza attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām bentazonam, cihalofopbutilam, dikvatam, famoksadonam, flumioksazīnam, DPX KE 459 (flupirsulfuronmetilam), metalaksilam-M, pikolinafēnam, prosulfuronam, pimetrozīnam, tiabendazolam un tifensulfuronmetilam (OV L 95, 9.4.2016., 4. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2010. gada 7. decembra Regula (ES) Nr. 1141/2010, ar ko nosaka procedūru, ar kuru Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā atkārtoti iekļauj aktīvo vielu otro grupu, un izveido šo vielu sarakstu (OV L 322, 8.12.2010., 10. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2016. gada 15. jūnija Īstenošanas regula (ES) 2016/950, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām 2,4-DB, beta-ciflutrīns, ciazofamīds, *Coniothyrium minitans* celmam CON/M/91-08 (DSM 9660), deltametrīns, dimetēnamīds-P, etofumezāts, fenamidons, flufenacets, flurtamons, foramsulfurons, fostiazāts, imazamokss, iprodions, izoksafutols, jodsulfurons, karfentrazonētils, linurons, maleīnhidrazīds, mezotriions, oksasulfurons, pendimetalīns, pikoksistrobīns, siltiofams un trifloksistrobīns (OV L 159, 16.6.2016., 3. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas 2012. gada 13. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1197/2012, ar ko attiecībā uz apstiprinājuma perioda pagarināšanu darbīgajām vielām acetamiprīdam, alfa cipermetrīnam, *Ampelomyces quisqualis* celmam AQ 10, benalaksilam, bifenazātam, bromoksīnilam, hlorprofāmam, desmedifāmam, etoksazolam, *Gliocladium catenulatum* celmam J1446, imazosulfuronam, laminarīnam, mepanipirīnam, metoksifenoazīdam, milbemektīnam, fenmedifāmam, *Pseudomonas chlororaphis* celmam MA 342, hinoksifēnam, S-metolahloram, tepraloksidīnam, tiakloprīdam, tirāmam un cirāmam groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV L 342, 14.12.2012., 27. lpp.).

- (5) Apstiprinājuma atjaunošanas pieteikumi par 3. un 4. apsvērumā uzskaitītajām vielām tika iesniegti saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 844/2012 ⁽¹⁾.
- (6) Ņemot vērā to, ka no pieteikumu iesniedzējiem neatkarīgu iemeslu dēļ vielu novērtēšana ir aizkavējusies, minēto darbīgo vielu apstiprinājumi, visticamāk, beigsies, pirms tiks pieņemts lēmums par to atjaunošanu. Tādēļ to apstiprinājuma periodi ir jāpagarina.
- (7) Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1107/2009 17. panta pirmajā daļā izvirzīto mērķi, gadījumos, kad Komisija pieņem regulu, kurā noteikts, ka kādai šīs regulas pielikumā minētajai darbīgajai vielai apstiprinājums nav atjaunots, jo nav izpildīti apstiprināšanas kritēriji, Komisija termiņa beigas nosaka vai nu tajā pašā datumā, kāds bijis noteikts pirms šīs regulas pieņemšanas, vai regulas spēkā stāšanās datumā, izvēloties attiecīgo vēlāko datumu, ja vien darbīgās vielas apstiprinājums nav atjaunots. Kas attiecas uz gadījumiem, kad Komisija pieņem regulu, kurā paredzēta šīs regulas pielikumā minētas darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošana, Komisija atbilstoši apstākļiem centīsies noteikt agrāko iespējamo piemērošanas datumu.
- (8) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011.
- (9) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikuma A daļu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komisijas 2012. gada 18. septembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012, ar ko nosaka noteikumus, kas vajadzīgi darbīgo vielu apstiprinājumu atjaunošanas procedūras īstenošanai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 252, 19.9.2012., 26. lpp.).

PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikuma A daļu groza šādi:

- 1) 11. rindas "Bentazons" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 2) 15. rindas "Dikvats" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 3) 19. rindas "DPX KE 459 (flupirsulfuronmetils)" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 4) 23. rindas "Pimetrozīns" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 5) 35. rindas "Famoksadons" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 6) 37. rindas "Metalaksils-M" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 7) 39. rindas "Flumioksazīns" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 30. jūnijs";
- 8) 41. rindas "Imazamokss" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 9) 42. rindas "Oksasulfurons" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 10) 44. rindas "Foramsulfurons" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 11) 46. rindas "Ciazofamīds" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 12) 53. rindas "Pendimetalīns" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 13) 59. rindas "Trifloksistrobīns" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 14) 60. rindas "Karfentrazonetils" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 15) 62. rindas "Fenamidons" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 16) 63. rindas "Izoksaflutols" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 17) 78. rindas "Hlorprofāms" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 18) 83. rindas "Alfa cipermetrīns" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 19) 84. rindas "Benalaksils" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 20) 85. rindas "Bromoksinils" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 21) 86. rindas "Desmedifams" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 22) 88. rindas "Fenmedifāms" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 23) 93. rindas "*Ampelomyces quisqualis* celms: AQ 10" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";
- 24) 95. rindas "Laminarīns" sestajā slejā "Apstiprināšanas termiņa beigas" datumu aizstāj ar "2018. gada 31. jūlijs";

- 25) 96. rindas “Metoksifenoazīds” sestajā slejā “Apstiprināšanas termiņa beigas” datumu aizstāj ar “2018. gada 31. jūlijs”;
- 26) 97. rindas “S-metolahlors” sestajā slejā “Apstiprināšanas termiņa beigas” datumu aizstāj ar “2018. gada 31. jūlijs”;
- 27) 98. rindas “*Gliocladium catenulatum* celms: J1446” sestajā slejā “Apstiprināšanas termiņa beigas” datumu aizstāj ar “2018. gada 31. jūlijs”;
- 28) 99. rindas “Etoksazols” sestajā slejā “Apstiprināšanas termiņa beigas” datumu aizstāj ar “2018. gada 31. jūlijs”;
- 29) 109. rindas “Bifenazāts” sestajā slejā “Apstiprināšanas termiņa beigas” datumu aizstāj ar “2018. gada 31. jūlijs”;
- 30) 110. rindas “Milbemektīns” sestajā slejā “Apstiprināšanas termiņa beigas” datumu aizstāj ar “2018. gada 31. jūlijs”.
-

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/842**(2017. gada 17. maijs),**

ar ko zemas kaitīguma pakāpes darbīgās vielas *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) apstiprinājumu atjauno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 22. panta 1. punktu saistībā ar 20. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Direktīvu 2003/79/EK ⁽²⁾ *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) kā darbīgā viela tika iekļauta Padomes Direktīvas 91/414/EEK ⁽³⁾ I pielikumā.
- (2) Darbīgās vielas, kas iekļautas Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā, ir uzskatāmas par apstiprinātām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un ir iekļautas Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 ⁽⁴⁾ pielikuma A daļā.
- (3) Darbīgās vielas *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) apstiprinājums, kā norādīts Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikuma A daļā, zaudē spēku 2017. gada 31. oktobrī.
- (4) Saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 844/2012 ⁽⁵⁾ 1. panta noteikumiem minētajā pantā norādītajā laikposmā tika iesniegts pieteikums par *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) apstiprinājuma atjaunošanu.
- (5) Pieteikuma iesniedzējs iesniedza papildu dokumentāciju, kas pieprasīta saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 844/2012 6. pantu. Ziņotāja dalībvalsts konstatēja, ka pieteikums ir pilnīgs.
- (6) Ziņotāja dalībvalsts, apspriežoties ar otru ziņotāju dalībvalsti, sagatavoja atjaunošanas novērtējuma ziņojumu, ko 2015. gada 29. maijā iesniedza Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei ("Iestāde") un Komisijai.
- (7) Iestāde atjaunošanas novērtējuma ziņojumu nosūtīja pieteikuma iesniedzējam un dalībvalstīm piezīmju sniegšanai un saņemtās piezīmes nosūtīja Komisijai. Turklāt Iestāde papildu kopsavilkuma dokumentāciju darīja publiski pieejamu.
- (8) Iestāde 2016. gada 8. jūnijā nosūtīja Komisijai savus secinājumus ⁽⁶⁾ par to, vai ir sagaidāms, ka *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) atbildīs apstiprināšanas kritērijiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā. Komisija 2016. gada 6. decembrī Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgajai komitejai iesniedza atjaunošanas ziņojuma projektu par *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08).

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2003. gada 13. augusta Direktīva 2003/79/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā kā aktīvu vielu iekļautu *Coniothyrium minitans* (OV L 205, 14.8.2003., 16. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 25. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV L 153, 11.6.2011., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2012. gada 18. septembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012, ar ko nosaka noteikumus, kas vajadzīgi darbīgo vielu apstiprinājuma atjaunošanas procedūras īstenošanai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 252, 19.9.2012., 26. lpp.).

⁽⁶⁾ EFSA Journal 2016; 14(7):4517, 16 lpp. Pieejams tiešsaistē www.efsa.europa.eu.

- (9) Pieteikuma iesniedzējam tika dota iespēja iesniegt piezīmes par atjaunošanas ziņojumu.
- (10) Attiecībā uz vismaz viena augu aizsardzības līdzekļa, kas satur *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08), vienu vai vairākiem raksturīgiem lietojumiem ir konstatēts, ka Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktie apstiprināšanas kritēriji ir ievēroti. Tādēļ ir lietderīgi atjaunot apstiprinājumu *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08).
- (11) Riska novērtējums attiecībā uz *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) apstiprinājuma atjaunošanu ir balstīts uz ierobežotu skaitu raksturīgo lietojumu, kas tomēr neierobežo to, kādiem lietojumiem *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) saturoši augu aizsardzības līdzekļi var būt atļauti. Tādēļ ir lietderīgi nesaglabāt ierobežojumu, saskaņā ar kuru minēto vielu var lietot tikai kā fungicīdu.
- (12) Komisija turklāt uzskata, ka *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1107/2009 22. pantam ir darbīgā viela ar zemu kaitīguma pakāpi. *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) nav viela, kas izraisa bažas, un tā atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 5. punkta nosacījumiem. *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) ir savvaļas tipa celms, kas dabīgi rodas vidē. Tas nav patogēns ne cilvēkam, ne dzīvniekiem. Sagaidāms, ka no lietojumiem, kas apstiprināti ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009, cilvēku, dzīvnieku un vides papildu eksponētība būs niecīga salīdzinājumā ar reālistiskās dabiskās situācijās paredzamo eksponētību.
- (13) Tādēļ ir lietderīgi atjaunot apstiprinājumu *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08). Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 4. punktu būtu atbilstīgi jāgroza Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikums.
- (14) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 14. panta 1. punktu saistībā ar tās 6. pantu un ņemot vērā pašreizējās zinātniskās un tehniskās zināšanas, tomēr būtu jāiekļauj konkrēti nosacījumi un ierobežojumi.
- (15) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 20. panta 3. punktu saistībā ar tās 13. panta 4. punktu attiecīgi būtu jāgroza Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikums.
- (16) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/950 ⁽¹⁾ *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08) apstiprinājuma termiņš tika pagarināts līdz 2017. gada 31. oktobrim, lai atjaunošanas procedūru varētu pabeigt pirms vielas apstiprinājuma termiņa beigām. Tomēr, ņemot vērā to, ka lēmums par atjaunošanu ir pieņemts pirms šā pagarinātā termiņa beigām, šī regula būtu jāpiemēro no 2017. gada 1. augusta.
- (17) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbīgās vielas apstiprinājuma atjaunošana

Darbīgo vielu *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91-08), kā norādīts I pielikumā, apstiprina atkārtoti, ievērojot minētajā pielikumā izklāstītos nosacījumus.

2. pants

Grozījumi Īstenošanas regulā (ES) Nr. 540/2011

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 15. jūnija Īstenošanas regula (ES) 2016/950, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz apstiprinājuma perioda pagarināšanu darbīgajām vielām 2,4-DB, beta-ciflutrīns, ciazofamīds, *Coniothyrium minitans* celmam CON/M/91-08 (DSM 9660), deltametrīns, dimetēnamīds-P, etofumezāts, fenamidons, flufenacets, flurtamons, foramsulfurons, fostiazāts, imazamokss, iprodions, izoksaflutols, jodsulfurons, karfentrazonetils, linurons, maleīnhidrazīds, mezotriions, oksasulfurons, pendimetālīns, pikoksistrobīns, siltiofams un trifloksistrobīns (OV L 159, 16.6.2016., 3. lpp.).

*3. pants***Stāšanās spēkā un piemērošanas diena**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 1. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

I PIELIKUMS

Vispārpieņemtais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tirība ⁽¹⁾	Apstiprināšanas datums	Apstiprinājuma termiņa beigas	Īpaši noteikumi
<i>Coniothyrium minitans</i> (celms CON/M/91-08) Piekluves numurs <i>Deutsche Sammlung von Mikroorganismen (DSM)</i> kultūru kolekcijā, Vācija: <i>DSM 9660</i> CIPAC Nr. 614	Neattiecas	Dzīvotspējīgu sporu minimālais saturs: 1×10^{12} KVV/kg	2017. gada 1. augusts	2032. gada 31. jūlijs	Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, ņem vērā secinājumus, kas izklāstīti atjaunošanas ziņojumā par <i>Coniothyrium minitans</i> (celms CON/M/91-08), un jo īpaši ziņojuma I un II papildinājumu. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš: — operatoru un strādnieku aizsardzībai, ņemot vērā, ka mikroorganismi uzskatāmi par potenciāliem kairinātājiem. Ražotājs ražošanas procesā nodrošina stingru vides apstākļu uzturēšanu un kvalitātes kontroles analīzi. Lietošanas nosacījumos vajadzības gadījumā ietver riska mazināšanas pasākumus.

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un tās specifikāciju sniegta pārskata ziņojumā.

II PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu groza šādi:

- 1) A daļā svītrot 71. ierakstu par *Coniothyrium minitans* (celms CON/M/91–08);
- 2) D daļā pievieno šādu ierakstu:

Numurs	Vispārpieņemtais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprināšanas datums	Apstiprinājuma termiņa beigas	Īpaši noteikumi
"11.	<i>Coniothyrium minitans</i> (celms CON/M/91-08) Piekļuves numurs <i>Deutsche Sammlung von Mikroorganismen (DSM)</i> kultūru kolekcijā, Vācija: DSM 9660 CIPAC Nr. 614	Neattiecas	Dzīvotspējīgu sporu minimālais saturs: 1×10^{12} KVV/kg	2017. gada 1. augusts	2032. gada 31. jūlijs	Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, ņem vērā secinājumus, kas izklāstīti atjaunošanas ziņojumā par <i>Coniothyrium minitans</i> (celms CON/M/91–08), un jo īpaši ziņojuma I un II papildinājumu. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš: — operatoru un strādnieku aizsardzībai, ņemot vērā, ka mikroorganismi uzskatāmi par potenciāliem kairinātājiem. Ražotājs ražošanas procesā nodrošina stingru vides apstākļu uzturēšanu un kvalitātes kontroles analīzi. Lietošanas nosacījumos vajadzības gadījumā ietver riska mazināšanas pasākumus."

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un tās specifikāciju sniegta pārskata ziņojumā.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/843**(2017. gada 17. maijs),****ar ko apstiprina darbīgo vielu *Beauveria bassiana* (celms NPP111B005) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (⁽¹⁾), un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Francija 2012. gada 6. novembrī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 7. panta 1. punktu saņēma uzņēmuma *Arysta Lifescience S.A.S.* pieteikumu darbīgās vielas *Beauveria bassiana* celma NPP111B005 apstiprināšanai. Saskaņā ar minētās regulas 9. panta 3. punktu Francija kā ziņotāja dalībvalsts 2013. gada 5. februārī pieteikuma iesniedzējam, pārējām dalībvalstīm, Komisijai un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk "Iestāde") paziņoja, ka pieteikums ir pieņemams.
- (2) 2014. gada 7. oktobrī ziņotāja dalībvalsts Komisijai iesniedza novērtējuma ziņojuma projektu par to, vai minētā darbīgā viela varētu atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, un kopiju nosūtīja Iestādei.
- (3) Iestāde rīkojās atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1107/2009 12. panta 1. punktam. Tā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 12. panta 3. punktu pieprasīja, lai pieteikuma iesniedzējs dalībvalstīm, Komisijai un Iestādei sniegtu papildu informāciju. 2015. gada 3. jūlijā ziņotāja dalībvalsts Iestādei iesniedza papildu informācijas novērtējumu atjaunināta novērtējuma ziņojuma projekta veidā.
- (4) Iestāde 2015. gada 6. oktobrī pieteikuma iesniedzējam, dalībvalstīm un Komisijai paziņoja savu secinājumu (⁽²⁾) par to, vai darbīgā viela *Beauveria bassiana* (celms NPP111B005) varētu atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem. Iestāde savu secinājumu darīja zināmu atklātībai.
- (5) Komisija 2016. gada 8. martā Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgo komiteju iepazīstināja ar pārskata ziņojumu par *Beauveria bassiana* celmu NPP111B005 un ar regulas projektu, kurā *Beauveria bassiana* celmu NPP111B005 paredzēts apstiprināt.
- (6) Pieteikuma iesniedzējam tika dota iespēja par pārskata ziņojumu iesniegt komentārus.
- (7) Ir konstatēts, ka Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. pantā norādītie apstiprināšanas kritēriji ir izpildīti attiecībā uz vienu vai vairākiem reprezentatīviem vismaz viena darbīgo vielu saturoša augu aizsardzības līdzekļa lietojumiem un, konkrēti, attiecībā uz lietojumiem, kas pārbaudīti un sīki aprakstīti pārskata ziņojumā. Tāpēc *Beauveria bassiana* celms NPP111B005 ir apstiprināms.
- (8) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 2. punktu saistībā ar tās 6. pantu un ņemot vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas, tomēr ir jāparedz daži nosacījumi un ierobežojumi.

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.⁽²⁾ EFSA Journal 2015;13(10):4264 [34. lpp.]. DOI: 10.2903/j.efsa.2015.4264.

- (9) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 4. punktu būtu attiecīgi jāgroza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 ⁽¹⁾ pielikums.
- (10) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbīgās vielas apstiprināšana

Darbīgo vielu *Beauveria bassiana* (celms NPP111B005), kura norādīta I pielikumā, apstiprina ar minētajā pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. pants

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 grozījumi

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNKER

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 25. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV L 153, 11.6.2011., 1. lpp.).

I PIELIKUMS

Vispārpieņemtais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprināšanas datums	Apstiprinājuma termiņa beigas	Īpaši noteikumi
<i>Beauveria bassiana</i> celms NPP111B005 Kārtas numurs Pastēra institūta kolekcijā CNCM (<i>Collection nationale de culture de micro-organismes</i>) (Francija, Parīze): I-2961	Nav	Maks. bovericīna līmenis 24 µg/L	2017. gada 7. jūnijs	2027. gada 7. jūnijs	Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, vērā ņem pārskata ziņojuma par <i>Beauveria bassiana</i> celmu NPP111B005 secinājumus un jo īpaši tā I un II papildinājumu. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš: — operatoru un strādnieku aizsardzībai (it īpaši iedarbībai ieelpojot), ņemot vērā, ka <i>Beauveria bassiana</i> celms NPP111B005, tāpat kā jebkurš mikroorganisms, ir uzskatāms par potenciālu kairinātāju, — maksimālajam metabolīta bovericīna līmenim preparātā. Ražotājs ražošanas procesā gādā par noteiktu vides apstākļu uzturēšanu un kvalitātes kontroles analīzi. Lietošanas nosacījumos vajadzības gadījumā ietver riska mazināšanas pasākumus.

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifiskāciju sniegta pārskata ziņojumā.

II PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikuma B daļā pievieno šādu ierakstu:

	Vispārpieņemtais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprināšanas datums	Apstiprinājuma termiņa beigas	Īpaši noteikumi
"109	<i>Beauveria bassiana</i> celms NPP111B005 Kārtas numurs Pastēra institūta kolekcijā CNCM (<i>Collection nationale de culture de micro-organismes</i>) (Francija, Parīze): I-2961.	Nav	Maks. bovericīna līmenis 24 µg/L	2017. gada 7. jūnijs	2027. gada 7. jūnijs	Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, vērā ņem pārskata ziņojuma par <i>Beauveria bassiana</i> celmu NPP111B005 secinājumus un jo īpaši tā I un II papildinājumu. Šajā vispārējā novērtējumā dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš: — operatoru un strādnieku aizsardzībai (it īpaši iedarbībai ieelpojot), ņemot vērā, ka <i>Beauveria bassiana</i> celms NPP111B005, tāpat kā jebkurš mikroorganisms, ir uzskatāms par potenciālu kairinātāju, — maksimālajam metabolīta bovericīna līmenim preparātā. Ražotājs ražošanas procesā gādā par noteiktu vides apstākļu uzturēšanu un kvalitātes kontroles analīzi. Lietošanas nosacījumos vajadzības gadījumā ietver riska mazināšanas pasākumus."

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifiskāciju sniegta pārskata ziņojumā.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2017/844**(2017. gada 17. maijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta
ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	MA	109,8
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	120,7
0707 00 05	TR	126,8
	ZZ	126,8
0709 93 10	TR	131,8
	ZZ	131,8
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	55,2
	MA	59,8
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	61,3
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	144,7
	ZZ	111,0
0808 10 80	AR	95,5
	BR	108,5
	CL	123,4
	CN	130,6
	NZ	136,2
	US	107,1
	ZA	99,3
	ZZ	114,4

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas 2012. gada 27. novembra Regulā (ES) Nr. 1106/2012, ar ko attiecībā uz valstu un teritoriju nomenklatūras atjaunināšanu īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 471/2009 par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (OV L 328, 28.11.2012., 7. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS DIREKTĪVA (ES) 2017/845

(2017. gada 17. maijs),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/56/EK groza attiecībā uz to elementu indikatīvajiem sarakstiem, kas jāņem vērā, sagatavojot jūras stratēģijas

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 24. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2008/56/EK III pielikumā ir noteikti tās 8. panta 1. punktā, 9. panta 1. punktā, 9. panta 3. punktā, 10. panta 1. punktā, 11. panta 1. punktā un 24. pantā minētie raksturīgo iezīmju, slodžu un ietekmes indikatīvie saraksti.
- (2) 2012. gadā dalībvalstis, pamatodamās uz savu jūras ūdeņu sākotnējo novērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punktu, un īstenošanas jūras stratēģiju pirmo ciklu, saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu paziņoja Komisijai attiecīgi iezīmju kopumu, kas raksturo labu vides stāvokli, un mērķus vides jomā. Dalībvalstu paziņotās informācijas novērtējumā ⁽²⁾, kuru Komisija veica saskaņā ar minētās direktīvas 12. pantu, ir uzsvērts: lai dalībvalstis un Savienība līdz 2020. gadam sasniegtu labu vides stāvokli, jāpieliek vairāk pūļu, un tas jā dara steidzami.
- (3) Lai nodrošinātu to, ka dalībvalstu jūras stratēģiju īstenošanas otrais cikls turpina virzību uz Direktīvas 2008/56/EK mērķu sasniegšanu un panāk lielāku konsekvenci laba vides stāvokļa noteikšanā, Komisija savā ziņojumā par īstenošanas pirmo posmu ieteica Komisijas dienestiem un dalībvalstīm sadarboties Savienības līmenī, lai līdz 2015. gadam pārskatītu, nostiprinātu un uzlabotu Komisijas Lēmumu 2010/477/ES ⁽³⁾ ar mērķi noteikt skaidrākus, vienkāršākus, kodolīgākus, saskaņotākus un salīdzināmākus laba vides stāvokļa kritērijus un metodiskos standartus un lai tajā pašā laikā caurskatītu Jūras stratēģijas pamatdirektīvas III pielikumu, vajadzības gadījumā to pārskatot un izstrādājot īpašus norādījumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu saskaņotāku un konsekvētāku pieeju nākamajā īstenošanas posmā veicamajiem novērtējumiem.
- (4) Direktīvas 2008/56/EK III pielikuma pārskatīšana ir vajadzīga kā papildinājums Lēmuma 2010/477/ES pārskatīšanai. Turklāt saistība starp Direktīvas 2008/56/EK III pielikumu un kvalitatīvajiem raksturlielumiem laba vides stāvokļa noteikšanai, kas uzskaitīti tās I pielikumā, ir norādīta netieši un tāpēc nav pietiekami skaidra. 2011. gadā sagatavotā Komisijas dienestu darba dokumentā ⁽⁴⁾ ir izskaidrota saistība starp Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā uzskaitītajiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem, minētās direktīvas III pielikumā noteiktajiem elementiem un Lēmumā 2010/477/ES noteiktajiem kritērijiem un rādītājiem, bet, ņemot vērā tiem raksturīgo saturu, šāds skaidrojums varēja būt tikai daļējs. Direktīvas 2008/56/EK III pielikuma pārskatīšana ir vajadzīga, lai precizētu šo saistību un atvieglotu direktīvas īstenošanu, labāk sasaistot ekosistēmas elementus, kā arī antropogēnās slodzes un ietekmes uz jūras vidi ar Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā noteiktajiem raksturlielumiem un ar Lēmuma 2010/477/ES pārskatīšanas iznākumu.

⁽¹⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽²⁾ Komisijas ziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam – Jūras stratēģijas pamatdirektīvas (2008/56/EK) īstenošanas pirmais posms – Eiropas Komisijas novērtējums un norādījumi (COM(2014) 97 final, 20.2.2014.).

⁽³⁾ Komisijas 2010. gada 1. septembra Lēmums 2010/477/ES par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem (OV L 232, 2.9.2010., 14. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas dienestu darba dokuments SEC(2011) 1255.

- (5) Direktīvas 2008/56/EK III pielikumā būtu jāiekļauj novērtējuma (direktīvas 8. panta 1. punkts) elementi attiecībā uz laba vides stāvokļa noteikšanu (direktīvas 9. panta 1. punkts), novērtējumu papildinoši monitoringa (direktīvas 11. panta 1. punkts) elementi (piemēram, temperatūra, sāļums) un elementi, kas jāņem vērā, nosakot mērķus (direktīvas 10. panta 1. punkts). Reģionālo īpatnību iespaidā šo elementu nozīmīgums dažādos reģionos un dalībvalstīs būs atšķirīgs. Tas nozīmē, ka elementi jāņem vērā tikai tad, ja tie ir uzskatāmi par "būtiskām īpatnībām un raksturīgajām iezīmēm" vai par "galvenajām slodzēm un ietekmēm", kas minētas Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā, un ja tie izpaužas attiecīgās dalībvalsts ūdeņos.
- (6) Ir svarīgi nodrošināt to, ka Direktīvas 2008/56/EK III pielikumā noteiktie elementi ir skaidri sasaistīti ar minētās direktīvas I pielikuma kvalitatīvajiem raksturlielumiem un ar kritērijiem un metodiskajiem standartiem, kuri attiecas uz labu vides stāvokli jūras ūdeņos un kurus Komisija noteikusi, pamatojoties uz Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 3. punktu, un arī ar to piemērošanu saistībā ar Direktīvas 2008/56/EK 8., 9., 10. un 11. pantu. Minētajiem elementiem tāpēc ir jābūt vispārīgiem un vispārēji piemērojamiem visā Savienībā, jo specifiskākus elementus var noteikt Komisija, pamatojoties uz Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 3. punktu, vai tad, kad saskaņā ar minētās direktīvas 9. panta 1. punktu tiek definēts labam vides stāvoklim raksturīgo iezīmju kopums.
- (7) Direktīvas 2008/56/EK III pielikuma 1. un 2. tabula būtu jāprecizē, lai skaidrāk parādītu saistību ar stāvokļa elementiem (1. tabula) un slodžu elementiem un ietekmēm (2. tabula) un lai tabulās uzskaitītos elementus tieši veidā sasaistītu ar minētās direktīvas I pielikumā noteiktajiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem un līdz ar to – ar kritērijiem, kurus Komisija noteikusi, pamatojoties uz Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 3. punktu.
- (8) Lai atvieglotu jūras ūdeņu izmantošanas novērtēšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu un cilvēka darbību novērtēšanu saskaņā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un ar to saistīto monitoringu, kas paredzēts minētās direktīvas 11. pantā, 2. tabula būtu jāpapildina, tajā iekļaujot indikatīvu izmantojuma veidu un cilvēka darbību sarakstu, kura mērķis ir nodrošināt novērtējuma konsekvenci visos jūras reģionos un apakšreģionos.
- (9) Tāpēc Direktīvas 2008/56/EK III pielikums būtu attiecīgi jāgroza.
- (10) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi regulatīvā komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/56/EK 25. panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2008/56/EK III pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas pielikuma tekstu.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2018. gada 7. decembrim. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Pienākums transponēt šo direktīvu neattiecas uz dalībvalstīm, kurām nav jūras ūdeņu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

Uz jūras ūdeņiem attiecināmo ekosistēmas elementu, antropogēno slodžu un cilvēka darbību indikatīvie saraksti

(8. panta 1. punkts, 9. panta 1. punkts, 9. panta 3. punkts, 10. panta 1. punkts, 11. panta 1. punkts un 24. pants)

1. tabula

Jūras ekosistēmu struktūra, funkcijas un procesi,

jo īpaši saistībā ar 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 9. un 11. pantu

Temats	Ekosistēmas elementi	Iespējamie parametri un raksturīgās iezīmes (1. piezīme)	Attiecīgie kvalitatīvie raksturojumi, kas noteikti I pielikumā (2. un 3. piezīme)
Sugas	Jūras reģiona vai apakšreģiona jūras putnu, zīdītāju, rāpuļu, zivju un galvkāju sugu grupas (4. piezīme)	Sugas vai populācijas mainība telpā un laikā: — izplatība, sastopamība un/vai biomasas — izmēra klases; vecuma un dzimuma struktūra — auglības, izdzīvotības un mirstības/traumatisma rādītājs — uzvedība, tostarp pārvietošanās un migrācija — sugas dzīvotne (platība, piemērotība) Grupās sugu sastāvs	(1); (3)
Biotopi	Galvenie dzīvotņu veidi jeb biotopi vertikālajā ūdens slānī (pelaģiskie biotopi) un uz grunts (bentiskie biotopi) (5. piezīme) vai citi biotopi, tostarp ar tiem saistītās biocenozes visā jūras reģionā vai apakšreģionā	Par katru biotopu: — biotopa izplatība un platība (attiecīgā gadījumā, arī tilpums) — sugu sastāvs, sastopamība un/vai biomasas (mainība telpā un laikā) — sugas izmēra klases; vecuma struktūra (attiecīgā gadījumā) — fizikālie, hidroloģiskie un ķīmiskie parametri Papildus par pelaģiskajiem biotopiem: — hlorofila a koncentrācija — planktona (aļģu) ziedēšanas biežums un teritoriālā izplatība	(1); (6)
Ekosistēmas, tostarp barošanās tīkli	Ekosistēmu struktūra, funkcijas un procesi, tostarp: — fizikālie un hidroloģiskie parametri — ķīmiskie parametri — bioloģiskie parametri — funkcijas un procesi	Šādu parametru mainība telpā un laikā: — temperatūra un ledus — hidroloģija (viļņu un straumju režīms; apvelings, sajaukšanās, uzturēšanās laiks, saldūdens ieplūšana; jūras līmenis) — batimetrija	(1); (4)

Temats	Ekosistēmas elementi	Iespējamie parametri un raksturīgās iezīmes (1. piezīme)	Attiecīgie kvalitatīvie raksturlielumi, kas noteikti I pielikumā (2. un 3. piezīme)
		— duļķainība (sanesu/nogulumu slodze), caurredzamība, skaņa — jūras gultnes substrāts un morfoloģija — sāļums, barības vielas (N, P), organiskais ogleklis, izšķīdušās gāzes ($p\text{CO}_2$, O_2) un pH — jūras putnu, zīdītāju, rāpuļu, zivju un galvkāju sugu saistība ar to dzīvotnēm — pelaģisko–bentisko kopienu struktūra — produktivitāte	

Piezīmes par 1. tabulu

1. piezīme. Šis attiecīgo parametru un raksturīgo iezīmju saraksts sugām, biotopiem/dzīvotnēm un ekosistēmām ir indikatīvs un atspoguļo parametrus, kurus ietekmē šā pielikuma 2. tabulā uzskaitītās slodzes un uz kuriem attiecas saskaņā ar 9. panta 3. punktu noteiktie kritēriji. Konkrētie parametri un raksturīgās iezīmes, kas izmantojamas monitoringā un novērtējumā, jānosaka saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, tostarp saskaņā ar tās 8.–11. pantu.
2. piezīme. Cipari šajā ailē norāda uz attiecīgajiem I pielikuma punktiem.
3. piezīme. 1. tabulā minēti tikai stāvokļa kvalitatīvie raksturlielumi (1), (3), (4) un (6), kuru kritēriji ir noteikti saskaņā ar 9. panta 3. punktu. Visi pārējie, t. i., slodžu kvalitatīvie raksturlielumi, kas minēti I pielikumā, var attiekties uz jebkuru no tematiem.
4. piezīme. Šīs sugu grupas sīkāk norādītas pielikuma II daļā Komisijas 2017. gada 17. maija Lēmumā (ES) 2017/848, ar ko nosaka laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijus un metodiskos standartus un monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes un atceļ Lēmumu 2010/477/ES (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 43. lpp.).
5. piezīme. Šie biotopi sīkāk norādīti Lēmuma (ES) 2017/848 pielikuma II daļā.

2. tabula

Jūras vidē notiekošas vai to ietekmējošas antropogēnās slodzes, izmantošanas veidi un cilvēka darbības

2.a Antropogēnās slodzes jūras vidē,

jo īpaši saistībā ar 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un un 9., 10. un 11. pantu

Temats	Slodze (1. piezīme)	Iespējamie parametri	Attiecīgie kvalitatīvie raksturlielumi, kas noteikti I pielikumā (2. un 3. piezīme)
Bioloģiskās slodzes	Svešzemju sugu ievadīšana vai izplatīšanās	Slodzes intensitāte un mainība laikā un telpā jūras vidē un, attiecīgā gadījumā, slodzes avotā Lai novērtētu slodzes ietekmi uz vidi, izvēlas attiecīgos ekosistēmas elementus un parametrus no 1. tabulas	(2)
	Mikrobiālo patogēnu ievadīšana		
	Ģenētiski modificētu sugu ievadīšana un vietējo sugu pārvietošana		
	Dzīvnieku vai augu sugu kultivēšanas iespaidā notikusi dabīgo bioloģisko sabiedrību izzušana vai pārmaiņas		

Temats	Slodze (1. piezīme)	Iespējamie parametri	Attiecīgie kvalitātie raksturlielumi, kas noteikti I pielikumā (2. un 3. piezīme)
Fiziskās slodzes	Cilvēka klātbūtnes radīts sugas traucējums (piemēram, vairošanās, atpūtas vai barošanās laikā)		
	Savvaļas sugu ieguve vai mirstība/traumatisms (komerciālajā un atpūtas zvejā un citās darbībās)		(3)
	Fiziska jūras gultnes izmaiņšana (pagaidu vai atgriezeniska)		(6); (7)
	Fiziski zaudējumi (neatgriezeniski izmaiņšies jūras gultnes substrāts vai morfoloģija; jūras gultnes substrāta ieguve)		
Vielas, atkritumi, enerģija	Hidroloģisko apstākļu izmaiņas		
	Biogēnu ievade — difūzi avoti, punktveida avoti, atmosfēras pārnese		(5)
	Organisko vielu ievade — difūzi avoti un punktveida avoti		
	Citu vielu (piem., sintētisko vielu, nesintētisko vielu, radionuklīdu) ievade — difūzi avoti, punktveida avoti, atmosfēras pārnese, akūti gadījumi		(8); (9)
	Atkritumu ievade (cietie atkritumi, tostarp mikroizmēra atkritumi)		(10)
	Antropogēnās skaņas ievade (impulsveida skaņa, nepārtraukta skaņa)		(11)
	Cita veida enerģijas (tostarp elektromagnētisko lauku, gaismas un siltuma) ievade		
	Ūdens ievade — punktveida avoti (piemēram, sāļš ūdens)		

2.b Jūras vidē notiekošas vai to ietekmējošas izmantošanas veidi un cilvēka darbības,

jo īpaši saistībā ar saistībā ar 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu (uz 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu attiecas tikai tās darbības, kas atzīmētas ar zvaigznīti (*)) un 10. un 13. pantu

Temats	Darbība
Fiziska upju, piekrastes vai jūras gultnes pārstrukturēšana (ūdens resursu apsaimniekošana)	Zemes atgūšana no jūras
	Kanālu ierīkošana un citāda ūdensteču izmaiņšana
	Piekrastes nostiprināšana un pretplūdu aizsardzība*
	Būves atkrastē (izņemot naftas/gāzes/atjaunojamās enerģijas jomā)*
	Jūras gultnes morfoloģijas pārstrukturēšana, arī bagarēšana un izņemtās grunts izvietošana*

Temats	Darbība
Nedzīvo resursu ieguve	Derīgo izrakteņu ieguve (ieži, metāla rūdas, grants, smilts, slānekļis)*
	Naftas un gāzes ieguve, arī ar to saistītā infrastruktūra*
	Sāls ieguve*
	Ūdens ieguve*
Enerģijas ražošana	Atjaunojamās enerģijas ieguve (vēja, viļņu un straumju enerģija), arī ar to saistītā infrastruktūra*
	Neatjaunojamās enerģijas ieguve
	Elektropārvade un komunikācijas (kabeļi)*
Dzīvo resursu ieguve	Zivju, gliemju un vēžveidīgo ieguve (komerciālā vai atpūtas nolūkā)*
	Zivju, gliemju un vēžveidīgo apstrāde*
	Jūras augu ieguve*
	Medīšana un ievākšana citām vajadzībām*
Dzīvo resursu audzēšana	Akvakultūra – jūras, arī ar to saistītā infrastruktūra*
	Akvakultūra — saldūdens
	Lauksaimniecība
	Mežsaimniecība
Transports	Transporta infrastruktūra*
	Transports — jūras*
	Transports — gaisa
	Transports — sauszemes
Pilsētu un rūpnieciskie izmantojumi	Izmantošana pilsētu vajadzībām
	Izmantošana rūpnieciskiem mērķiem
	Atkritumu apstrāde un apglabāšana*
Tūrisms un atpūta	Tūrisma un atpūtas infrastruktūra*
	Tūrisma un atpūtas darbības*
Drošība/aizsardzība	Militārās operācijas (saskaņā ar 2. panta 2. punktu)
Izglītība un pētniecība	Pētniecības, izpētes un mācību darbības*

Piezīmes par 2. tabulu

1. piezīme. Slodzes novērtējumā jāskata slodzes intensitāte jūras vidē un, attiecīgā gadījumā, jūras vidē notiekošās ievades apjomi (no sauszemes vai no gaisa avotiem).
2. piezīme. Cipari šajā ailē norāda uz attiecīgajiem I pielikuma punktiem.
3. piezīme. 2.a tabulā minēti tikai slodžu kvalitatīvie raksturlielumi (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (10) un (11), kuru kritēriji ir noteikti saskaņā ar 9. panta 3. punktu. Visi pārējie, t. i., stāvokļa kvalitatīvie raksturlielumi, kas minēti I pielikumā, var attiekties uz jebkuru no tematiem.”

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMS (ES) 2017/846

(2017. gada 16. marts),

ar ko pagarina pilnvaru laiku Izmeklēšanas komitejai, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas

EIROPAS PARLAMENTS,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences priekšlikumu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 226. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1995. gada 19. aprīļa Lēmumu 95/167/EK, Euratom, EOTK par sīki izstrādātiem Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2016. gada 8. jūnija Lēmumu (ES) 2016/1021 par Izmeklēšanas komitejas izveidi, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, šīs komitejas kompetenci, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 198. panta 11. punktu,
- A. tā kā Izmeklēšanas komiteja ir pieprasījusi pagarināt tās pilnvaru termiņu, lai tā varētu pilnībā un pienācīgi īstenot savu mandātu, ņemot vērā vēl izskatāmo dokumentu skaitu, pasūtītās analīzes un uzklusāmās ieinteresētās personas;
1. nolemj Izmeklēšanas komitejas pilnvaru termiņu pagarināt par trīs mēnešiem.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

⁽¹⁾ OV L 113, 19.5.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 166, 24.6.2016., 10. lpp.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2017/847**(2017. gada 16. maijs),****ar ko Dānijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti***(izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 2891)***(Autentisks ir tikai teksts dāņu valodā)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti ⁽¹⁾, un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

- (1) 2002. gada 18. novembrī Komisija pieņēma Lēmumu 2002/915/EK ⁽²⁾, ar ko Dānijai piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, un ar kuru atļauj izmantot kūtsmēslus, kas satur līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā, atsevišķās liellopu audzēšanas saimniecībās Dānijas 1999.–2003. gada rīcības programmas ietvaros. Atkāpes piemērošanas termiņš tika pagarināts ar Komisijas Lēmumu 2005/294/EK ⁽³⁾ saistībā ar Dānijas rīcības programmu 2004.–2007. gadam, ar Komisijas Lēmumu 2008/664/EK ⁽⁴⁾ saistībā ar Dānijas rīcības programmu 2008.–2012. gadam un ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/659/ES ⁽⁵⁾ saistībā ar Dānijas rīcības programmu 2008.–2015. gadam.
- (2) Ar Īstenošanas lēmumu 2012/659/ES piešķirtā atkāpe attiecās (2014./2015. gadā) uz apmēram 1 500 liellopu audzēšanas saimniecībām, 425 102 ganāmpulka vienībām un 205 165 hektāriem aramzemes, kas atbilst attiecīgi 4,0 % no saimniecību kopskaita, 18,6 % no ganāmpulka vienību kopskaita un 8,2 % no aramzemes kopējās platības Dānijā.
- (3) 2016. gada 4. februārī Dānija iesniedza Komisijai lūgumu pagarināt atkāpi atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.
- (4) Dānijā saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 5. pantu ir izveidota 2016.–2018. gada rīcības programma, kuras dažādas daļas ir iestrādātās šādos normatīvajos aktos: 2016. gada 15. novembra Rīkojums Nr. 1324 par komerciālajiem lauksaimniecības dzīvniekiem, kūtsmēsliem, skābarību utt., 2016. gada 27. aprīļa Konsolidētais likums Nr. 388 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās un augsegu un 2016. gada 1. jūlija Rīkojums Nr. 1055 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās 2016.–2017. g. plānošanas periodā (jauna, uz starpkultūrām vērsta shēma, obligātā daļa), kā norādīts Likumā par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās un augsegu. Tāpat pie Dānijas tiesību aktiem pieder arī jauns, vispārīgs fosfora izmantošanas regulējums, kas pieņemts saskaņā ar Likumu par liellopu audzēšanas saimniecību vidisko apstiprinājumu utt. un Rīkojumu par komerciālajiem lauksaimniecības dzīvniekiem, kūtsmēsliem, skābarību utt.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2002. gada 18. novembra Lēmums 2002/915/EK par atkāpes pieprasījumu saskaņā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un 9. pantu Padomes Direktīvā 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 319, 23.11.2002., 24. lpp.).⁽³⁾ Komisijas 2005. gada 5. aprīļa Lēmums 2005/294/EK par atkāpes pieprasījumu saskaņā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un 9. pantu Padomes Direktīvā 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 94, 13.4.2005., 34. lpp.).⁽⁴⁾ Komisijas 2008. gada 8. augusta Lēmums 2008/664/EK par Lēmuma 2005/294/EK grozījumiem attiecībā uz atkāpes pieprasījumu saskaņā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un 9. pantu Padomes Direktīvā 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 217, 13.8.2008., 16. lpp.).⁽⁵⁾ Komisijas 2012. gada 23. oktobra Īstenošanas lēmums 2012/659/ES, ar ko Dānijas Karalistei piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 295, 25.10.2012., 20. lpp.).

- (5) Dānijas tiesību aktos, ar kuriem īsteno Direktīvu 91/676/EEK, ir iekļauti slāpekļa izmantošanas ierobežojumi. Normatīvie akti, ar kuriem ierobežo fosfora izmantošanu, jau ir pieņemti un stāties spēkā 2017. gada augustā.
- (6) Dānijas ziņojums "Ūdens vide un lauksaimniecības prakse: stāvoklis un tendences", kas aptver laiku no 2012. līdz 2015. gadam, rāda, ka 2014. gadā Dānijā slāpekļa bilances pārpalikums bija 80 kg N/ha un ka 2012. gadā lauksaimnieciskās darbības izraisītā kopējā slāpekļa ienese jūrā bija aptuveni 70 % no visa apjoma. Dānija lēš, ka, lai nodrošinātu labu ekoloģisko stāvokli, slāpekļa ienese piekrastes ūdeņos no sauszemes avotiem būtu jāsamazina no 56,8 Mt līdz 44,7 Mt N.
- (7) Dānijas normatīvajos aktos vajadzētu iekļaut kombinētu, specifisku shēmu attiecībā uz brīvprātīgām un obligātām starpkultūru platībām 2017. un 2018. gadā. Saskaņā ar šo shēmu obligātie noteikumi par starpkultūrām stātos spēkā automātiski, ja brīvprātīgās vienošanās nav pietiekamas, lai sasniegtu vidiskos mērķus. Šīs starpkultūru platības būtu papildus obligātajām starpkultūru platībām, ko paredz Dānijas Likums par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās un augsegu. Šie pasākumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu, ka pašreizējās atkāpes piemērošana nenovēdīs pie ūdens kvalitātes pasliktināšanās.
- (8) Informācija, ko Dānija sniegusi saistībā ar atkāpi, kura tika piešķirta ar Īstenošanas lēmumu 2012/659/ES, liecina, ka atkāpes dēļ ūdens kvalitāte salīdzinājumā ar atkāpes neaptvertajām teritorijām nav pasliktinājusies. Dānijas sniegtās ziņas par Direktīvas 91/676/EEK īstenošanu no 2012. līdz 2015. gadam ⁽¹⁾ liecina, ka Dānijā 16 % no pazemes ūdeņu monitoringa stacijām uzrāda nitrātu vidējo koncentrāciju, kas pārsniedz 50 mg/l, bet 23 % uzrāda nitrātu vidējo koncentrāciju, kas pārsniedz 40 mg/l. Monitoringa dati liecina, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu (2008–2011) nitrātu koncentrācija pazemes ūdeņos ir visnotaļ stabila. Vairums virszemes ūdeņu monitoringa staciju uzrāda visnotaļ stabilu nitrātu vidējo koncentrāciju, kas nesasniedz 50 mg/l. Ziņojumā par 2012.–2015. pārskata periodu norādīts, ka ekoloģiskais stāvoklis bija "labs" 2 no 119 piekrastes ūdensobjektiem.
- (9) Izskatījusi Dānijas pieprasījumu, pamatojoties uz Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajā daļā aprakstītajiem elementiem, un ņemot vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar Lēmumos 2002/915/EK, 2005/294/EK, 2008/664/EK un Īstenošanas lēmumā 2012/659/ES paredzēto atkāpi, Komisija uzskata, ka Dānijas paredzētais kūtsmēsļu daudzums – 230 kg/ha slāpekļa gadā – nekavēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.
- (10) Saimniecībās, kurās atļauts izmantot kūtsmēslus ar slāpekļa saturu līdz 230 kg/ha gadā, mēslošanas plānus laikus atjaunina, lai nodrošinātu, ka tajos atspoguļota faktiskā lauksaimniecības prakse, un izmanto aramzemes ilggadīgo augsegu un starpkultūras, lai atgūtu nitrātu rudens zudumus aramkārtā un ierobežotu slāpekļa zudumus ziemā.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ⁽²⁾ ir noteikta visaptveroša pārrobežu pieeja ūdeņu aizsardzībai, kas organizēta pa upju baseinu apgabaliem, ar mērķi panākt, lai Eiropas ūdensobjektu stāvoklis līdz ar 2015. gadu būtu labs. Barības vielu daudzuma samazināšana ir svarīga minētā mērķa daļa. Tas, ka saskaņā ar šo lēmumu tiek piešķirta atkāpe, neskar Direktīvas 2000/60/EK noteikumus un neizslēdz, ka no minētās direktīvas izrietošo mērķu sasniegšanai var būt nepieciešami papildu pasākumi.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK ⁽³⁾ ir paredzēti vispārīgi noteikumi ar mērķi izveidot Savienības telpiskās informācijas infrastruktūru Savienības vidisko rīcībpolitiku vajadzībām un rīcībpolitikām vai pasākumiem, kas var ietekmēt vidi. Attiecīgā gadījumā šā lēmuma sakarā savāktajai telpiskajai informācijai būtu jāatbilst minētās direktīvas noteikumiem. Lai mazinātu administratīvo slogu un padziļinātu datu saskaņotību,

⁽¹⁾ Dānijas Vides aizsardzības aģentūra (red.), *Status and trends of the aquatic environment and agricultural practice in Denmark, Report to the European Commission for the period 2012–2015 in accordance with article 10 of the Nitrates Directive (1991/676/EEC)*, 2016. gada septembris.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīva 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

Dānijai, ņemot vērā šo lēmumu nepieciešamos datus, būtu jāizmanto informācija, kas ģenerēta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ V sadaļas II nodaļu.

- (13) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kura izveidota atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpe

Dānijas 2016. gada 4. februāra vēstulē prasīto atkāpi, ar ko atļautu ar kūtsmēsliem zemē iestrādāt vairāk slāpekļa, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā, piešķir, ja tiek ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Darbības joma

Šo atkāpi piemēro liellopu audzēšanas saimniecībām, kurās augsekā iekļauti vairāk nekā 80 % kultūraugu ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu un kurām piešķirta atļauja saskaņā ar 5. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "liellopu audzēšanas saimniecība" ir saimniecība, kur gadā tiek saražots vairāk nekā 300 kg kūtsmēslos esošā slāpekļa un no šiem kūtsmēsliem vismaz divas trešdaļas ir liellopu mēsli;
- b) "zāle" ir ilggadīgas vai pagaidu zālaugu platības;
- c) "kultūraugi, kuros sēj zāli" ir skābbarības labība, skābbarības kukurūza, vasaras mieži vai vasaras mieži un zirņi, kuros pirms vai pēc ražas novākšanas iesēj zāli;
- d) "kultūraugi ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu" ir jebkurš no šiem:
 - i) zāle;
 - ii) zāles starpkultūras;
 - iii) lopbarības bietes;
 - iv) kultūraugi, kuros sēj zāli;
- e) "augšnes profils" ir augšnes slānis zem zemes virskārtas, kas dziļumā ietiecas vai nu līdz 0,90 m, vai līdz vidējam augstākajam gruntsūdeņu līmenim, ja šis līmenis atrodas mazāk nekā 0,90 m dziļumā zem zemes virskārtas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

4. pants

Atkāpes piešķiršanas nosacījumi

Atkāpi piešķir ar turpmāk minētajiem nosacījumiem.

1. No 2017. gada augusta spēkā stājas fosfora regulējums, ar kuru tiek tieši noteiktas dažādās fosfora robežvērtības visā valstī atkarībā no ģeogrāfiskās atrašanās vietas un mēslojuma veida. Šīs robežvērtības aptver tāda fosfora izmantošanu, ko satur visu veidu mēslojums: organiskais mēslojums, tostarp kūtsmēsli, biogāzes digestāts, degazēta biomasas, dūņas no notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kā arī rūpnieciski ražots mēslojums. Stingrākas fosfora izmantošanas robežvērtības, kas aptver visu veidu mēslojumu, piemēro sateces baseiniem ar ūdens vidi, kas jutīga pret fosforu.
2. Dānijā ievieš lauksaimniecības zemēs izmantotā fosfora daudzuma indikatoru un monitoringa sistēmu. Ja indikatoru sistēma vai monitoringa sistēma liecina, ka gada vidējā faktiskā fosfora mēslošanas līdzekļu izmantošana Dānijas lauksaimniecības zemēs varētu pārsniegt vai jau ir pārsniegusi valsts 2018.–2025. gadam noteikto fosfora izmantošanas vidējo līmeni, fosfora izmantošanas maksimālās robežvērtības tiek attiecīgi samazinātas.
3. Ievieš kombinētu, specifisku shēmu attiecībā uz brīvprātīgām un obligātām starpkultūru platībām, pamatojoties uz nepieciešamību samazināt nitrātu saturu pazemes ūdensobjektos un piekrastes ūdeņos. Saskaņā ar šo shēmu obligātie noteikumi par starpkultūrām stājas spēkā automātiski, ja brīvprātīgās vienošanās nav pietiekamas, lai sasniegtu vidiskos mērķus.
4. Saskaņā ar šo shēmu izveidotās starpkultūru platības ir papildus valsts obligātajai prasībai, ka 10 % vai 14 % no saimniecības kultūraugu platības ir jāatvēl starpkultūrām, un tās nav obligāti izveidot tajā pašā platībā, ko izmanto, lai izpildītu EPN prasību par starpkultūrām.

5. pants

Ikgadēja atļauja un saistības

1. Liellopu audzētāji var kompetentajām iestādēm iesniegt pieteikumu atļaujai izmantot kūtsmēslus, kas satur līdz 230 kg/ha slāpekļa gadā.

Pieteikuma iesniegšanas termiņš ir tas pats, kas valstī noteiktais termiņš, līdz kuram jāpiesakās vienotajam maksājumam un jāiesniedz mēslošanas līdzekļu kvota un starpkultūru plāns.

2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā pieteikuma iesniegšanu pieteikuma iesniedzējs iesniedz deklarāciju, kas atbilst 7., 8. un 9. panta nosacījumiem.

6. pants

Atļauju piešķiršana

Atļaujas izmantot tādu liellopu kūtsmēsli daudzumu (ieskaitot pašu dzīvnieku atstātos mēslus un apstrādātus kūtsmēslus), kas satur līdz 230 kg/ha slāpekļa gadā, piešķir saskaņā ar 7. līdz 9. panta nosacījumiem.

7. pants

Kūtsmēsli un citu mēslošanas līdzekļu izmantošanas nosacījumi

1. Kopējais slāpekļa ieneses daudzums nepārsniedz kultūraugiem plānoto nepieciešamo barības vielu daudzumu, ņemot vērā arī barības vielu uzņemšanu no augsnes. Tas nepārsniedz maksimālās izmantošanas normas, kas norādītas 2016. gada 1. jūlija Rīkojumā Nr. 1055 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās 2016.–2017. g. plānošanas periodā un attiecīgajos rīkojumos nākamajiem plānošanas periodiem.

2. Sagatavo mēslošanas plānu, kas aptver visu liellopu audzēšanas saimniecības platību. Plānu glabā saimniecībā. Tas aptver laiku no 1. augusta līdz nākamā gada 31. jūlijam. Mēslošanas plānā ir šādi elementi:

a) augsekas plāns, kurā uzrādīta:

- 1) to zemesgabalu platība, kuros audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu;
- 2) to zemesgabalu platība, kuros audzē citus, šā apakšpunkta 1. punktā neminētus kultūraugus;
- 3) shematiska karte, kurā norādīts šā apakšpunkta 1. un 2. punktā minēto zemesgabalu izvietojums;

b) lauksaimniecības dzīvnieku skaits saimniecībā, to turēšanas un kūtsmēslu uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par kūtsmēslu krātuves tilpumu;

c) saimniecībā saražoto kūtsmēslu slāpekļa un fosfora aprēķins;

d) attiecīgā gadījumā – kūtsmēslu apstrādes apraksts un paredzamās apstrādāto kūtsmēslu īpašības;

e) no saimniecības izvesto vai tai piegādāto kūtsmēslu daudzums, veids un raksturlielumi;

f) paredzamais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;

g) aprēķins par kūtsmēslu slāpekļa un fosfora izmantošanas daudzumu katrā zemes gabalā;

h) aprēķins par slāpekļa un fosfora izmantošanas daudzumu katrā zemes gabalā, lietojot mākslīgos un citus mēslošanas līdzekļus;

i) norāde par kūtsmēslu un mākslīgo mēslu izmantošanas laiku.

Mēslošanas plānu atjaunina ne vēlāk kā septiņas dienas pēc jebkādu pārmaiņu ieviešanas liellopu audzēšanas saimniecības lauksaimniecības praksē. Mēslošanas atskaiti kompetentajām iestādēm iesniedz ne vēlāk kā līdz katra gada marta beigām.

3. No 31. augusta līdz 1. martam kūtsmēslus neizkļiedē uz zālaugu platībām, kas nākamajā pavasarī tiks apartas.

8. pants

Augsnes paraugu ņemšanas un analīzes nosacījumi

1. Paraugus ņem no saimniecības augsnes augšējā slāņa līdz 30 cm dziļumā, un analizē to slāpekļa un fosfora saturu.
2. Paraugu ņemšanu un analīzi veic vismaz reizi četros gados visos saimniecības zemesgabalos, kuri augsekas un augsnes īpašību ziņā ir viendabīgi.
3. Uz katriem pieciem lauksaimniecības zemes hektāriem veic vismaz vienu paraugu ņemšanu un analīzi.
4. Analīžu rezultāti ir pieejami pārbaudei liellopu audzēšanas saimniecībā.

9. pants

Zemes apsaimniekošanas nosacījumi

1. 80 % vai vairāk no platības, kurā var lietot kūtsmēslus, audzē kultūraugus ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu.
2. Zālaugu starpkultūras neuzar pirms 1. marta nākamajā gadā pēc to izveidošanas.
3. Pagaidu zālaugu platības uzar pavasarī. Kultūraugus ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu sēj pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā trīs nedēļas pēc zālaugu platības uzāršanas.

4. Augsekā neizmanto pākšaugus vai citus augus, kas piesaista atmosfēras slāpekli, izņemot šādus:

- a) āboliņš zālaugu platībās, kur āboliņa un lucernas ir mazāk par 50 %;
- b) lucerna zālaugu platībās, kur āboliņa un lucernas ir mazāk par 50 %;
- c) mieži un zirņi, kuros iesēta zāle.

5. Normas kultūru mēslošanai ar slāpekli platībās, kas pirms tam bijušas pagaidu zālaugu platības, samazina par iepriekšējās kultūras slāpekļa vērtību saskaņā ar 2016. gada 1. jūlija Rīkojumu Nr. 1055 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās 2016.–2017. g. plānošanas periodā un attiecīgajiem rīkojumiem par mēslošanas normām un lauksaimniecības kultūru un dārzeņu mēslošanas normu tabulām nākamajos plānošanas periodos, un šo normatīvo aktu turpmākiem grozījumiem.

10. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izveidotas kartes, kurās attēlota:

- a) atļauju aptvertu liellopu audzēšanas saimniecību procentuālā daļa katrā pašvaldībā;
- b) atļauju aptvertu liellopu procentuālā daļa katrā pašvaldībā;
- c) atļauju aptvertās lauksaimniecības zemes procentuālā daļa katrā pašvaldībā.

Šīs kartes katru gadu atjaunina.

Kompetentās iestādes apkopo datus par augseku un lauksaimniecības metodēm. Šos datus katru gadu atjaunina.

2. Kompetentās iestādes veic sakņu zonas ūdens, virszemes ūdeņu un pazemes ūdeņu monitoringu un sniedz Komisijai datus par slāpekli un fosforu augsnes profilā un nitrātu koncentrāciju virszemes ūdeņos un pazemes ūdeņos gan apstākļos, ja atkāpi piemēro, gan tad, ja to nepiemēro.

Monitoringu veic saimniecības lauku mērogā lauksaimnieciskajos sateces baseinos valsts monitoringa programmas ietvaros. Monitoringa objekti ir reprezentatīvi galvenajiem augsnes tiptiem, mēslošanas papēmieniem un kultūraugiem. Smilšainās augsnēs esošajos lauksaimnieciskajos sateces baseinos ir vajadzīgs pastiprināts monitorings.

Bez tam vismaz 3 % no visām atļauju saņēmējām saimniecībām ir jāveic nitrātu koncentrācijas monitorings virszemes un pazemes ūdeņos.

3. Atļauju saņēmējās liellopu audzēšanas saimniecībās kompetentās iestādes veic apsekojumus un pastāvīgu barības vielu analīzi lauksaimnieciskajos sateces baseinos valsts monitoringa programmas ietvaros un nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi.

Savāktu informāciju un datus no barības vielu analīzes, kas minēta šā lēmuma 7. pantā, un monitoringa, kas minēts šā lēmuma 10. panta 2. punktā, izmanto uz zinātniskiem principiem balstītos slāpekļa daudzuma un fosfora zudumu modelēšanas aprēķinos liellopu audzēšanas saimniecībās, kam izsniegta atļauja.

4. Kompetentās iestādes nosaka atkāpes aptvertās zemes platības procentuālo daļu, ko klāj:

- a) lucerna vai āboliņš zālaugu platībās;
- b) mieži un zirņi, kuros iesēta zāle.

11. pants

Verificēšana

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atļaujas pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja kontroles rezultāti liecina, ka pieteikuma iesniedzējs nav ievērojis 7., 8. un 9. pantā paredzētos nosacījumus, pieteikumu atsaka un pieteikuma iesniedzēju informē par atteikuma iemesliem.

2. Kompetentās iestādes izveido atļauju saņēmumu saimniecību inspicēšanas programmu.

Programmas pamatā ir riska analīze, kurā ņem vērā 7., 8. un 9. pantā paredzēto nosacījumu ievērošanas kontroles rezultātus iepriekšējos gados un to valsts tiesību aktu ievērošanas kontroles rezultātus, ar kuriem transponē Direktīvu 91/676/EEK.

3. Inspicēšana sastāv no lauka apskates un klātienes kontroles, un to ik gadu veic vismaz 7 % atļauju saņēmumu saimniecību, pārbaudot, vai tiek izpildīti 7., 8. un 9. pantā izklāstītie nosacījumi. Ja konstatē, ka saimniecība šos nosacījumus nav izpildījusi, atļaujas turētājam uzliek sodu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tas nav tiesīgs saņemt atļauju nākamajā gadā.

4. Kompetentajām iestādēm piešķir vajadzīgās pilnvaras un līdzekļus, lai pārbaudītu atbilstību ar šo lēmumu piešķirtās atkāpes nosacījumiem.

12. pants

Ziņošana

Kompetentās iestādes katru gadu ne vēlāk kā līdz 31. decembrim Komisijai iesniedz ziņojumu, kurā ietver šādu informāciju:

- a) kartes, kurās attēlota individuālās atkāpes aptvertu liellopu audzēšanas saimniecību procentuālā daļa, liellopu procentuālā daļa un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa katrā pašvaldībā, kā arī vietējā zemes izmantojuma kartes, kā minēts 10. panta 1. punktā;
- b) pazemes un virszemes ūdeņu monitoringa rezultāti attiecībā uz nitrātu un fosfora koncentrācijām, tostarp informācija par ūdens kvalitātes tendencēm, gan apstākļos, ja atkāpi piemēro, gan tad, ja to nepiemēro, kā arī dati par atkāpes ietekmi uz ūdens kvalitāti, kā minēts 10. panta 2. punktā;
- c) augsnes monitoringa rezultāti attiecībā uz slāpekļa un fosfora koncentrāciju sakņu zonas ūdenī gan apstākļos, ja atkāpi piemēro, gan tad, ja to nepiemēro, kā minēts 10. panta 2. punktā;
- d) 10. panta 3. punktā minēto vietējā zemes izmantojuma, augsekas un lauksaimniecības prakses apsekojumu rezultāti;
- e) 10. panta 3. punktā minēto modelēšanas aprēķinu rezultāti par nitrātu un fosfora zudumu no atļauju saņēmējām saimniecībām;
- f) 10. panta 4. punktā minētās tabulas, kurās uzrādīta individuālās atkāpes aptvertās lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, ko klāj lucerna vai āboliņš zālaugu platībās un mieži/zirņi, kuros iesēta zāle;
- g) atkāpes nosacījumu ievērošanas novērtējums, kura pamatā ir kontrole saimniecību līmenī un informācija par saimniecībām, kas nav ievērojušas nosacījumus, pamatojoties uz 11. pantā administratīvo pārbaudi un lauka inspekciju rezultātiem;
- h) par katru lauksaimniecības dzīvnieku kategoriju – dzīvnieku skaita un saražotā kūsmēslu daudzuma tendences Dānijā un atkāpes izmantotajās saimniecībās.

Ziņojumā iekļautie telpiskie dati attiecīgā gadījumā atbilst Direktīvas 2007/2/EK noteikumiem. Vācot nepieciešamos datus, Dānija attiecīgā gadījumā izmanto informāciju, kas iegūta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 1. punktu.

13. pants

Piemērošanas periods

Šo lēmumu piemēro līdz 2018. gada 31. decembrim.

14. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Dānijas Karalistei.

Briselē, 2017. gada 16. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Karmenu VELLA

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2017/848**(2017. gada 17. maijs),****ar ko nosaka laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijus un metodiskos standartus un monitoringa un novērtēšanas specifiskācijas un standartizētas metodes un atceļ Lēmumu 2010/477/ES****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. panta 3. punktu un 11. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Lēmumā 2010/477/ES ⁽²⁾ ir noteikti kritēriji, kas pirmajā Direktīvas 2008/56/EK īstenošanas ciklā dalībvalstīm jāizmanto, lai definētu, kāds ir labs vides stāvoklis to jūras ūdeņos, un kas palīdz novērtēt, cik lielā mērā šis stāvoklis ir sasniegts.
- (2) Lēmumā 2010/477/ES atzīts, ka pašreizējā zinātnes un tehnikas attīstības pakāpe ir tāda, ka sīkāk izstrādāt vai pārskatīt šādus kritērijus attiecībā uz dažiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem vēl nav iespējams un ka jāturpina metodisko standartu izstrāde ciešā koordinācijā ar monitoringa programmu izveidi. Minētajā lēmumā turklāt norādīts, ka būtu lietderīgi to pārskatīt iespējami drīz pēc Direktīvas 2008/56/EK 12. pantā prasītā novērtējuma pabeigšanas, tā lai šā darba rezultātu varētu sekmīgi izmantot jūras stratēģiju atjaunināšanā, kam jānotiek līdz 2018. gadam un kas prasīta Direktīvas 2008/56/EK 17. pantā.
- (3) Dalībvalstis, pamatojamās uz savu jūras ūdeņu sākotnējo novērtējumu, ko tās veikušas saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punktu, 2012. gadā ziņoja par jūras ūdeņu vides stāvokli un saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu paziņoja Komisijai attiecīgi laba vides stāvokļa definējumu un mērķus vides jomā. Saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 12. pantu Komisija veica dalībvalstu ziņojumu novērtējumu ⁽³⁾, un tajā ir uzsvērts: lai dalībvalstis līdz 2020. gadam sasniegtu labu vides stāvokli, ir jāpieliek vairāk pūļu, un tas ir steidzami. Novērtējuma rezultāti liecina, ka dalībvalstīm ievērojami jāuzlabo laba vides stāvokļa definējumu kvalitāte un saskaņotība. Turklāt novērtējumā atzīts, ka Direktīvas 2008/56/EK īstenošanas pamatu pamatam ir jābūt reģionālajai sadarbībai. Uzsvērts arī tas, ka dalībvalstīm būtu sistemātiskāk jāizmanto no Savienības tiesību aktiem izrietošie standarti vai – ja tādu nav – ar reģionālajām jūras konvencijām vai citiem starptautiskiem nolīgumiem noteiktie standarti.
- (4) Lai nodrošinātu to, ka otrais dalībvalstu jūras stratēģiju īstenošanas cikls palīdz vēl vairāk pietuvināties Direktīvas 2008/56/EK mērķiem un ļauj konsekventāk definēt labu vides stāvokli, Komisija savā ziņojumā par īstenošanas pirmo posmu ieteica Komisijas dienestiem un dalībvalstīm sadarboties Savienības līmenī, lai tādā veidā pārskatītu, stiprinātu un uzlabotu Lēmumu 2010/477/ES, par mērķi izvirzot skaidrākus, vienkāršākus, kodolīgākus, saskaņotākus un salīdzināmākus laba vides stāvokļa kritēriju kopumus un metodiskos standartus, un tajā pašā laikā caurskatītu Direktīvas 2008/56/EK III pielikumu, nepieciešamības gadījumā to pārskatot, un izstrādātu konkrētus norādījumus, kas vajadzīgi, lai nākamajā īstenošanas ciklā nodrošinātu saskaņotāku un konsekventāku pieeju novērtējumiem.
- (5) Pamatojoties uz šiem secinājumiem, caurskatīšanas process sākās 2013. gadā, kad regulatīvā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 25. panta 1. punktu, apstiprināja vairākposmu (tehniskā un zinātniskā, konsultatīvā un lēmumu pieņemšanas posma) ceļvedi. Šajā procesā Komisija apspriedās ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp ar reģionālajām jūras konvencijām.

⁽¹⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2010. gada 1. septembra Lēmums 2010/477/ES par laba jūras ūdeņu vides stāvokļa kritērijiem un metodiskajiem standartiem (OV L 232, 2.9.2010., 14. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas ziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam. Jūras stratēģijas pamatdirektīvas (2008/56/EK) īstenošanas pirmais posms. Eiropas Komisijas novērtējums un norādījumi (COM(2014) 97 final, 20.2.2014.).

- (6) Lai turpmāk būtu vieglāk atjaunināt dalībvalstu veikto sākotnējo novērtējumu par saviem jūras ūdeņiem un laba vides stāvokļa definējumu un lai Direktīvas 2008/56/EK īstenošana visā Savienībā būtu saskaņotāka, salīdzinājumā ar pašreizējiem Lēmuma 2010/477/ES elementiem ir jāizskaidro, jāpārskata vai jāievieš dalībvalstīm izmantojamie kritēriji, metodiskie standarti, specifikācijas un standartizētās metodes. Rezultātā būtu jāsamazina to kritēriju skaits, kuru monitorings un novērtējums dalībvalstīm jāveic, un šim mazākajam skaitam jāpiemēro uz riska faktoru balstīta pieeja, lai tādējādi ļautu dalībvalstīm koncentrēties uz galvenajām antropogēnajām slodzēm, kas ietekmē to ūdeņus. Visbeidzot, kritēriji un to lietojums būtu sīkāk jāprecizē, tostarp paredzot vai nosakot robežvērtības, lai tādējādi visur Savienības jūras ūdeņos būtu iespējams izmērīt to, cik lielā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis.
- (7) Saskaņā ar saistībām, kuras Komisija uzņēmusies, pieņemot Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai adresēto paziņojumu "Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai – ES programma" ⁽¹⁾, šim lēmumam būtu jānodrošina saskaņotība ar citiem Savienības tiesību aktiem. Lai uzlabotos dalībvalstu veikto laba vides stāvokļa definējumu konsekvence un salīdzināmība Savienības līmenī un lai novērstu lieku pārklāšanos, ir lietderīgi ņemt vērā attiecīgus standartus un monitoringa un novērtēšanas metodes, kas jau ir noteiktas ar Savienības tiesību aktiem, tostarp Padomes Direktīvu 92/43/EEK ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ⁽³⁾, Komisijas Regulu (EK) Nr. 1881/2006 ⁽⁴⁾, Padomes Regulu (EK) Nr.1967/2006 ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/105/EK ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.1380/2013 ⁽⁸⁾.
- (8) Attiecībā uz katru Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā uzskaitīto kvalitatīvo raksturlielumu un ņemot vērā minētās direktīvas III pielikumā iekļautos indikatīvos sarakstus, ir jānosaka izmantojamie kritēriji, tostarp kritēriju elementi, un – attiecīgā gadījumā – robežvērtības. Robežvērtības ir paredzētas, lai palīdzētu katrai dalībvalstij definēt laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopumu un novērtēt to, cik lielā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis. Jānosaka arī metodiskie standarti, tostarp novērtējuma ģeogrāfiskais mērogs un tas, kā izmantot kritērijus. Minētie kritēriji un metodiskie standarti ir vajadzīgi, lai nodrošinātu novērtējumu konsekvenci un dotu iespēju salīdzināt, cik lielā mērā dažādos jūras reģionos un apakšreģionos tiek sasniegts labs vides stāvoklis.
- (9) Lai attiecībā uz visiem atjauninājumiem, ko dalībvalstis veikušas pēc konkrētu savu jūras stratēģiju elementu pārskatīšanas, nodrošinātu saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 3. punktu nosūtītās sīki izstrādātās informācijas salīdzināmību, būtu jānosaka monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētās metodes, un tas jādara, ņemot vērā Savienības vai starptautiskā (tostarp reģionālā vai apakšreģionālā) līmenī jau esošās specifikācijas un standartus.
- (10) Kad dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 1. punktu definē laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopumu un saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu izveido koordinētas monitoringa programmas, tām šajā lēmumā noteiktie kritēriji, metodiskie standarti, monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētās metodes būtu jāpiemēro salikumā ar Direktīvas 2008/56/EK III pielikuma indikatīvajos sarakstos uzskaitītajiem ekosistēmas elementiem, antropogēnajām slodzēm un cilvēka darbībām un vadoties pēc sākotnējā novērtējuma, kas veikts saskaņā ar minētās direktīvas 8. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2006. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 1881/2006, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 2006. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 1967/2006, kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 1626/94 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/105/EK par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

- (11) Lai izveidotu nepārprotamu saikni starp laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopuma definējumu un šā stāvokļa sasniegšanas apmēra novērtējumu, ir lietderīgi kritērijus un metodiskos standartus grupēt, pamatojoties uz Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā noteiktajiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem un ņemot vērā minētās direktīvas III pielikumā noteiktos ekosistēmas elementu, antropogēno slodzi un cilvēka darbību indikatīvos sarakstus. Daži no šiem kritērijiem un metodiskajiem standartiem ir tiešā veidā saistīti ar vides stāvokļa novērtējumu vai ar galvenajām slodzēm un ietekmēm, kas minētas Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta attiecīgi a) vai b) apakšpunktā.
- (12) Gadījumos, kad robežvērtības nav noteiktas, dalībvalstīm tās būtu jānosaka Savienības, reģionāla vai apakšreģionāla līmeņa sadarbībā, piemēram, atsaucoties uz reģionālo jūras konvenciju pieņemtām vērtībām vai šo konvenciju satvarā izstrādājot jaunas vērtības. Gadījumos, kad robežvērtības būtu jānosaka Savienības līmeņa sadarbībā (ar jūru piesārņojošiem atkritumiem, zemūdens troksni un jūras gultnes integritāti saistītie raksturlielumi), tas tiks darīts saskaņā ar kopējo īstenošanas stratēģiju, kuru dalībvalstis un Komisija izveidojušas, piemērojot Direktīvu 2008/56/EK. Savienības, reģionāla vai apakšreģionāla līmeņa sadarbībā noteiktās robežvērtības kļūs par daļu no dalībvalstu definētā laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopuma, taču tikai pēc tam, kad tās būs iekļautas dalībvalstu ziņojumos, ko sniedz saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 3. punktu, un nosūtītas Komisijai. Kamēr šādas robežvērtības Savienības, reģionāla vai apakšreģionāla līmeņa sadarbībā vēl nav noteiktas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot nacionālās robežvērtības, virzības tendences vai – kā aizstājējvērtības – slodzes robežvērtības.
- (13) Robežvērtībām attiecīgā gadījumā būtu jāatbilst kvalitātes līmenis, kurš atspoguļo kaitīgās ietekmes nozīmīgumu katram atsevišķam kritērijam, un tās būtu jānosaka saistībā ar atsaucē stāvokli. Robežvērtībām vajadzētu nodrošināt konsekveni ar Savienības tiesību aktiem un, lai atspoguļotu reģionus, apakšreģionus un apakšrajonus raksturojošās dažādās biotiskās un abiotiskās iezīmes, robežvērtības būtu jānosaka piemērotā ģeogrāfiskā mērogā. Tas nozīmē, ka, lai arī robežvērtību noteikšana notiek Savienības līmenī, rezultāts var būt atšķirīgs, reģionam, apakšreģionam vai apakšrajonam specifiskas robežvērtības. Robežvērtības turklāt būtu jānosaka pēc piesardzības principa, ņemot vērā iespējamos riskus jūras videi. Robežvērtību noteikšanā būtu jāņem vērā jūras ekosistēmu un to elementu dinamiskais raksturs, kas hidroloģisko un klimatisko izmaiņu, plēsēju un to upuru mijiedarbības un citu vides faktoru ietekmē var mainīties laikā un telpā. Robežvērtībās būtu jāatspoguļo arī tas, ka jūras ekosistēmas atveseļodamās var izveidot stāvokli, kas atbilst valdošajiem fiziogrāfiskajiem, ģeogrāfiskajiem, klimatiskajiem un bioloģiskajiem apstākļiem, nevis atgriezties kādā konkrētā pagātnes stāvoklī.
- (14) Saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 1. panta 3. punktu cilvēka darbību kopējā ietekme jā saglabā tādā līmenī, kas ir savienojams ar laba vides stāvokļa sasniegšanu, un jānodrošina tas, lai netiktu apdraudēta jūras ekosistēmu spēja saglabāties pēc cilvēka radītām pārmaiņām. Tātad attiecīgā gadījumā, ja tas neapdraud Direktīvas 2008/56/EK mērķu sasniegšanu un vienlaikus ļauj ilgtspējīgi izmantot jūras preces un pakalpojumus, dažu slodžu un to radītā vides ietekmējuma robežvērtībām nav obligāti jābūt sasniegtām visos dalībvalstu jūras ūdeņu apgabalos.
- (15) Ir jānosaka robežvērtības, kas būs daļa no raksturīgo iezīmju kopuma, kuru dalībvalstis izmantos laba vides stāvokļa definēšanā saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 1. punktu, un tas, cik lielā mērā šīs robežvērtības ir jāsasniedz. Tādējādi robežvērtības pašas par sevi nav dalībvalstu laba vides stāvokļa definējums.
- (16) Tas, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, dalībvalstīm būtu jāizsaka, norādot, cik lielā daļā dalībvalsts jūras ūdeņu ir sasniegtas robežvērtības vai cik liela ir kritēriju elementu (sugu, piesārņotāju u. c.) daļa, kurā ir sasniegtas robežvērtības. Tā kā jūras vides reakcija uz pārmaiņām bieži vien ir lēna, dalībvalstīm, kad tās vērtē savu jūras ūdeņu stāvokli saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu, būtu jāatzīmē stāvokļa izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu, norādot, ka stāvoklis ir uzlabojies, nemainīgs vai pasliktinājies.
- (17) Ja robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar šo lēmumu, kādam konkrētam kritērijam paliek neizpildītas, dalībvalstīm būtu jāapsver atbilstīgu pasākumu vai papildu pētījumu vai izpēti veikšana.
- (18) Kad dalībvalstīm jāsadarbojas reģionālā vai apakšreģionālā līmenī, tām saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 6. pantu, ja iespējams un vajadzīgs, būtu jāizmanto jau pastāvošas reģionālās institucionālās sadarbības struktūras, tostarp tās, kas izveidotas ar reģionālajām jūras konvencijām. Līdzīgā veidā, ja nav īpašu kritēriju un metodisko

standartu, tostarp kritēriju integrēšanas standartu, un monitoringa un novērtēšanas specifikāciju un standartizētu metožu, dalībvalstīm, ja iespējams un vajadzīgs, par pamatu būtu jāņem tās, kas izstrādātas starptautiskā, reģionālā vai apakšreģionālā līmenī, piemēram, pieņemtas reģionālo jūras konvenciju satvarā, vai jāizmanto citi starptautiski mehānismi. Cits risinājums ir attiecīgā gadījumā dalībvalstīm savstarpēji koordinēt darbības reģionā vai apakšreģionā. Turklāt dalībvalsts, pamatojoties uz savu jūras ūdeņu specifiku, var papildus Direktīvas 2008/56/EK īstenošanai nolemt apsvērt papildu elementus, kas nav noteikti šajā lēmumā un nav aplūkoti starptautiskā, reģionālā vai apakšreģionālā līmenī, vai apsvērt šā lēmuma elementu piemērošanu saviem pārejas ūdeņiem, kas definēti Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 6. punktā.

- (19) Lai faktiski un iedarbīgi īstenotu savu jūras ūdeņu monitoringu un novērtēšanu un lai būtu vieglāk prioritizēt darbības, kas jāveic, lai sasniegtu labu vides stāvokli, konkrētos apstākļos būtu jādod dalībvalstīm pietiekami liela rīcības brīvība, lai tās varētu koncentrēties uz galvenajām slodzēm un vides ietekmējumiem dažādos ekosistēmas elementos katrā reģionā vai apakšreģionā. Tālab, pirmkārt, dalībvalstīm vajadzētu spēt noteikt, ka pamatotos gadījumos daži no kritērijiem nav jāpiemēro. Otrkārt, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt neizmantojot noteiktus kritēriju elementus vai pievienot papildu elementus, vai pastiprināti pievērsties konkrētām savu jūras ūdeņu matricām vai apgabaliem ar nosacījumu, ka šāda rīcība ir balstīta uz slodzi un to ietekmju radītā riska novērtējumu. Visbeidzot, ir jānošķir primārie un sekundārie kritēriji. Primārie kritēriji būtu jāizmanto, lai nodrošinātu konsekvenci viscaur Savienībā, bet attiecībā uz sekundārajiem kritērijiem būtu jādod rīcības brīvība. Lēmums par sekundāra kritērija izmantošanu vajadzības gadījumā būtu jāpieņem dalībvalstīm, lai papildinātu primāro kritēriju vai ja ir risks, ka attiecībā uz konkrētu kritēriju jūras vidē netiks sasniegts vai saglabāts labs vides stāvoklis.
- (20) Kritērijiem, tostarp robežvērtībām, un metodiskajiem standartiem un monitoringa un novērtēšanas specifikācijām un standartizētajām metodēm būtu jāpamatojas uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju. Tomēr pašreizējā zinātnes un tehnikas attīstības pakāpe vēl nav pietiekama, lai dažus no šiem kritērijiem varētu izstrādāt pamatīgāk, un jaunās zināšanas un izpratne būtu jāliek lietā, tiklīdz tā kļūst pieejama.
- (21) Tāpēc Lēmums 2010/477/ES būtu jāatceļ.
- (22) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar regulatīvās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Šis lēmums nosaka:

- a) atbilstoši Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 3. punktam – kritērijus un metodiskos standartus, kas dalībvalstīm jāizmanto, kad tās saskaņā ar minētās direktīvas 9. panta 1. punktu, pamatodamās uz Direktīvas 2008/56/EK I un III pielikumu un vadoties pēc sākotnējā novērtējuma, kurš izdarīts saskaņā ar minētās direktīvas 8. panta 1. punktu, definē laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopumu, kas vajadzīgs, lai novērtētu, cik lielā mērā šis stāvoklis ir sasniegts;
- b) atbilstoši Direktīvas 2008/56/EK 11. panta 4. punktam – monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes, kas dalībvalstīm jāizmanto, kad tās saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu izveido koordinētas monitoringa programmas;
- c) termiņus, kādos Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā nosakāmas robežvērtības, kritēriju elementu saraksti un metodiskie standarti;
- d) prasību par kritēriju elementu, robežvērtību un metodisko standartu paziņošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro Direktīvas 2008/56/EK 3. panta definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

- 1) "apakšreģioni" ir Direktīvas 2008/56/EK 4. panta 2. punktā uzskaitītie apakšreģioni;
- 2) "apakšiedalījums" ir Direktīvas 2008/56/EK 4. panta 2. punktā minētais apakšiedalījums;
- 3) "invazīva svešzemju suga" ir invazīva svešzemju suga Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr.1143/2014 ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkta nozīmē;
- 4) "kritēriju elementi" ir ekosistēmu veidojošie elementi, jo īpaši tās bioloģiskie elementi (sugas, biotopi un to sabiedrības), vai jūras vides noslogojuma (bioloģiskie, fiziskie, vielu, atkritumu un enerģijas) aspekti, kurus novērtē katra atsevišķā kritērija ietvaros;
- 5) "robežvērtība" ir vērtība vai vērtību diapazons, kas ļauj novērtēt attiecībā uz konkrētu kritēriju sasniegto kvalitātes līmeni un tādējādi palīdz novērtēt to, cik lielā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis.

3. pants

Kritēriju, metodisko standartu, specifikāciju un standartizētu metožu izmantošana

1. Dalībvalstis šā lēmuma īstenošanā izmanto pielikumā noteiktos primāros kritērijus un ar tiem saistītos metodiskos standartus, specifikācijas un standartizētās metodes. Tomēr, pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu vai uz tā turpmākajiem atjauninājumiem, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. pantu un 17. panta 2. punktu, dalībvalstis pamatotos apstākļos drīkst noteikt, ka vienu vai vairākus no primārajiem kritērijiem nav lietderīgi izmantot. Šādos gadījumos dalībvalstis Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 2. punktā un 17. panta 3. punktā paredzētās paziņošanas satvarā sniedz Komisijai attiecīgu pamatojumu.

Pirms dalībvalsts saskaņā ar šā panta pirmo daļu nolemj neizmantot primāru kritēriju, tā, ievērojot Direktīvas 2008/56/EK 5. un 6. pantā noteikto reģionālās sadarbības pienākumu, par savu lēmumu informē pārējās dalībvalstis, kuru ūdeņi atrodas tajā pašā jūras reģionā vai apakšreģionā.

2. Pielikumā noteiktos sekundāros kritērijus un ar tiem saistītos metodiskos standartus, kā arī specifikācijas un standartizētās metodes izmanto, lai papildinātu primāro kritēriju vai ja ir risks, ka attiecībā uz konkrēto kritēriju jūras vidē netiks sasniegts vai saglabāts labs vides stāvoklis. Ja pielikumā nav noteikts citādi, par sekundāro kritēriju izmantošanu atsevišķi lemj katra dalībvalsts.

3. Ja šajā lēmumā nav noteikti kritēriji un metodiskie standarti un monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes, tostarp metodes datu agregēšanai telpā un laikā, dalībvalstis, ja iespējams un vajadzīgs, par pamatu ņem tās, kas izstrādātas starptautiskā, reģionālā vai apakšreģionālā līmenī, piemēram, pieņemtas reģionālo jūras konvenciju satvarā.

4. Kamēr nav izveidoti Savienības, starptautiskie, reģionālie vai apakšreģionālie saraksti, kuros uzskaitīti kritēriju elementi, metodiskie standarti un monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes, un ja reģionālā sadarbība tiek īstenota, kā noteikts Direktīvas 2008/56/EK 5. un 6. pantā, dalībvalstis drīkst izmantot nacionālā līmenī izveidotus sarakstus.

4. pants

Robežvērtību noteikšana Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā

1. Ja saskaņā ar šo lēmumu dalībvalstīm Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā ir jānosaka robežvērtības, tās:

- a) ir daļa no raksturīgo iezīmju kopuma, kuru dalībvalstis izmanto laba vides stāvokļa definēšanā;
- b) nodrošina konsekveni ar Savienības tiesību aktiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regula (ES) Nr. 1143/2014 par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību (OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.).

- c) attiecīgā gadījumā ataino kvalitātes līmeni, kurš atspoguļo kaitīgās ietekmes nozīmīgumu katram atsevišķam kritērijam, un ir noteiktas saistībā ar atsaucē stāvokli;
- d) ir noteiktas piemērotā ģeogrāfiskā mērogā, lai tādējādi atspoguļotu dažādās reģioniem, apakšreģioniem un apakšreģioniem raksturīgās biotiskās un abiotiskās iezīmes;
- e) ir noteiktas pēc piesardzības principa, ņemot vērā iespējamos riskus jūras videi;
- f) nodrošina to, ka dažādi kritēriji ir konsekventi attiecībā uz vienu un to pašu ekosistēmas elementu;
- g) izmanto labāko pieejamo zinātnisko informāciju;
- h) pamatojas uz ilgtermiņa dinamiskās rindas datiem (ja tādi ir pieejami), kas palīdz noteikt vispiemērotāko vērtību;
- i) atspoguļo ekosistēmas dabīgo dinamiku, tostarp plēsēju un to upuru mijiedarbību un hidroloģiskās un klimatiskās izmaiņas, un arī to, ka ekosistēma vai tās daļas atveseļodamās var izveidot stāvokli, kas atbilst valdošajiem fiziogrāfiskajiem, ģeogrāfiskajiem, klimatiskajiem un bioloģiskajiem apstākļiem, nevis atgriezties kādā konkrētā pagātnes stāvoklī;
- j) ja iespējams un vajadzīgs, nodrošina konsekveni ar atbilstošajām vērtībām, ko noteikušas reģionālās institucionālās sadarbības struktūras, tostarp ar vērtībām, kas pieņemtas reģionālo jūras konvenciju satvarā.

2. Kamēr dalībvalstis Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā vēl nav noteikušas robežvērtības, kā prasīts saskaņā ar šo lēmumu, tās, lai aprakstītu pakāpi, kādā ir sasniegts labs vides stāvoklis, drīkst izmantot jebkuru no šādiem risinājumiem:

- a) nacionālās robežvērtības, ja tiek pildīts Direktīvas 2008/56/EK 5. un 6. pantā noteiktais reģionālās sadarbības pienākums;
- b) vērtību virzības tendences;
- c) slodzes robežvērtības (kā aizstājējvērtības).

Ja izmanto kādu no šiem risinājumiem, iespēju robežās nodrošina saskanību ar 1. punkta a)–i) apakšpunktā izklāstītajiem principiem.

3. Ja robežvērtības, tostarp tās, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar šo lēmumu, kādam konkrētam kritērijam paliek neizpildītas tik lielā apmērā, kādu attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 1. punktu definējusi kā labu vides stāvokli, dalībvalstis apsver, vai būtu jāveic pasākumi saskaņā ar minētās direktīvas 13. pantu un vai ir vajadzīgi papildu pētījumi vai izpēte.

4. Robežvērtības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar šo lēmumu, var tikt periodiski pārskatītas, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību, un vajadzības gadījumā grozītas, pirms notiek Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā pārskatīšana.

5. pants

Laika plānojums

1. Kad saskaņā ar šo lēmumu dalībvalstīm Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā jānosaka robežvērtības, kritēriju elementu saraksti vai metodiskie standarti, dalībvalstis cenšas to paveikt termiņā, kas noteikts attiecībā uz sākotnējā novērtējuma un laba vides stāvokļa definējuma pirmreizējo pārskatīšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu (2018. gada 15. jūlijs).

2. Ja Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā nosakāmas robežvērtības, kritēriju elementu sarakstus un metodiskos standartus dalībvalstis 1. punktā noteiktajā termiņā noteikt nespēj, tās tos nosaka iespējami drīz pēc tam, bet ar nosacījumu, ka tām līdz 2018. gada 15. oktobrim Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 2. punktā un 17. panta 3. punktā paredzētās paziņošanas satvarā jāsniedz Komisijai attiecīgs pamatojums.

*6. pants***Paziņošana**

Katra dalībvalsts Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 3. punktā paredzētās paziņošanas satvarā nosūta Komisijai ziņas par kritēriju elementiem, robežvērtībām un metodiskajiem standartiem, kas saskaņā ar šo lēmumu noteikti Savienības, reģionālā vai apakšreģionālā līmeņa sadarbībā un ko dalībvalsts ir nolēmusi izmantot par daļu no laba vides stāvokļa raksturīgo iezīmju kopuma, kuru tā definē saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 1. punktu.

*7. pants***Atcelšana**

Lēmums 2010/477/ES tiek atcelts.

Atsauces uz Lēmumu 2010/477/ES uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu.

*8. pants***Stāšanās spēkā**

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2017. gada 17. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

Jūras ūdeņu laba vides stāvokļa kritēriji un metodiskie standarti, kas attiecas uz Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā minētajiem kvalitatīvajiem raksturlielumiem un uz minētās direktīvas III pielikumā izklāstītajiem indikatīvajiem sarakstiem, un uz monitoringa un novērtēšanas specifikācijām un standartizētām metodēm

Šis pielikums ir iedalīts divās daļās:

- I daļā ir noteikti kritēriji un metodiskie standarti laba vides stāvokļa noteikšanai saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 3. punktu, kā arī monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes saskaņā ar minētās direktīvas 11. panta 4. punktu, kas dalībvalstīm jāizmanto saistībā ar galvenajām slodzēm un ietekmēm, kas minētas Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā,
- II daļā ir noteikti kritēriji un metodiskie standarti laba vides stāvokļa noteikšanai saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 9. panta 3. punktu, kā arī monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes, kas dalībvalstīm jāizmanto saistībā ar vides stāvokļa novērtējumu, kas minēts Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

I DAĻA

Galveno slodžu un ietekmju monitoringa un novērtēšanas kritēriji, metodiskie standarti, specifikācijas un standartizētas metodes saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu

I daļā ir iztirzāti raksturlielumi ⁽¹⁾, kas saistīti ar attiecīgajām antropogēnajām slodzēm: bioloģiskās slodzes (2. un 3. raksturlielums), fiziskās slodzes (6. un 7. raksturlielums) un vielas, piedrazojums un enerģija (5., 8., 9., 10. un 11. raksturlielums), kā uzskaitīts Direktīvas 2008/56/EK III pielikumā.

2. raksturlielums

Cilvēka darbību rezultātā introducētās svešzemju sugas ir tādā apjomā, kas nerada nelabvēlīgas izmaiņas ekosistēmās

Relevantā slodze: svešzemju sugu ieviešanās vai izplatīšanās

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Jaunintroducētas svešzemju sugas.	D2C1 – primārais kritērijs To svešzemju sugu skaits, kas cilvēka darbības rezultātā jaunintroducētas savvaļā novērtēšanas periodā (6 gadi), skaitot no atsaucē gada, kas izmantots sākotnējā novērtēšanā saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punktu, ir samazināts un, ja iespējams, samazināts līdz nullei. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka jaunintroducēto svešzemju sugu skaita robežvērtību.	Novērtējuma mērogs Reģiona vai apakšreģiona apakšrajoni, ko vajadzības gadījumā nodala valstu robežas. Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: — cilvēka darbības rezultātā jaunintroducēto svešzemju sugu skaits 6 gadu novērtēšanas periodā, un šo sugu saraksts.

⁽¹⁾ Šajā lēmumā termins "raksturlielums" nozīmē relevantos kvalitatīvos raksturlielumus laba vides stāvokļa noteikšanai, kas uzskaitīti Direktīvas 2008/56/EK I pielikumā.

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Naturalizējušās svešzemju sugas, jo īpaši invazīvās svešzemju sugas, pie kurām pie-der relevantās sugas, kas iekļautas Savienības invazīvo svešzemju sugu sarakstā, kurš pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1143/2014 4. panta 1. punktu, un sugas, ko ir lietderīgi izmantot pie kritērija D2C3. Dalībvalstis šo sarakstu izveido reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	D2C2 – sekundārais kritērijs To naturalizējušos svešzemju sugu, jo sevišķi invazīvo sugu, skaitliskums un telpiskais sadalījums, kuras ievērojami palielina nelabvēlīgo ietekmi uz konkrētām sugu grupām vai dzīvotņu lieltipiem.	Novērtējuma mērogs Tas pats, kas izmantots attiecīgo sugu grupu vai dzīvotņu lieltipu novērtēšanai pie 1. un 6. raksturlieluma. Kritēriju izmantošana Kritēriju D2C2 (svešzemju sugu kvantificēšana) izsaka katrai novērtētajai sugai, un to izmanto kritērija D2C3 (svešzemju sugu nelabvēlīgā ietekme) novērtēšanai. Kritērijs D2C3 rāda to nelabvēlīgi izmaiņ-jušos sugu grupu proporcionālo daļu un nelabvēlīgi izmaiņjušos dzīvotņu lieltipu platību, un tādējādi šis kritērijs palīdz veikt attiecīgo novērtējumu arī pie 1. un 6. raksturlieluma.
Svešzemju sugu apdraudētās sugu grupas un dzīvotņu lieltipi, ko atlasa no tiem, ku-rus izmanto pie 1. un 6. raksturlieluma. Dalībvalstis šo sarakstu izveido reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	D2C3 – sekundārais kritērijs Svešzemju sugu (īpaši invazīvo svešzemju sugu) dēļ nelabvēlīgi izmaiņjušos sugu grupu proporcionālā daļa un nelabvēlīgi izmaiņjušos dzīvotņu lieltipu telpiskais apmērs. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka jaunintroducēto sveš-zemju sugu skaita robežvērtības attiecībā uz sugu grupu un dzīvotņu lieltipu nelab-vēlīgām izmaiņām svešzemju sugu dēļ.	

Monitoringa un novērtēšanas specififikācijas un standartizētas metodes

1. “Jaunintroducētas” svešzemju sugas ir sugas, par kuru klātbūtni teritorijā iepriekšējā novērtējuma periodā nebija zināms.
2. “Naturalizējušās” svešzemju sugas ir sugas, par kuru klātbūtni teritorijā iepriekšējā novērtējuma periodā bija zināms.
3. D2C1: ja nav skaidrs, vai svešzemju sugu jaunienākšanas iemesls ir cilvēka darbība vai dabiska izplatīšanās no kaimiņos esošām teritorijām, introdukciju uzskaita pie kritērija D2C1.
4. D2C2: ja sugas sastopamība un skaitliskums sezonāli mainās (piem., planktons), monitoringu veic attiecīgos gada periodos.
5. Monitoringa programmas iespēju robežās sasaista ar tām monitoringa programmām, kas nepieciešamas sakarā ar 1., 4., 5. un 6. raksturlielumu, jo parasti tiek izmantotas tās pašas paraugu ņemšanas metodes un ir lietderīgāk svešzemju sugu monitoringu veikt plašāka bioloģiskās daudzveidības monitoringa ietvaros, izņemot gadījumus, kad paraugu ņemšanā ir jākoncentrējas uz jaunintroducēšanas galvenajiem vektoriem un riska teritorijām.

Kritērija mērvienības:

- D2C1: novērtējamā teritorijā novērtēšanas periodā (6 gadi) jaunintroducēto sugu skaits,
- D2C2: katras svešzemju sugu skaitliskums (īpatņu skaits, biomasa tonnās (t) vai platība kvadrātkilometros (km²)),
- D2C3: nelabvēlīgi izmainītās sugu grupas proporcionālā daļa (vietējo sugu un svešzemju sugu attiecība, ko izsaka kā sugu skaitu un/vai to skaitliskumu grupā) vai dzīvotņu lieltipa telpiskais apmērs (kvadrātkilometros (km²)).

3. raksturlielums

Visu komerciāliem mērķiem izmantoto zivju, gliemju, vēžveidīgo un adatādainu populāciju apmēri ir drošas bioloģiskās robežās, un populācijas sadalījums pēc īpatņu vecuma un izmēra liecina par veselīgu krājumu

Relevantā slodze: Savvaļas sugu, t. sk. mērķsugu un nemērķa sugu, ieguve vai mirstība/tām nodarīts kaitējums

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Komerčiāliem mērķiem izmantotās zivis, gliemji, vēžveidīgie un adatādaini. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā izveido sarakstu ar komerciāliem mērķiem izmantotām zivīm, gliemjiem, vēžveidīgajiem un adatādainiem saskaņā ar specifikāciju sadaļā noteiktajiem kritērijiem.	D3C1 – primārais kritērijs Komerčiāliem mērķiem izmantoto sugu populāciju zvejas izraisītās mirstības rādītājs ir vienāds ar vai zemāks par līmeni, pie kura iespējams maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms (MSY). Apspiežas ar attiecīgajām zinātniskajām struktūrām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 26. pantu.	Novērtējuma mērogs Katras sugas populācijas novērtē katram reģionam vai apakšreģionam ekoloģiski relevantā mērogā, ko noteikušas attiecīgas Regulas (ES) Nr. 1380/2013 26. pantā minētās zinātniskās struktūras, pamatojoties uz Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) apgabalu, Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) ģeogrāfisko apakšapgabalu un Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) noteikto Makaronēzijas biogeogrāfiskā reģiona zvejas apgabalu specifiskajām agregācijām.
	D3C2 ⁽¹⁾ – primārais kritērijs Komerčiāliem mērķiem izmantoto sugu <i>nārsta bara biomasa</i> ir lielāka par biomasas līmeni, pie kura iespējams maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms (MSY). Apspiežas ar attiecīgajām zinātniskajām struktūrām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 26. pantu.	Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ – primārais kritērijs Komerčiāliem mērķiem izmantoto sugu populāciju īpatņu sadalījums pēc vecuma un izmēra liecina par veselīgu populāciju. Tas nozīmē, ka ir proporcionāli liels skaits vecu/lielu īpatņu un ka izmantošanas negatīvā ietekme uz ģenētisko daudzveidību ir samazinājusies. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības katrai sugas populācijai saskaņā ar zinātniskajiem ieteikumiem, kuri saņemti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1380/2013 26. pantam.	a) novērtētās populācijas, attiecībā uz katru kritēriju sasniegtās vērtības, tas, vai ir sasniegti pie kritērija D3C1 un D3C2 noteiktie līmeņi un pie kritērija D3C3 noteiktās robežvērtības, un populācijas vispārējais stāvoklis, pamatojoties uz Savienības līmenī saskaņotajiem kritēriju integrēšanas noteikumiem; b) komerciāliem mērķiem izmantoto sugu populācijas novērtējamā teritorijā, kuras netika novērtētas. Šo populāciju novērtēšanas rezultāti palīdz veikt novērtēšanu pie 1. un 6. raksturlieluma, ja šīs sugas ir relevantas konkrētu sugu grupu un bentisko dzīvotņu tipu novērtēšanai.

⁽¹⁾ D3C2 un D3C3 ir kritēriji, ar ko raksturo komerciāliem mērķiem izmantoto zivju, gliemju, vēžveidīgo un adatādainu stāvokli, taču skaidrības labad tie ir iekļauti I daļā.

⁽²⁾ D3C3 var vēl nebūt pieejams izmantošanai 2018. gada pārskatā par sākotnējo novērtēšanu un laba vides stāvokļa noteikšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Komerčiāliem mērķiem neizmantotu sugu ieguve vai mirstība/tām nodarītais kaitējums (nejauša piezveja) zvejas darbību rezultātā ir aplūkots pie kritērija D1C1.

Jūras gultnes fiziskus iztraucējumus, t. sk. ietekmi uz bentisko sugu sabiedrībām, zvejas darbību rezultātā apskata kritēriji pie 6. raksturlieluma (jo īpaši kritēriji D6C2 un D6C3), un tie ir jāiztirzā novērtējumos par bentisko dzīvotņu tipiem pie 1. un 6. raksturlieluma.

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes

1. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā sagatavo komerciāliem mērķiem izmantoto sugu sarakstu, kas vajadzīgs kritēriju piemērošanai katrā novērtējamā teritorijā; šo sarakstu katram 6 gadu novērtējuma periodam atjaunina, ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 199/2008 ⁽¹⁾ un šādus elementus:

a) visi krājumi, ko pārvalda saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013;

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 25. februāra Regula (EK) Nr. 199/2008 par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.).

- b) sugas, kuru zvejas iespējas (kopējo pieļaujamo nozveju un kvotas) nosaka Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 3. punktu;
- c) sugas, kuru minimālie saglabāšanas references izmēri ir noteikti ar Regulu (EK) Nr. 1967/2006;
- d) sugas, uz kurām attiecas daudzgadu plāni saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. pantu;
- e) sugas, uz kurām attiecas nacionālie pārvaldības plāni saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1967/2006 19. pantu;
- f) visas sugas, kas reģionālā vai nacionālā mērogā ir nozīmīgas mazapjoma zvejniecībām/vietējām piekrastes zvejniecībām.

Šī lēmuma kontekstā tādas komerciāliem mērķiem izmantotās sugas, kas novērtējamā teritorijā ir svešzemju sugas, sarakstā neiekļauj, proti, nevērtē to devumu laba vides stāvokļa sasniegšanā pie 3. raksturlieluma.

2. Regula (EK) Nr. 199/2008 paredz noteikumus, kā daudzgadu programmu ietvaros tiek vākti un pārvaldīti ar zivsaimniecības nozari saistītie bioloģiskie, tehniskie, vidiskie un sociālekonomiskie dati, ko izmanto monitoringā pie 3. raksturlieluma.
3. Jēdzienu “populācijas” saprot kā jēdzienu “krājumi” Regulas (ES) Nr. 1380/2013 nozīmē.
4. Attiecībā uz kritērijiem D3C1 un D3C2 piemēro šādus nosacījumus:
 - a) krājumi, ko pārvalda saskaņā ar daudzgadu plānu atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. pantam, – jauktās zvejniecībās zvejas izraisītais mirstības mērķapjoms un biomasas līmenis, pie kura iespējams maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms, atbilst attiecīgajam daudzgadu plānam;
 - b) attiecībā uz Vidusjūras reģionu un Melnās jūras reģionu izmanto piemērotas aizstājējvērtības.
5. Izmanto šādas novērtēšanas metodes:
 - a) D3C1: ja kvantitatīvie novērtējumi, kuros iegūst zvejas izraisītais mirstības vērtības, nav pieejami, jo pieejamie dati ir nepilnīgi, tad kā alternatīvu metodi izmanto citus mainīgos, piemēram, attiecību starp nozveju un biomasas indeksu (“nozvejas/biomasas attiecība”). Tādos gadījumos izmanto piemērotu tendenču analīzes metodi (piem., pašreizējo vērtību var salīdzināt ar ilglaicīgu vēsturisku vidējo vērtību);
 - b) D3C2: izmantotā robežvērtība ir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 2. panta 2. punktu. Ja kvantitatīvie novērtējumi, kuros iegūst *nārsta bara biomasas* vērtības, nav pieejami, jo pieejamie dati ir nepilnīgi, tad kā alternatīvu metodi izmanto ar biomasu saistītus indeksus, piemēram, nozveju uz piepūles vienību, vai no uzskaites datiem iegūtos skaitliskuma indeksus. Tādos gadījumos izmanto piemērotu tendenču analīzes metodi (piem., pašreizējo vērtību var salīdzināt ar ilglaicīgu vēsturisku vidējo vērtību);
 - c) D3C3 atspoguļo to, ka sugas veselīgu populāciju raksturo vecu, lielu īpatņu liels īpatsvars. Relevantās iezīmes ir šādas:
 - i) populācijas īpatņu sadalījums pēc izmēra, ko izsaka šādi:
 - to zivju proporcionālais daudzums, kuru vidējais izmērs pārsniedz izmēru pirmās dzimumgatavības laikā, vai
 - 95 % zivju garuma sadalījums katrā populācijā, kas novērots pētniecības kuģu veiktajā uzskaitē vai citā uzskaitē;
 - ii) sugas izmantošanas nevēlamā ietekme uz gēniem, piemēram, izmērs pirmās dzimumgatavības laikā, ja šis rādītājs ir piemērots un izmantojams.

Kad šis kritērijs būs zinātniskā un tehniskā ziņā pamatīgāk izstrādāts, relevantās iezīmes varēs izteikt arī citādi.

Kritērija mērvienības:

- D3C1: zvejas izraisītas mirstības gada rādītājs,
- D3C2: biomasa tonnās (t) vai katras sugas īpatņu skaits, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 5. punkta b) apakšpunktu tiek izmantoti citi indeksi,
- D3C3: 5. punkta c) apakšpunkts, i) punkta pirmais ievilkums – proporcionālais daudzums (procentos) vai skaits; ii) punkta otrais ievilkums – garums centimetros (cm); iii) punkts – garums centimetros (cm).

5. raksturlielums

Līdz minimumam ir samazināta cilvēka darbību izraisītā eitrofikācija, jo īpaši tās nelabvēlīgā ietekme, tāda kā bioloģiskās daudzveidības samazināšanās, ekosistēmu degradācija, kaitīgo aļģu ziedēšana un skābekļa trūkums dziļākajos ūdens slāņos

Relevantā slodze: barības vielu ievade; organiskās vielas ievade

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Barības vielas vertikālajā ūdens slānī: izšķīdušais neorganiskais slāpeklis (DIN), kopējais slāpeklis (TN), izšķīdušais neorganiskais fosfors (DIP), kopējais fosfors (TP). Piekrastes ūdeņos – kā minēts Direktīvā 2000/60/EK. Aiz piekrastes ūdeņiem – dalībvalstis var reģionālā vai apakšreģionālā līmenī nolemt neizmantot vienu vai vairākus no šiem barības vielu elementiem.	D5C1 – primārais kritērijs Barības vielu koncentrācija nav tādā līmenī, kas liecinātu par nelabvēlīgām eitrofikācijas sekām. Robežvērtības ir šādas: a) piekrastes ūdeņos – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	Novērtējuma mērogs — piekrastes ūdeņos – kā minēts Direktīvā 2000/60/EK, — aiz piekrastes ūdeņiem – reģiona vai apakšreģiona apakšrajoni, ko vajadzības gadījumā nodala valstu robežas. Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: a) attiecībā uz katru izmantoto kritēriju sasniegtās vērtības un aplēse par novērtējamās teritorijas platību, kurā ir sasniegtas noteiktās robežvērtības; b) piekrastes ūdeņos – kritērijus izmanto saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK prasībām, lai noteiktu, vai ūdenstilpē norisinās eitrofikācija (¹); c) aiz piekrastes ūdeņiem – aplēse par teritorijas platību (kā proporcionālu daļu (procentos)), kur nenorisinās eitrofikācija (uz ko norāda visu izmantoto kritēriju rezultāti, kuru integrācijas veids ir saskaņots, ja iespējams, Savienības līmenī, vai vismaz reģionālā vai apakšreģionālā līmenī). Par sekundāro kritēriju izmantošanu aiz piekrastes ūdeņiem vienojas reģionālā vai apakšreģionālā līmenī.
Hlorofila <i>a</i> koncentrācija vertikālajā ūdens slānī	D5C2 – primārais kritērijs Hlorofila <i>a</i> koncentrācija nav tādā līmenī, kas liecinātu par nelabvēlīgu ietekmi, kuru rada bagātināšanās ar barības vielām. Robežvērtības ir šādas: a) piekrastes ūdeņos – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	
Kaitīgo aļģu (piem., cianobaktēriju) ziedēšana vertikālajā ūdens slānī	D5C3 – sekundārais kritērijs Kaitīgo aļģu ziedēšanas notikumu skaits, telpiskais apmērs un ilgums nav tādā līmenī, kas liecinātu par nelabvēlīgu ietekmi, kuru rada bagātināšanās ar barības vielām.	

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
	Dalībvalstis šo līmeņu robežvērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	Novērtēšanas rezultātus izmanto pelagisko dzīvotņu novērtēšanā pie 1. raksturlieluma šādā veidā:
Vertikālā ūdens slāņa fotiskais limits (caurredzamība)	D5C4 – sekundārais kritērijs Vertikālā ūdens slāņa fotiskais limits (caurredzamība) suspendēto aļģu daudzuma palielināšanās dēļ nav samazinājies līdz līmenim, kas liecinātu par nelabvēlīgu ietekmi, kuru rada bagātināšanās ar barības vielām. Robežvērtības ir šādas: a) piekrastes ūdeņos – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	— sadalījums un aplēse par teritorijas platību (kā proporcionālu daļu (procentos)), kur norisinās eitrofikācija vertikālajā ūdens slānī (uz ko norāda tas, vai ir sasniegtas kritēriju D5C2, D5C3 un D5C4 – ja tos izmanto – robežvērtības). Novērtēšanas rezultātus izmanto bentisko dzīvotņu novērtēšanā pie 1. un 6. raksturlielumu šādā veidā: — sadalījums un aplēse par teritorijas platību (kā proporcionālu daļu (procentos)), kur norisinās eitrofikācija jūras gultnē (uz ko norāda tas, vai ir sasniegtas kritēriju D5C4, D5C5, D5C6, D5C7 un D5C8 – ja tos izmanto – robežvērtības).
Izšķīdušais skābeklis vertikālā ūdens slāņa apakšā	D5C5 – primārais kritērijs (to var aizstāt ar D5C8): Izšķīdušā skābekļa koncentrācija dēļ bagātināšanās ar barības vielām nav samazinājusies līdz līmenim, kas liecina par nelabvēlīgu ietekmi uz bentiskajām dzīvotnēm (t. sk. saistīto biotu un mobilajām sugām) vai citām eitrofikācijas sekām. Robežvērtības ir šādas: a) piekrastes ūdeņos – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	
Bentisko dzīvotņu oportunistiskas makroaļģes	D5C6 – sekundārais kritērijs Oportunistisku makroaļģu skaitliskums nav sasniedzis tādu līmeni, kas liecina par nelabvēlīgu ietekmi, kuru rada bagātināšanās ar barības vielām. Robežvērtības ir šādas: a) piekrastes ūdeņos – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) ja šis kritērijs ir relevants ūdeņiem aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Bentisko dzīvotņu makrofitu sabiedrības (daudzgadīgas jūras aļģes un jūraszāles, piemēram, brūnaļģes, parastās jūraszāles un posidonijas)	D5C7 – sekundārais kritērijs Makrofitu sabiedrību sugu sastāvs un relatīvais skaitliskums vai sadalījums dziļumā sasniedz vērtības, kas liecina, ka bagātināšanās ar barības vielām nav izraisījusi nelabvēlīgu ietekmi, tostarp ūdens caurredzamības samazināšanos, proti: a) piekrastes ūdeņos – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) ja šis kritērijs ir relevants ūdeņiem aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	
Bentisko dzīvotņu makrofaunas sabiedrības	D5C8 – sekundārais kritērijs (izņemot gadījumus, kad ar to aizstāj D5C5) Makrofaunas sabiedrību sugu sastāvs un relatīvais skaitliskums sasniedz vērtības, kas liecina, ka nav nelabvēlīgas ietekmes, kuru rada bagātināšanās ar barības vielām un organisko vielu, proti: a) piekrastes ūdeņos – bentiskās bioloģiskās kvalitātes elementu vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK; b) aiz piekrastes ūdeņiem – vērtības, kas saskanīgas ar vērtībām, kuras noteiktas piekrastes ūdeņiem saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Dalībvalstis šīs vērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	

(¹) Šajā novērtējumā var būt lietderīgi izmantot norāžu dokumentus, kas publicēti Direktīvas 2000/60/EK kopējās īstenošanas stratēģijas kontekstā (piem., Nr. 13 – *Overall Approach to the Classification of Ecological Status and Ecological Potential* (Visaptveroša pieeja ekoloģiskā stāvokļa un ekoloģiskā potenciāla izmaiņām) un Nr. 23 – *Eutrophication Assessment in the Context of European Water Policies* ("Eitrofikācijas novērtējums Eiropas ūdens politikas kontekstā").

Monitoringa un novērtēšanas specifiskācijas un standartizētas metodes

- Piekrastes ūdeņos kritērija elementus izvēlas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK.
- Attiecībā uz kritērijiem D5C2 un D5C3 dalībvalstis var papildus izmantot arī fitoplanktona sugu sastāvu un skaitliskumu.
- Ja iespējams, vāc informāciju par ceļiem, kā barības vielas nonāk jūras vidē (gaiss, sauszeme, jūra).
- Monitorings aiz piekrastes ūdeņiem var nebūt nepieciešams, jo risks ir zems, piemēram, gadījumos, kad piekrastes ūdeņos ir sasniegtas robežvērtības, ņemot vērā barības vielu ievadi no gaisa, jūras (ieskaitot piekrastes ūdeņus) un pārrobežu avotiem.
- Katra kritērija novērtēšanai piekrastes ūdeņos izmanto novērtējumus saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK.
- Vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK, ir vai nu vērtības, kas noteiktas interkalibrācijā saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2013/480/ES (¹), vai vērtības, kas noteiktas valstu tiesību aktos saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu un V pielikumu. Tās jāsaprot kā ekoloģiskās kvalitātes koeficientu "robeža starp labiem un vidējiem rādītājiem".
- Sugu sastāvs attiecas uz zemāko novērtēšanai piemēroto taksonomisko rangu.

(¹) Komisijas 2013. gada 20. septembra Lēmums 2013/480/ES, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka dalībvalstu monitoringa sistēmu klasifikāciju vērtības pēc interkalibrācijas un atceļ Lēmumu 2008/915/EK (OV L 266, 8.10.2013., 1. lpp.).

Kritērija mērvienības:

- D5C1: barības vielu koncentrācija mikromolos uz litru ($\mu\text{mol/l}$),
- D5C2: hlorofila *a* koncentrācija (biomasa) mikrogramos uz litru ($\mu\text{g/l}$),
- D5C3: ziedēšanas gadījumi kā gadījumu skaits, ilgums dienās un telpiskā izplatība kvadrātkilometros gadā (km^2),
- D5C4: fotiskais limits kā dziļums metros (m),
- D5C5: skābekļa koncentrācija vertikālā ūdens slānī apakšā miligramos uz litru (mg/l),
- D5C6: ekoloģiskās kvalitātes koeficients: makroaļģu skaitliskums vai telpiskais aptvērums. Nelabvēlīgās ietekmes apmērs kvadrātkilometros (km^2) vai kā proporcionālā daļa (procentos) no novērtējamās teritorijas,
- D5C7: ekoloģiskās kvalitātes koeficients: sugu sastāva un relatīvā skaitliskuma novērtējums vai makrofitu augšanas maksimālais dziļums. Nelabvēlīgās ietekmes apmērs kvadrātkilometros (km^2) vai kā proporcionālā daļa (procentos) no novērtējamās teritorijas,
- D5C8: ekoloģiskās kvalitātes koeficients: sugu sastāva un relatīvā skaitliskuma novērtējums. Nelabvēlīgās ietekmes apmērs kvadrātkilometros (km^2) vai kā proporcionālā daļa (procentos) no novērtējamās teritorijas.

Dalībvalstis izmanto vienības vai ekoloģiskās kvalitātes koeficientus – ja tās/tie pieejami –, kas sniegti saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK.

6. raksturlielums

Jūras gultnes integritāte ir tāda, kas nodrošina, ka ir saglabāta ekosistēmu struktūra un funkcijas un nav nelabvēlīgas ietekmes jo īpaši uz bentiskajām ekosistēmām

Relevantā slodze: fiziski zudumi (kam par iemeslu ir jūras gultnes substrāta vai morfoloģijas neatgriezeniskas izmaiņas un jūras gultnes substrāta ieguve); jūras gultnes fiziski iztraucējumi (pārejoši vai atgriezeniski)

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Jūras gultnes fiziski zudumi (t. sk. plūdmaiņu zonās)	D6C1 – primārais kritērijs Dabiskās jūras gultnes fizisko zudumu (neatgriezeniskas izmaiņas) telpiskais apmērs un sadalījums	Novērtējuma mērogs Tas pats, kas izmantots bentisko dzīvotņu liel-tipu novērtēšanai pie 1. un 6. raksturlieluma.
Jūras gultnes fiziski iztraucējumi (t. sk. plūdmaiņu zonās)	D6C2 – primārais kritērijs Jūras gultnes fizisko iztraucējumu telpiskais apmērs un sadalījums	Kritēriju izmantošana Kritērija D6C1 (fizisko zudumu telpiskais apmērs un sadalījums) novērtēšanas rezultātus izmanto kritēriju D6C4 un D7C1 novērtēšanā.
Bentisko dzīvotņu lieltipi vai citi dzīvotņu tipi (ko izmanto pie 1. un 6. raksturlieluma).	D6C3 – primārais kritērijs Katra tāda dzīvotņu tipa telpiskais apmērs, kuru fizisko iztraucējumu dēļ ir skārusi negatīva ietekme, proti, ir mainījusies biotiskā un abiotiskā struktūra un funkcijas (piem., sugu sastāva un to relatīvā skaitliskuma izmaiņas, īpaši jutīgu vai trauslu sugu iztrūkums vai tādu sugu iztrūkums, kas nodrošina svarīgas funkcijas, sugas īpatņu izmēru struktūra). Dalībvalstis fizisko iztraucējumu nelabvēlīgās ietekmes robežvērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	Kritērija D6C2 (fizisko iztraucējumu slodzi sadalījums un aplēse par platību) novērtēšanas rezultātus izmanto kritērija D6C3 novērtēšanā. Kritērija D6C3 (aplēse par fizisko iztraucējumu nelabvēlīgās ietekmes apmēru katrā dzīvotņu tipā novērtējamā teritorijā) novērtēšanas rezultātus izmanto kritērija D6C5 novērtēšanā.

Kritēriji D6C1, D6C2 un D6C3 attiecas tikai uz slodzēm “fiziski zudumi” un “fiziski iztraucējumi” un to ietekmi, savukārt kritēriji D6C4 un D6C5 attiecas uz 6. raksturlieluma vispārējo novērtējumu un bentisko dzīvotņu novērtējumu pie 1. raksturlieluma. Kritēriji D6C4 un D6C5 ir iztirzāti šā pielikuma II daļā.

Monitoringa un novērtēšanas specifiskācijas un standartizētas metodes

1. Monitoringa metodes:

- a) D6C1: novērtē neatgriezeniskas jūras gultnes izmaiņas, kuru iemesls ir dažādas cilvēka darbības (ieskaitot dabiskās jūras gultnes substrāta vai morfoloģijas izmaiņas, kuru cēlonis ir fiziska pārstrukturēšana, infrastruktūras attīstība un substrāta zudumi jūras gultnes materiālu ieguves rezultātā);
- b) D6C2: novērtē fiziskus traucējumus, kuru iemesls ir dažādas cilvēka darbības (piem., zveja ar grunts traļiem);
- c) piekrastes ūdeņi: izmanto hidromorfoloģiskos datus un attiecīgos novērtējumus saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Aiz piekrastes ūdeņiem datus var ievākt no infrastruktūras un licencētu ieguves vietu kartēšanas.

2. Kas attiecas uz novērtēšanas metodēm, datus agregē tā, lai:

- a) D6C1 tiek novērtēts kā zudusi platība attiecībā pret visu bentisko dzīvotņu dabisko platību novērtējamā teritorijā (piem., antropogēno izmaiņu apmērs);
- b) D6C3 tiek novērtēts attiecībā pret katra novērtētā bentisko dzīvotņu tipa kopējo dabisko platību.

3. Ar fiziskiem zudumiem saprot jūras gultnes neatgriezeniskas izmaiņas, kas ilgst vai, domājams, ilgs divus ziņošanas ciklus (12 gadus) vai ilgāk.

4. Ar fiziskiem traucējumiem saprot tādas jūras gultnes izmaiņas, kas ir atgriezeniskas, ja tiek pārtraukta traucējumu slodze izraisošā darbība.

5. Pie kritērija D6C3 sugu sastāvs attiecas uz zemāko novērtēšanai piemēroto taksonomisko rangu.

Kritērija mērvienības:

- D6C1: novērtējamās teritorijas fiziski zudusi platība kvadrātkilometros (km²),
- D6C2: novērtējamās teritorijas fiziski iztraucētā platība kvadrātkilometros (km²),
- D6C3: katra dzīvotņu tipa nelabvēlīgi ietekmētā platība kvadrātkilometros (km²) vai proporcionālā daļa (procentos) no dzīvotnes kopējās dabiskās platības novērtējamā teritorijā.

7. raksturlielums

Neatgriezeniskas hidrogrāfisko apstākļu izmaiņas nerada nelabvēlīgu ietekmi uz jūras ekosistēmām

Relevantā slodze: fiziski zudumi (kam par iemeslu ir jūras gultnes substrāta vai morfoloģijas neatgriezeniskas izmaiņas vai jūras gultnes substrāta ieguve); hidroloģisko apstākļu izmaiņas

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Jūras gultnes un vertikālā ūdens slāņa hidrogrāfiskas izmaiņas (t.sk. plūdmaiņu zonās).	D7C1 – sekundārais kritērijs Ar dabiskās jūras gultnes fiziskiem zudumiem (!) saistītu jūras gultnes un vertikālā ūdens slāņa hidrogrāfisko apstākļu pastāvīgo izmaiņu (piemēram, viļņu kustības, straumju, sāļuma, temperatūras izmaiņas) telpiskais apmērs un sadalījums.	<i>Novērtējuma mērogs</i> Tas pats, ko izmanto bentisko dzīvotņu lieltipu novērtēšanai pie 1. un 6. raksturlieluma. <i>Kritēriju izmantošana</i> Kritērija D7C1 (hidrogrāfisko izmaiņu sadalījums un aplēse par apmēru) novērtēšanas rezultātus izmanto kritērija D7C2 novērtēšanā.
Bentisko dzīvotņu lieltipi vai citi dzīvotņu tipi (ko izmanto pie 1. un 6. raksturlieluma).	D7C2 – sekundārais kritērijs Katra bentisko dzīvotņu tipa telpiskais apmērs, ko skārusi nelabvēlīga ietekme (fiziskie un hidrogrāfiskie parametri un saistītās bioloģiskās sabiedrības) hidrogrāfisko apstākļu neatgriezenisku izmaiņu dēļ.	

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
	Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka hidrogrāfisko apstākļu neatgriezenisko izmaiņu nelabvēlīgās ietekmes robežvērtības.	Kritērija D7C2 (aplēse par nelabvēlīgās ietekmes apmēru katrā dzīvotņu tipā novērtējamā teritorijā) novērtēšanas rezultātus izmanto kritērija D6C5 novērtēšanā.

(¹) Ar fiziskiem zudumiem saprot 6. raksturlieluma specifikācijas 3. punktā minēto.

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes

1. Monitoringa un novērtēšanas metodes

- Monitoringā galveno uzmanību pievērš izmaiņām, kas saistītas ar infrastruktūras attīstīšanu vai nu krastā, vai atkrastē.
- Lai novērtētu, kāda apmēra ietekme ir katram infrastruktūras attīstīšanas projektam, izmanto vai nu vides ietekmējuma novērtēšanas hidrodinamiskos modeļus, kas validēti ar mērījumiem uz vietas, vai citus piemērotus informācijas avotus.
- Attiecībā uz piekrastes ūdeņiem izmanto hidromorfoloģiskos datus un attiecīgos novērtējumus saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK.

2. Kas attiecas uz novērtēšanas metodēm, datus agregē tā, lai:

- D7C1 tiek novērtēts attiecībā pret visu dzīvotņu kopējo dabisko platību novērtējamā teritorijā;
- D7C2 tiek novērtēts attiecībā pret katra novērtētā bentisko dzīvotņu tipa kopējo dabisko platību.

Kritērija mērvienības:

- D7C1: novērtējamās teritorijas hidrogrāfiski izmainījusies platība kvadrātkilometros (km²),
- D7C2: katra dzīvotņu tipa nelabvēlīgi ietekmētā platība kvadrātkilometros (km²) vai proporcionālā daļa (procentos) no dzīvotnes kopējās dabiskās platības novērtējamā teritorijā.

8. raksturlielums

Piesārņotāju koncentrācijas pakāpe ir tāda, ka piesārņojums nerada nelabvēlīgu ietekmi

Relevantās slodzes: citu vielu (piem., sintētisku vielu, nesintētisku vielu, radionuklīdu) ievade

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
1. Piekrastes un teritoriālajos ūdeņos:	D8C1 – primārais kritērijs	Novērtējuma mērogs
a) piesārņotāji, kas atlasīti saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK:	Piekrastes un teritoriālajos ūdeņos piesārņotāju koncentrācijas nepārsniedz šādas robežvērtības:	— piekrastes un teritoriālajos ūdeņos – kā minēts Direktīvā 2000/60/EK,
i) piesārņotāji, attiecībā uz kuriem vides kvalitātes standarts ir noteikts Direktīvas 2008/105/EK I pielikuma A daļā;	a) iedaļas “kritērija elementi” 1. punkta a) apakšpunktā minētie piesārņotāji – vērtības, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK;	— aiz teritoriālajiem ūdeņiem – reģiona vai apakšreģiona apakšrajoni, ko vajadzības gadījumā nodala valstu robežas.
ii) piekrastes ūdeņos – upju baseiniem specifiskie piesārņotāji saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumu;		

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
b) pārējie relevantie piesārņotāji, piemēram, no atkrastes avotiem, kas nav identificēti saskaņā ar a) apakšpunktu un var izraisīt nelabvēlīgu piesārņojošu ietekmi reģionā vai apakšreģionā. Dalībvalstis šo piesārņotāju sarakstu izveido reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā. 2. Aiz teritoriālajiem ūdeņiem: a) 1. punktā minētie piesārņotāji, ja tie var izraisīt nelabvēlīgu piesārņojošu ietekmi; b) pārējie relevantie piesārņotāji, kas nav apzināti saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu un var izraisīt nelabvēlīgu piesārņojošu ietekmi reģionā vai apakšreģionā. Dalībvalstis šo piesārņotāju sarakstu izveido reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	b) ja a) apakšpunktā minētos piesārņotājus mēra matricā, kurai nav noteikta vērtība saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK, tad šo piesārņotāju koncentrāciju attiecīgajā matricā nosaka dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā; c) vēl citi piesārņotāji, kas atlasīti saskaņā ar iedaļas "kritērija elementi" 1. punkta b) apakšpunktu – konkrētai matricai (ūdens, sedimenti vai biota) noteiktās koncentrācijas, kas var izraisīt nelabvēlīgu piesārņojošu ietekmi. Dalībvalstis šīs koncentrācijas nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā, apsverot to piemērošanu gan piekrastes un teritoriālajos ūdeņos, gan aiz tiem. Aiz teritoriālajiem ūdeņiem piesārņotāju koncentrācijas nepārsniedz šādas robežvērtības: a) piesārņotāji, kas atlasīti saskaņā ar iedaļas "kritērija elementi" 2. punkta a) apakšpunktu – piekrastes un teritoriālajiem ūdeņiem piemērojamās vērtības; b) piesārņotāji, kas atlasīti saskaņā ar iedaļas "kritērija elementi" 2. punkta b) apakšpunktu – konkrētai matricai (ūdens, nogulas vai biota) noteiktās koncentrācijas, kas var izraisīt nelabvēlīgu piesārņojošu ietekmi. Dalībvalstis šīs koncentrācijas nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	<i>Kritēriju izmantošana</i> To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: a) katrs pie kritērija D8C1 minētais piesārņotājs – tā koncentrācija, izmantotā matrica (ūdens, sedimenti, biota), tas, vai sasniegtas noteiktās robežvērtības, to novērtēto piesārņotāju proporcionālā daļa, kas ir sasnieguši robežvērtības, t. sk. atsevišķi norādot vielas, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, kā noteikts Direktīvas 2008/105/EK 8.a panta 1. punkta a) apakšpunktā; b) katra pie kritērija D8C2 novērtētā suga – aplēse par nelabvēlīgi ietekmētās populācijas skaitliskumu novērtējamā teritorijā; c) katra pie kritērija D8C2 novērtētā dzīvotne – aplēse par novērtējamās teritorijas platību, kas nelabvēlīgi ietekmēta. Par kritērija D8C2 izmantošanu laba vides stāvokļa vispārējā novērtēšanā attiecībā uz 8. raksturlielumu vienojas reģionālā vai apakšreģionālā līmenī. Kritērija D8C2 novērtēšanas rezultātus vajadzības gadījumā izmanto novērtēšanā pie 1. un 6. raksturlieluma.
Piesārņotāju apdraudētās sugas un dzīvotnes. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā izveido sugu un relevanto analizējamo audu sarakstu un dzīvotņu sarakstu.	D8C2 – sekundārais kritērijs Sugu veselīgumu un dzīvotņu stāvokli (piem., sugu sastāvu un relatīvo skaitliskumu vietās, kur pastāv hronisks piesārņojums) neskar nelabvēlīga ietekme piesārņotāju (tostarp to kumulatīvo un sinerģētisko efektu) dēļ. Dalībvalstis šīs nelabvēlīgās ietekmes un to robežvērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	
Būtiska akūta piesārņojuma gadījumi, kuros ir iesaistītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/35/EK (¹) 2. panta 2. punktā definētās piesārņojošās vielas, tostarp jēlnafta un līdzīgi savienojumi.	D8C3 – primārais kritērijs Būtiska akūta piesārņojuma gadījumu telpiskais apmērs un ilgums ir samazināts līdz minimumam.	<i>Novērtējuma mērogs</i> Reģionālais vai apakšreģionālais līmenis, vajadzības gadījumā iedalījums pa valstu robežām.

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
		<i>Kritēriju izmantošana</i> To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: — aplēse par būtiska akūta piesārņojuma gadījumu kopējo telpisko apmēru, kā arī sadalījumu un kopējo ilgumu katrā gadā. Šo kritēriju izmanto kā ierosu kritērija D8C4 novērtēšanai.
Sugas, kas pieder pie II daļas 1. tabulā uzskaitītajām sugu grupām, un bentisko dzīvotņu lieltipi, kas uzskaitīti II daļas 2. tabulā.	D8C4 – sekundārais kritērijs (izmanto tad, ja iestāties būtiska akūta piesārņojuma gadījums) Būtiska akūta piesārņojuma gadījumu negatīvā ietekme uz sugu veselīgumu un dzīvotņu stāvokli (piem., sugu sastāvu un relatīvo skaitliskumu) ir samazināta līdz minimumam un, ja iespējams, izskausta vispār.	<i>Novērtējuma mērogs</i> Tas pats, kas izmantots sugu grupu vai bentisko dzīvotņu lieltipu novērtēšanai pie 1. un 6. raksturlieluma. <i>Kritēriju izmantošana</i> Ja kumulatīvie telpiskie un laiciskie efekti ir būtiski, tad kritērija D8C4 novērtēšanas rezultātus izmanto novērtēšanā attiecībā uz 1. un 6. raksturlielumu, proti, lai sagatavotu: a) aplēsi par katras nelabvēlīgi ietekmētās sugas skaitliskumu; b) aplēsi par katra nelabvēlīgi ietekmētā dzīvotņu lieltipa apmēru. Par kritērija D8C4 izmantošanu laba vides stāvokļa vispārējā novērtēšanā attiecībā uz 8. raksturlielumu vienojas reģionālā vai apakšreģionālā līmenī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu (OV L 255, 30.9.2005., 11. lpp.).

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes

- Kas attiecas uz kritērija D8C1 elementiem, to pārējo piesārņotāju atlasē saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu un 2. punkta b) apakšpunktu, kas var izraisīt nelabvēlīgu piesārņojošu ietekmi, balstās uz riska novērtējumu. Attiecībā uz šiem piesārņotājiem novērtēšanā izmantotā matrica un robežvērtības ir reprezentatīvas visjutīgākajām sugām un ekspozicijas ceļiem, tostarp cilvēka veselības apdraudējumiem, kurus rada eksponētība caur barības ķēdi.
- Šī lēmuma kontekstā
 - Kritērijs D8C1: piekrastes un teritoriālajos ūdeņos esošo piesārņotāju novērtēšanas vajadzībām dalībvalstis veic piesārņotāju monitoringu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK prasībām; ja ir pieejami saskaņā ar minēto direktīvu veiktie novērtējumi, izmanto tos. Ja iespējams, vāc informāciju par ceļiem, kā piesārņotāji nonāk jūras vidē (gaiss, sauszeme, jūra).
 - Kritēriji D8C2 un D8C4: lai novērtētu ietekmi uz veselīgumu, relevanti var būt biomarkķieri vai populācijas demogrāfiskie rādītāji (piem., auglības, izdzīvotības, mirstības rādītāji un reproduktīvā spēja).
 - Kritēriji D8C3 un D8C4: šā lēmuma kontekstā monitoringa ir nepieciešams tad, ja ir iestāties būtiska akūta piesārņojuma gadījums, nevis Direktīvas 2008/56/EK 11. pantā paredzēto regulārā monitoringa programmu ietvaros.
 - Kritērijs D8C3: dalībvalstis, ja iespējams, identificē būtiska akūta piesārņojuma gadījuma avotu. Šajā nolūkā tās var izmantot Eiropas Jūras drošības aģentūras satelītnovērošanu.

3. Ar piesārņotājiem saprot gan atsevišķas vielas, gan vielu grupas. Konsekventas ziņošanas labad par vielu grupēšanu vienojas Savienības līmenī.
4. Sugu sastāvs attiecas uz zemāko novērtēšanai piemēroto taksonomisko rangu.

Kritērija mērvienības:

- D8C1: piesārņotāju koncentrācijas ūdenī mikrogramos uz litru ($\mu\text{g/l}$), sedimentos mikrogramos sausmasas uz kilogramu ($\mu\text{g/kg}$), biotā mikrogramos mitrmasas uz kilogramu ($\mu\text{g/kg}$),
- D8C2: katras skartās sugas skaitliskums (īpatņu skaits vai citas piemērotas vienības, par ko panākta vienošanās reģionālā vai apakšreģionālā līmenī); katra skartā dzīvotņu lieltipa platība kvadrātkilometros (km^2),
- D8C3: būtiska akūta piesārņojuma gadījumu ilgums dienās un telpiskās izplatības apmērs kvadrātkilometros (km^2) gadā,
- D8C4: katras skartās sugas skaitliskums (īpatņu skaits vai citas piemērotas vienības, par ko panākta vienošanās reģionālā vai apakšreģionālā līmenī); katra skartā dzīvotņu lieltipa platība kvadrātkilometros (km^2).

9. raksturlielums

Piesārņotāju daudzums pārtikas patēriņam paredzētās zivīs un citās jūras veltēs nepārsniedz Savienības tiesību aktos vai citos attiecīgajos standartos noteiktos līmeņus

Relevantā slodze: bīstamu vielu ievade

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Regulā (EK) Nr. 1881/2006 uzskaitītie piesārņotāji. Šā lēmuma kontekstā dalībvalstis var nolemt neņemt vērā Regulā (EK) Nr. 1881/2006 uzskaitītos piesārņotājus, ja tas ir pamatoti, balstoties uz riska novērtējumu. Dalībvalstis var novērtēt vēl citus piesārņotājus, kas nav iekļauti Regulā (EK) Nr. 1881/2006. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā izveido šo citu piesārņotāju sarakstu. Dalībvalstis izveido sugu un relevanto analīzējamo audu sarakstu un dzīvotņu sarakstu saskaņā ar iedaļā "specifikācijas" izklāstītajiem nosacījumiem. Šo sugu un relevanto audu sarakstu izveidē dalībvalstis var reģionāli vai apakšreģionāli sadarboties.	D9C1 – primārais kritērijs Piesārņotāju līmenis nozvejotu vai savvaļā iegūtu (izņemot marikultūrā audzētu zivju) jūras velšu (t.sk. zivju, vēžveidīgo, gliemju, adatādaļu, jūras aļģu un citu ēdamo augu) ēdamajos audos (attieciīgi muskuļos, aknās, ikros, mīkstumā vai citās mīkstās daļās) nepārsniedz šādas vērtības: a) Regulā (EK) Nr. 1881/2006 uzskaitītie piesārņotāji – minētajā regulā noteiktie maksimālie līmeņi, kas šā lēmuma kontekstā uzskatāmi par robežvērtībām; b) citi piesārņotāji, kas nav iekļauti Regulā (EK) Nr. 1881/2006, – dalībvalstu reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā noteiktas robežvērtības.	Novērtējuma mērogs Nozvejas vai ražošanas apgabals saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ⁽¹⁾ 38. pantu. <i>Kritēriju izmantošana</i> To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: — katra piesārņotāja koncentrācija jūras veltēs, izmantotā matrica (suga un audi), tas, vai ir sasniegtas noteiktās robežvērtības, to novērtēto piesārņotāju proporcionālā daļa, kas sasnieguši savas robežvērtības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes

1. Kad dalībvalstis veido kritērijam D9C1 vajadzīgo sugu sarakstu, šīm sugām:

- a) jābūt attiecīgajā jūras reģionā vai apakšreģionā relevantām;
- b) jāietilpst Regulas (EK) Nr. 1881/2006 darbības jomā;

- c) jābūt piemērotām attiecīgā piesārņotāja novērtēšanai;
- d) jāpieder pie dalībvalstī visvairāk patērētajām sugām vai pie patēriņam visvairāk nozvejotajām vai iegūtajām sugām.
2. Ja piesārņotājam noteiktais standarts ir pārsniegts, tad veic turpmāku monitoringu, lai noskaidrotu piesārņojuma noturību attiecīgajā teritorijā un sugās, no kā ņemti paraugi. Monitorings notiek līdz brīdim, kad ir pietiekami pierādījumi, ka vairs nepastāv standartu pārsniegšanas risks.
3. Šā lēmuma kontekstā paraugu ņemšanu, kas vajadzīga piesārņotāju maksimālo līmeņu novērtēšanai, veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ 11. pantu un ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 589/2014 ⁽²⁾ un Komisijas Regulu (EK) Nr. 333/2007 ⁽³⁾.
4. Katrā reģionā vai apakšreģionā dalībvalstis nodrošina, ka paraugu ņemšanas laiciskais un ģeogrāfiskais aptvērums ir pietiekams, lai varētu iegūt reprezentatīvus paraugus ar konkrētajiem piesārņotājiem jūras reģiona vai apakšreģiona jūras veltēs.

Kritērija mērvienības:

— D9C1: piesārņotāju koncentrācijas Regulas (EK) Nr. 1881/2006 pielikumā noteiktajās vienībās.

10. raksturlielums

Jūras piedrazojuma īpašības un daudzums nekaitē piekrastes un jūras videi

Relevantā slodze: piedrazojuma ienese

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Piedrazojums (izņemot mikropiedrazojumu), kas klasificēts šādās kategorijās ⁽¹⁾: mākslīgi polimērmateriāli, gumija, tekstilmateriāli / tekstilizstrādājumi, papīrs / kartons, pārstrādāta / apstrādāta koksne, metāls, stikls / keramika, ķimikālijas, nedefinēts piedrazojums un pārtikas atkritumi. Dalībvalstis var definēt sīkākas apakškategorijas.	D10C1 – primārais kritērijs Piedrazojuma sastāvs, daudzums un telpiskais sadalījums piekrastē, vertikālā ūdens slāņa augšējā daļā un uz jūras gultnes ir tāda līmenī, kas neapdraud piekrastes un jūras vidi. Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā nosaka šo līmeņu robežvērtības, ņemot vērā reģionālo un apakšreģionālo specifikā.	Novērtējuma mērogs Reģiona vai apakšreģiona apakšrajoni, ko vajadzības gadījumā nodala valstu robežas. Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi par katru kritēriju atsevišķi: a) rezultāti pie katra kritērija (piedrazojuma vai mikropiedrazojuma daudzums katrā kategorijā) un to sadalījums katrā matricā, kas izmantota pie D10C1 un D10C2, un tas, vai ir sasniegtas robežvērtības; b) rezultāti pie kritērija D10C3 (piedrazojuma vai mikropiedrazojuma daudzums pa kategorijām un sugām) un tas, vai ir sasniegtas robežvērtības.
Mikropiedrazojums (daļiņas < 5 mm), kas klasificēts kategorijās “mākslīgi polimērmateriāli” un “pārējie”.	D10C2 – primārais kritērijs Mikropiedrazojuma sastāvs, daudzums un telpiskais sadalījums piekrastē, vertikālā ūdens slāņa augšējā daļā un jūras gultnes nogulās ir tāda līmenī, kas neapdraud piekrastes un jūras vidi.	

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 2. jūnija Regula (ES) Nr. 589/2014, ar ko nosaka paraugu ņemšanas un analīzes metodes dioksīnu un dioksīniem līdzīgu polihlorbifenilu (PCB) un PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas kontrolei konkrētos pārtikas produktos un atceļ Regulu (ES) Nr. 252/2012 (OV L 164, 3.6.2014., 18. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2007. gada 28. marta Regula (EK) Nr. 333/2007, ar ko nosaka paraugu ņemšanas un analīzes metodes svina, kadmija, dzīvsudraba, neorganiskās alvas, 3-MHPD un benzopirēna koncentrācijas oficiālajai kontrolei pārtikas produktos (OV L 88, 29.3.2007., 29. lpp.).

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
	Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā nosaka šo līmeņu robežvērtības, ņemot vērā reģionālo un apakšreģionālo specifikāciju.	Par kritēriju D10C1, D10C2 un D10C3 izmantošanu laba vides stāvokļa vispārējā novērtēšanā attiecībā uz 10. raksturlielumu vienojas Savienības līmenī.
Kategorijās “mākslīgi polimērmateriāli” un “pārējie” klasificēts piedrazojums un mikro-piedrazojums, ko novērtē jebkurā pie šādas grupas piederošā sugā: putni, zīdītāji, rūpuļi, zivis vai bezmugurkaulnieki. Dalībvalstis šo novērtējamo sugu sarakstu izveido reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	D10C3 – sekundārais kritērijs Jūras dzīvnieku apēstā piedrazojuma un mikropiedrazojuma daudzums ir tādā līmenī, ka tas nelabvēlīgi neietekmē attiecīgo sugu veselīgumu. Dalībvalstis šo līmeņu robežvērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	Kritērija D10C3 rezultātus vajadzības gadījumā izmanto novērtēšanā attiecībā uz 1. raksturlielumu.
Piedrazojuma apdraudēto putnu, zīdītāju, rūpuļu, zivju vai bezmugurkaulnieku sugas. Dalībvalstis šo novērtējamo sugu sarakstu izveido reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	D10C4 – sekundārais kritērijs Katra sugas īpatņu skaits, ko piedrazojums nelabvēlīgi ietekmējis (sapišanās tīklos, cita veida savainojumi vai mirstība, vai veselības traucējumi) Dalībvalstis piedrazojuma nelabvēlīgās ietekmes robežvērtības nosaka reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā.	<i>Novērtējuma mērogs</i> Tas pats, ko izmanto sugu grupas novērtēšanai pie 1. raksturlieluma. <i>Kritēriju izmantošana</i> To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: — katra pie kritērija D10C4 novērtētā suga – aplēse par nelabvēlīgi ietekmēto īpatņu skaitu novērtējamā teritorijā. Par kritērija D10C4 izmantošanu laba vides stāvokļa vispārējā novērtēšanā attiecībā uz 10. raksturlielumu vienojas Savienības līmenī. Šī kritērija rezultātus vajadzības gadījumā izmanto novērtēšanā attiecībā uz 1. raksturlielumu.

(¹) Šis ir “1. līmenis – materiāli” (*Level 1 – Material*) kategorijas no piedrazojuma pamatsaraksta Kopīgā pētniecības centra sagatavotajā dokumentā *Guidance on Monitoring of marine litter in European seas* (2013, ISBN 978-92-79-32709-4). Pamatsarakstā norādīts, kas ietilpst katrā kategorijā, piemēram, pie “ķīmikālijām” pieder parafīns, vasks, nafta un darva.

Monitoringa un novērtēšanas specifiskācijas un standartizētas metodes

1. D10C1: piedrazojuma monitoringu veic piekrastē, un var papildus veikt arī piedrazojuma monitoringu vertikālā ūdens slāņa augšējā daļā un uz jūras gultnes. Ja iespējams, vāc informāciju par piedrazojuma avotu un ceļiem, pa kuriem tas nonācis jūrā.
2. D10C2: mikropiedrazojuma monitoringu veic vertikālā ūdens slāņa augšējā daļā un jūras gultnes nogulās, un var papildus veikt arī mikropiedrazojuma monitoringu piekrastē. Mikropiedrazojuma monitoringu veic tā, lai, ja iespējams, varētu atklāt mikropiedrazojuma punktveida avotus (piem., ostas, piestātnes, notekūdeņu attīrīšanas stacijas, lietusūdeņu noteces).
3. D10C3 un D10C4: monitoringa pamatā var būt nejauši gadījumi (piem., krastā izskaloti beigti dzīvnieki, sapinušies dzīvnieki vairošanās kolonijās, skartie īpatņi katrā uzskaitē).

Kritērija mērvienības:

- D10C1: piedrazojuma daudzums katrā kategorijā, ko izsaka kā vienību skaitu:
 - uz 100 metriem (m) piekrastē,
 - uz kvadrātkilometru (km²) vertikālā ūdens slāņa augšējā daļā un uz jūras gultnes;

- D10C2: mikropiedrazojuma daudzums katrā kategorijā, ko izsaka kā vienību skaitu un masu gramos (g):
 - uz kvadrātmētru (m^2) vertikālā ūdens slāņa augšējā daļā un uz jūras gultnes,
 - uz sedimentu kilogramu (sausmasa) (kg) piekrastē un jūras gultnē;
- D10C3: piedrazojuma/mikropiedrazojuma daudzums gramos (g) un vienību skaits uz katras sugas katru īpatni attiecībā pret konkrētā īpatņa izmēru (attiecīgi masa vai garums);
- D10C4: skarto (letāli, neletāli) īpatņu skaits katrā sugā.

11. raksturlielums

Enerģijas ievades, tostarp zemūdens trokšņa, pakāpe nerada nelabvēlīgu ietekmi uz jūras vidi

Relevantā slodze: antropogēnas skaņas ievade; citu enerģijas veidu ievade

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Antropogēna impulsskaņa ūdenī.	D11C1 – primārais kritērijs Antropogēnas impulsskaņas avotu telpiskais sadalījums, ilgums un līmenis nepārsniedz līmeni, pie kura rodas nelabvēlīga ietekme uz jūras dzīvnieku populācijām. Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā nosaka šo līmeņu robežvērtības, ņemot vērā reģionālo un apakšreģionālo specifiku.	Novērtējuma mērogs Reģions, apakšreģions vai apakšrajoni. Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: a) D11C1: impulsskaņas avotu ilgums kalendārā gadā, to sadalījums gada griezumā un telpiskais sadalījums novērtējamā teritorijā, tas, vai ir sasniegtas robežvērtības;
Antropogēna, nepārtraukta zemas frekvences skaņa ūdenī.	D11C2 – primārais kritērijs Antropogēnas, nepārtrauktas zemas frekvences skaņas telpiskā izplatība, ilgums un līmenis nepārsniedz līmeni, pie kura rodas nelabvēlīga ietekme uz jūras dzīvnieku populācijām. Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā nosaka šo līmeņu robežvērtības, ņemot vērā reģionālo un apakšreģionālo specifiku.	b) D11C2: skaņas līmeņa gada vidējais rādītājs vai cits piemērots laicisks mērs, par ko panākta vienošanās reģionālā vai apakšreģionālā līmenī, uz vienības platību, un tā telpiskā izplatība novērtējamā teritorijā, un novērtējamās teritorijas platība (%), kurā ir sasniegtas noteiktās robežvērtības. Par kritēriju D11C1 un D11C2 izmantošanu laba vides stāvokļa novērtēšanā attiecībā uz 11. raksturlielumu vienojas Savienības līmenī. Šo kritēriju rezultātus izmanto novērtēšanā attiecībā uz 1. raksturlielumu.

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes

1. D11C1 monitorings

- a) Telpiskā izšķirtspēja: ģeogrāfiskās vietas, kuru forma un platība jānosaka reģionālā vai apakšreģionālā līmenī, pamatojoties, piemēram, uz Direktīvas 2008/56/EK III pielikumā uzskaitītajām darbībām.
- b) Impulsskaņa, ko apraksta šādi: monopolāra enerģijas avota līmenis, ko izsaka kā dB re $1\mu Pa^2$ s vienības, vai monopolāra avota līmenis no nulles līdz maksimumam, ko izsaka kā dB re $1\mu Pa$ m vienības, un abos gadījumos frekvences josla ir no 10 Hz līdz 10 kHz. Dalībvalstis var apsvērt arī citus specifiskus avotus augstāku frekvenču joslās, ja trokšņa iedarbība lielākos attālumos ir uzskatāma par relevantu.

2. D11C2 monitorings

Gada vidējais rādītājs – vai cita piemērota, reģionāli vai apakšreģionāli saskaņota mērvienība – kvadrātiskajam skaņas spiediena līmenim katrā no abām “trešdaļoktāvu joslām”, kur vienai centrālā frekvence ir 63 Hz, bet otrai 125 Hz, ko izsaka kā līmeni decibelos, t. i., dB re 1 μPa vienībās, pie pienācīgas telpiskās izšķirtspējas attiecībā uz spiedienu. To var vai nu izmērīt tieši, vai izsecināt no modeļa, ko izmanto mērījumu interpolēšanai vai ekstrapolēšanai. Dalībvalstis var arī reģionālā vai apakšreģionālā līmenī lemt par vēl citu frekvences joslu monitoringu.

Kritēriji saistībā ar citām ievadītās enerģijas formām (t.sk. siltuma enerģija, elektromagnētiskie lauki un gaisma) un kritēriji saistībā ar trokšņa ietekmi uz vidi vēl ir pamatīgāk jāizstrādā.

Kritērija mērvienības:

- D11C1: dienu skaits ceturksnī (vai, ja tas lietderīgi, mēnesī) ar impulsskaņas avotiem; vienības platības proporcionālā daļa (%) vai novērtējamās teritorijas platība kvadrātkilometros (km²) ar impulsskaņas avotiem gadā,
- D11C2: nepārtraukta skaņas līmeņa vidējais rādītājs gadā (vai cits laicisks mērs) uz vienības platību; novērtējamās teritorijas proporcionālā daļa (%) vai platība kvadrātkilometros (km²), kur skaņas līmeņi pārsniedz robežvērtības.

II DAĻA

Jūras ūdeņu būtisko īpatnību un raksturīgo iezīmju un faktiskā vides stāvokļa monitoringa un novērtēšanas kritēriji, metodiskie standarti, specififikācijas un standartizētas metodes saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu

II daļā ir iztirzāti raksturlielumi, kas saistīti ar relevantajiem ekosistēmas elementiem: putnu, zīdītāju, rāpuļu, zivju un galvkāju sugu grupas (1. raksturlielums), pelagiskās dzīvotnes (1. raksturlielums), bentiskās dzīvotnes (1. un 6. raksturlielums) un ekosistēmas, t. sk. barības tīkli (1. un 4. raksturlielums), kā uzskaitīts Direktīvas 2008/56/EK (1) III pielikumā.

Temats

Putnu, zīdītāju, rāpuļu, zivju un galvkāju sugu grupas (attiecas uz 1. raksturlielumu)

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Putnu, zīdītāju, rāpuļu un komerciāliem mērķiem neizmantotu zivju un galvkāju sugas, ko attiecīgajā reģionā vai apakšreģionā apdraud nejauša piezveja. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā izveido šādu sugu sarakstu saskaņā ar datu vākšanas pienākumiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1380/2013 25. panta 5. punktā, un ņemot vērā sugu sarakstu Komisijas Īstenošanas lēmuma (ES) 2016/1251 (1) pielikuma 1.D tabulā.	D1C1 – primārais kritērijs Katrai sugai nejaušas nozvejas izraisītas mirstības rādītājs ir zemāks par līmeni, pie kura suga ir apdraudēta, un tādējādi tiek nodrošināta sugas ilgtermiņa dzīvotspēja. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka nejaušas nozvejas izraisītas mirstības robežvērtību katrai sugai.	Novērtējuma mērogs Tas pats, ko izmanto attiecīgo sugu vai sugu grupu novērtēšanai pie kritērijiem D1C2-D1C5. Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi: — mirstības rādītājs katrai sugai, un tas, vai ir sasniegta noteiktā robežvērtība. Šo kritēriju izmanto attiecīgo sugu novērtēšanā pie kritērija D1C2.

(1) Ar zvejniecībā saistīto datu ievākšanai pie 1., 4. un 6. raksturlieluma var izmantot Regulu (EK) Nr. 199/2008.

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
1. tabulā uzskaitīto sugu grupas, ja tās ir sastopamas reģionā vai apakšreģionā. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā izveido katrai sugu grupai reprezentatīvu sugu kopu, kuras atlasē piemēro iedaļā “sugu un dzīvotņu atlasē specififikācijas” noteiktos kritērijus. Te ietilpst Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā uzskaitītie zīdītāji un rāpuļi, un var ietilpt arī jebkādas citas sugas, kas uzskaitītas, piemēram, Savienības tiesību aktos (citi Direktīvas 92/43/EEK pielikumi, Direktīva 2009/147/EK vai Regula (ES) Nr. 1380/2013) un starptautiskos nolīgumos, piemēram, reģionālajās jūras konvencijās.	D1C2 – primārais kritērijs Sugas populācijas skaitliskumu nav skārušas antropogēno slodžu izraisītas nelabvēlīgas sekas, un ir nodrošināta sugas ilgtermiņa dzīvotspēja. Dalībvalstis reģionālā vai starpreģionālā sadarbībā katrai sugai nosaka robežvērtības, ņemot vērā populācijas lieluma dabiskās svārstības un mirstības rādītājus, kas izriet no D1C1, D8C4 un D10C4 un citām relevantām slodzēm. Attiecībā uz Direktīvas 92/43/EEK aptvertajām sugām šīs vērtības ir saskanīgas ar references populācijas labvēlīga stāvokļa vērtībām, ko attiecīgās dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK.	<i>Novērtējuma mērogs</i> Izmanto katrai sugu grupai ekoloģiski relevantu mērogu: — dziļnirstošie zobainie vaļveidīgie, plātņvaļi, dziļūdens zivis: reģions, — putni, mazie zobainie vaļveidīgie, pelagiskās un bentiskās šelfa zivis: reģioni; Baltijas jūrā un Melnajā jūrā – apakšrajoni; Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā un Vidusjūrā – apakšreģioni, — roņi, bruņurupuči, galvkāji: reģioni; Baltijas jūrā – apakšrajoni; Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā un Vidusjūrā – apakšreģioni, — piekrastes zivis: reģiona vai apakšreģiona apakšrajoni, — komerciāliem mērķiem izmantotas zivis un galvkāji: kā pie 3. raksturlieluma. <i>Kritēriju izmantošana</i> Katras sugas stāvokli novērtē atsevišķi, pamatojoties uz izmantošanai izvēlētajiem kritērijiem, un tos izmanto, lai izteiktu, kādā mērā attiecībā uz katru sugu grupu katrā novērtētajā teritorijā ir sasniegts labs vides stāvoklis: - novērtējumos izsaka vērtību(-as) katram izmantotajam kritērijam attiecībā uz katru sugu, un to, vai ir sasniegtas noteiktās robežvērtības; - Direktīvas 92/43/EEK aptverto sugu vispārējo stāvokli nosaka, izmantojot saskaņā ar minētajā direktīvā paredzēto metodi. Komerciāliem mērķiem izmantoto sugu vispārējo stāvokli novērtē tāpat kā pie 3. raksturlieluma. Pārējo sugu vispārējo stāvokli nosaka, izmantojot Savienības līmenī saskaņotu metodi, ņemot vērā reģionālo vai apakšreģionālo specifiku; - sugu grupas vispārējais stāvoklis, ko nosaka, izmantojot Savienības līmenī saskaņotu metodi, ņemot vērā reģionālo vai apakšreģionālo specifiku.
	D1C3 – primārais kritērijs attiecībā uz komerciāliem mērķiem izmantotām zivīm un galvkājiem, sekundārais kritērijs attiecībā uz pārējām sugām Sugas populācijas demogrāfiskie rādītāji (piemēram, ķermeņa izmēru vai vecuma klašu struktūra, dzimumu attiecība, auglība un izdzīvotības rādītāji) liecina par veselīgu populāciju, kuru neskar antropogēnu slodžu izraisīta nelabvēlīga ietekme. Dalībvalstis reģionālā vai starpreģionālā sadarbībā katrai sugai nosaka minēto rādītāju robežvērtības, ņemot vērā nelabvēlīgo ietekmi uz veselīgumu, kas izriet no D8C2, D8C4 un citām relevantām slodzēm.	
	D1C4 – primārais kritērijs attiecībā uz Direktīvas 92/43/EEK II, IV vai V pielikuma aptvertajām sugām, sekundārais kritērijs attiecībā uz pārējām sugām Sugas izplatības areāls un, attiecīgā gadījumā, izplatības tendences atbilst dominējošajiem fiziogrāfiskajiem, ģeogrāfiskajiem un klimatiskajiem apstākļiem. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības katrai sugai. Attiecībā uz Direktīvas 92/43/EEK aptvertajām sugām šīs vērtības ir saskanīgas ar references areāla labvēlīgajām vērtībām, ko attiecīgās dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK.	

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
	D1C5 – primārais kritērijs attiecībā uz Direktīvas 92/43/EEK II, IV un V pielikuma aptvertajām sugām, sekundārais kritērijs attiecībā uz pārējām sugām Sugas dzīvotne ir pietiekami plaša un tādā stāvoklī, lai tajā varētu noritēt sugas īpatņu dzīves cikla dažādie posmi.	

(¹) Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1251, ar ko pieņem Savienības daudzgadu programmu par zvejniecības un akvakultūras datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu 2017.–2019. gada periodā (OV L 207, 1.8.2016., 113. lpp.).

Kritērija elementi

1. tabula

Sugu grupas (¹)

Ekosistēmas elements	Sugu grupas
Putni	Augēdāji putni
	Bridējputni
	Uz ūdens virsmas barojošies putni
	Pelaģiālē barojošies putni
	Bentālē barojošies putni
Zīdītāji	Mazie zobainie vaļveidīgie
	Dziļnirstošie zobainie vaļveidīgie
	Plātņvaļi
	Roņi
Rāpuļi	Bruņurupuči
Zivis	Piekrastes zivis
	Pelaģiskās šelfa zivis
	Bentiskās šelfa zivis
	Dziļūdens zivis
Galvkāji	Piekrastes/šelfa galvkāji
	Dziļūdens galvkāji

(¹) Izmanto relevantus ar zvejniecībām saistītus datus, piemērojot Regulu (EK) Nr. 199/2008.

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes par tematu “jūras putnu, zīdītāju, rāpuļu, zivju un galvkāju sugu grupas”

- Attiecībā uz D1C1 datus sniedz par katru sugu/katru zvejas veidu/katru ICES apgabalu vai GFCM ģeogrāfisko apakšapgabalu vai FAO noteikto Makaronēzijas biogeogrāfiskā reģiona zvejas apgabalu, lai būtu iespējams datus agregēt attiecīgajai sugai relevantajā mērogā un identificēt konkrētās zvejniecības un zvejas rīkus, kam ir vislielākā loma katras sugas nejausajā nozvejā.
- Apzīmējumu “piekrastes” saprot fizisko, hidroloģisko un ekoloģisko parametru kontekstā, un te neaprobežojas tikai ar piekrastes ūdeņiem, kā tie definēti Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 7. punktā.
- Vajadzības gadījumā sugas var novērtēt populācijas līmenī.
- Ja vien iespējams, šā lēmuma vajadzībām izmanto novērtējumus saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK, Direktīvu 2009/147/EK un Regulu (ES) Nr. 1380/2013:
 - attiecībā uz putniem kritēriji D1C2 un D1C4 atbilst Direktīvas 2009/147/EK kritērijiem “populācijas lielums” un “ligzdošanas izplatības karte un areāla lielums”;
 - attiecībā uz zīdītājiem, rāpuļiem un komerciāliem mērķiem neizmantotām zīvīm kritēriji ir ekvivalenti tiem, kurus izmanto saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK: D1C2 un D1C3 ir ekvivalenti “populācijai”, D1C4 ir ekvivalents “areālam” un D1C5 ir ekvivalents “sugas dzīvotnei”;
 - attiecībā uz komerciāliem mērķiem izmantotām zīvīm un galvkājiem novērtējumus pie 3. raksturlieluma izmanto 1. raksturlieluma vajadzībām, kritēriju D3C2 izmantojot D1C2 vajadzībām, bet kritēriju D3C3 – D1C3 vajadzībām.
- Novērtējumus par nelabvēlīgo ietekmi, ko rada slodzes, kuras minētas pie kritērijiem D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 un D10C4, kā arī novērtējumus par slodzēm pie kritērijiem D9C1, D10C3, D11C1 un D11C2 ņem vērā sugu novērtējumus pie 1. raksturlieluma.

Kritērija mērvienības:

— D1C2: katras sugas skaitliskums (īpatņu skaits vai biomasa tonnās (t)).

Temats

Pelaģiskās dzīvotnes (saistībā ar 1. raksturlielumu)

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Pelaģisko dzīvotņu lieltipi (mainīga sāļuma ⁽¹⁾, piekrastes, šelfa, okeāna/aizšelfa), ja reģionā vai apakšreģionā tādi sastopami, un citi dzīvotņu tipi, kā definēts 2. punktā. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā var izvēlēties vēl citus dzīvotņu tipus saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti “sugu un dzīvotņu atlases specifikācijās”.	D1C6 – primārais kritērijs Dzīvotņu tipa stāvoklis – t. sk. tā biotisko un abiotisko struktūru un funkcijas (piem., tipiskais sugu sastāvs un to relatīvais skaitliskums, īpaši jutīgu vai trauslu sugu iztrūkums vai tādu sugu iztrūkums, kas nodrošina svarīgas funkcijas, sugas īpatņu izmēru struktūra) – nav skārusi nelabvēlīga ietekme antropogēno slodžu dēļ. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības katra dzīvotņu tipa stāvoklim, nodrošinot saderību ar attiecīgajām vērtībām, kas noteiktas pie 2., 5. un 8. raksturlieluma.	Novērtējuma mērogs Tie paši reģiona vai apakšreģiona apakšreģioni, ko izmanto bentisko dzīvotņu lieltipu novērtēšanā, atspoguļojot dzīvotņu tipa sugu sastāva biogeogrāfiskās atšķirības. Kritēriju izmantošana To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtējama teritorijai izsaka šādi: - aplēse par katra novērtētā dzīvotņu tipa proporcionālo daļu un platību, kur ir sasniegta noteiktā robežvērtība; - saraksts ar dzīvotņu lieltipiem novērtējamā teritorijā, kuri netika novērtēti.

⁽¹⁾ Šis tips paturēts gadījumiem, kad estuārie ūdeņi ietiecas aiz ūdeņiem, kas saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK uzskatāmi par pārejas ūdeņiem.

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes par tematu “pelagiskās dzīvotnes”.

1. Apzīmējumu “piekrastes” saprot fizisko, hidroloģisko un ekoloģisko parametru kontekstā, un te neaprobežojas tikai ar piekrastes ūdeņiem, kā tie definēti Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 7. punktā.
2. Novērtējumus par slodžu (tostarp to, kas minētas pie D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 un D8C4) izraisīto nelabvēlīgo ietekmi ņem vērā pelagisko dzīvotņu novērtējumos pie 1. raksturlieluma.

Kritērija mērvienības:

- D1C6: nelabvēlīgi ietekmētā dzīvotnes platība kvadrātkilometros (km²) un kā proporcionālā daļa (procentos) no dzīvotņu tipa kopējās platības.

Temats

Bentiskās dzīvotnes (saistībā ar 1. un 6. raksturlielumu)

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Kritērijus D6C1, D6C2 un D6C3 sk. šā pielikuma I daļā.		
Bentisko dzīvotņu lieltipi, kas uzskaitīti 2. tabulā, ja reģionā vai apakšreģionā tādi sastopami, un citi dzīvotņu tipi, kā definēts punkta otrajā daļā. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā var izvēlēties vēl citus dzīvotņu tipus saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti “sugu un dzīvotņu atlases specifikācijās”, un to vidū var būt dzīvotņu tipi, kas uzskaitīti saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK vai starptautiskos nolīgumos, piemēram, reģionālajās jūras konvencijās, šādā nolūkā: a) novērtēt katru dzīvotņu lieltipu pie kritērija D6C5; b) novērtēt šos dzīvotņu tipus. Dzīvotņu tipu to pašu kopu izmanto gan bentisko dzīvotņu novērtēšanai pie 1. raksturlieluma, gan jūras gultnes integritātes novērtēšanai pie 6. raksturlieluma.	D6C4 – primārais kritērijs Antropogēno slodžu izraisīto dzīvotņu tipa zudumu platība nepārsniedz noteiktu proporcionālo daļu no dzīvotņu tipa dabiskās platības novērtējamā teritorijā. Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā un ņemot vērā reģionālo vai apakšreģionālo specifiku, nosaka maksimālo pieļaujamo dzīvotņu zudumu platību kā daļu no dzīvotņu tipa kopējās dabiskās platības.	Novērtējuma mērogs Reģiona vai apakšreģiona apakšrajoni, kuri atspoguļo dzīvotņu lieltipa sugu sastāva bioģeogrāfiskās atšķirības. Kritēriju izmantošana Katra dzīvotņu tipa vienu novērtējumu pēc kritērijiem D6C4 un D6C5 izmanto gan bentisko dzīvotņu novērtēšanai pie 1. raksturlieluma, gan jūras gultnes integritātes novērtēšanai pie 6. raksturlieluma. To, kādā mērā ir sasniegts labs vides stāvoklis, katrai novērtētajai teritorijai izsaka šādi:
	D6C5 – primārais kritērijs Tas, kādā platībā antropogēno slodžu dēļ ir nelabvēlīgi ietekmēts dzīvotnes stāvoklis, t. sk. ir mainījusies tās biotiskā vai abiotiskā struktūra un funkcijas (piem., tipiskais sugu sastāvs un to relatīvais skaitliskums, īpaši jutīgu vai trauslu sugu iztrūkums vai tādu sugu iztrūkums, kas nodrošina svarīgas funkcijas, sugas īpatņu izmēru struktūra), nepārsniedz noteiktu proporcionālu daļu no dzīvotnes dabiskās platības novērtējamā teritorijā.	a) D6C4: aplēse par katru dzīvotņu tipa zudumu proporcionālo daļu un platību, un tas, vai ir sasniegta noteiktā robežvērtība; b) D6C5: aplēse par katru dzīvotņu tipu skārušo nelabvēlīgo ietekmju proporcionālo daļu un platību, un tas, vai ir sasniegta noteiktā robežvērtība; c) dzīvotņu tipa vispārējais stāvoklis, ko nosaka, izmantojot Savienības līmenī saskaņotu metodi, kuras pamatā ir a) un b) apakšpunkts, un saraksts ar dzīvotņu lieltipiem novērtējamā teritorijā, kas netika novērtēti.

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
	Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā un ņemot vērā reģionālo vai apakšreģionālo specifiku, nosaka robežvērtības nelabvēlīgajai ietekmei uz katra dzīvotņu tipa stāvokli, nodrošinot saderību ar attiecīgajām vērtībām, kas noteiktas pie 2., 5., 6., 7. un 8. raksturlieluma. Dalībvalstis Savienības līmeņa sadarbībā un ņemot vērā reģionālo vai apakšreģionālo specifiku, nosaka maksimālo pieļaujamo nelabvēlīgo seku platību kā daļu no dzīvotņu tipa kopējās dabiskās platības.	

Kritērija elementi

2. tabula

Bentisko dzīvotņu lieltipi, t. sk. attiecīgās bioloģiskās sabiedrības (relevantas kritērijiem pie 1. un 6. raksturlieluma), kas ir ekvivalenti vienam vai vairākiem dzīvotņu tiptiem Eiropas Dabas informācijas sistēmas (EUNIS) dzīvotņu klasifikācijā ⁽¹⁾. Izmaiņas EUNIS tipoloģijā atspoguļosies arī dzīvotņu lieltipos, ko izmanto Direktīvas 2008/56/EK un šā lēmuma vajadzībām.

Ekosistēmas elements	Dzīvotņu lieltipi	Attiecīgie EUNIS dzīvotņu kodi (2016. gada versija)
Bentiskās dzīvotnes	Litorālās klintis un biogēnie rifi	MA1, MA2
	Litorālie nogulumi	MA3, MA4, MA5, MA6
	Infralitorālās klintis un biogēnie rifi	MB1, MB2
	Infralitorālie rupjie nogulumi	MB3
	Infralitorālie jauktie nogulumi	MB4
	Infralitorālās smiltis	MB5
	Infralitorālās dūņas	MB6
	Cirkalitorālās klintis un biogēnie rifi	MC1, MC2
	Cirkalitorālie rupjie nogulumi	MC3
	Cirkalitorālie jauktie nogulumi	MC4
	Cirkalitorālās smiltis	MC5
	Cirkalitorālās dūņas	MC6
	Cirkalitorālās klintis un biogēnie rifi atkrastē	MD1, MD2

Ekosistēmas elements	Dzīvotņu lieltipi	Attiecīgie EUNIS dzīvotņu kodi (2016. gada versija)
	Cirkalitorālie rupjie nogulumi atkrastē	MD3
	Cirkalitorālie jauktie nogulumi atkrastē	MD4
	Cirkalitorālās smiltis atkrastē	MD5
	Cirkalitorālās dūņas atkrastē	MD6
	Augšējās batiāles ⁽²⁾ klintis un biogēnie rifi	ME1, ME2
	Augšējās batiāles nogulumi	ME3, ME4, ME5, ME6
	Apakšējās batiāles klintis un biogēnie rifi	MF1, MF2
	Apakšējās batiāles nogulumi	MF3, MF4, MF5, MF6
	Abisāle	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

⁽¹⁾ Evans, D. (2016). Revising the marine section of the EUNIS Habitat classification – Report of a workshop held at the European Topic Centre on Biological Diversity, 12 & 13 May 2016. ETC/BD Working Paper No A/2016.

⁽²⁾ Ja EUNIS klasifikācijā tas nav konkrēti definēts, tad robežu starp augšējo batiāli un apakšējo batiāli var noteikt kā konkrētu dziļumu.

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes par tematu “Bentiskās dzīvotnes”.

- Kad vien iespējams, katra dzīvotņu tipa stāvokli novērtē, izmantojot novērtējumus saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2000/60/EK (piemēram, par dzīvotņu lieltipu apakštipiem).
- Kritērija D6C4 novērtēšanā izmanto novērtējumu pie kritērija D6C1.
- Kritēriji D6C4 un D6C5 ir ekvivalenti Direktīvas 92/43/EEK kritērijiem “areāls/dzīvotņu tipa aptvertā platība areālā” un “specifiskas struktūras un funkcijas”.
- Attiecībā uz D6C5 ņem vērā novērtējumus par slodžu (tostarp to, kas minētas pie kritērijiem D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 un D8C4) izraisīto nelabvēlīgo ietekmi.
- Pie D6C5 kritērija sugu sastāvs attiecas uz zemāko novērtēšanai piemēroto taksonomisko rangu.

Kritērija mērvienības:

- D6C4: dzīvotnes zudumu platība kvadrātkilometros (km²) un kā proporcionālā daļa (procentos) no dzīvotņu tipa kopējās platības,
- D6C5: nelabvēlīgi ietekmētā dzīvotnes platība kvadrātkilometros (km²) un kā proporcionālā daļa (procentos) no dzīvotņu tipa kopējās platības.

Sugu un dzīvotņu atlases specifikācijas pie tematiem “Jūras putnu, zīdītāju, rāpuļu, zivju un galvkāju sugu grupas”, “Pelaģiskās dzīvotnes” un “Bentiskās dzīvotnes”.

Sugas un dzīvotnes, kas iekļaujamās sugu grupās un pelaģisko un bentisko dzīvotņu lieltipos, atlasa, pamatojoties uz šādiem principiem.

- Zinātniskie kritēriji (ekoloģiskā relevance):

- sugas/dzīvotnes ir reprezentatīvas ekosistēmas elementam (sugu grupai vai dzīvotņu lieltipam) un ekosistēmas funkcionēšanai (piem., dzīvotņu un populāciju sasaiste, būtiskāko dzīvotņu pilnīgums un integritāte), tās ir relevantas stāvokļa/ietekmju novērtēšanai, piemēram, tām attiecīgajā ekosistēmas elementā ir nozīmīga funkcionāla loma (piem., liela vai specifiska bioloģiskā daudzveidība, produktivitāte, trofiskās saiknes, specifisks resurss vai pakalpojums) vai to dzīves ciklam piemīt īpašas iezīmes (vecums un izmērs vairošanās brīdī, ilgmūžība, migrācijas uzvedība);

- b) sugas/dzīvotnes ir relevantas, lai varētu novērtēt antropogēnās slodzes, kam ekosistēmas elements ir pakļauts, jo tās ir jutīgas pret slodzi un novērtējamā teritorijā tai pakļautas (un pret to uzņēmīgas);
- c) sugas/dzīvotnes novērtējamā teritorijā ir pietiekamā skaitā vai apmērā, lai varētu kalpot par piemērotu indikatoru novērtēšanā;
- d) atlasīto sugu vai dzīvotņu kopas iespēju robežās aptver ekosistēmas elementa visas ekoloģiskās funkcijas un dominējošās slodzes, kam ekosistēmas elements ir pakļauts;
- e) ja sugas vai sugu grupas ir cieši piesaistītas konkrētam dzīvotņu lieltipam, tās monitoringa un novērtēšanas nolūkā var iekļaut attiecīgajā dzīvotņu tipā; tādā gadījumā sugas neiekļauj sugu grupas novērtējumā.

2. Citi praktiski kritēriji (kam ir mazāks svars nekā zinātniskajiem kritērijiem):

- a) monitoringa un tehniskās iespējas;
- b) monitoringa izmaksas;
- c) pienācīgas datu laikrindas.

Novērtējamo sugu un dzīvotņu reprezentatīva kopa lielākoties būs specifiska reģionam vai apakšreģionam, lai gan atsevišķas sugas var būt sastopamas vairākos reģionos vai apakšreģionos.

Temats

Ekosistēmas, t. sk. barības tīkli (saistībā ar 1. un 4. raksturlielumu)

Kritēriji, tostarp kritērija elementi, un metodiskie standarti

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
Ekosistēmas trofiskās ģildes. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā izveido trofisko ģilžu sarakstu.	D4C1 – primārais kritērijs Trofiskās ģildes daudzveidību (sugu sastāvs un to relatīvais skaitliskums) nelabvēlīgi neietekmē antropogēnās slodzes. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības.	Novērtējuma mērogs Baltijas jūra un Melnā jūra – reģioni; Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļa un Vidusjūra – apakšreģioni. Vajadzības gadījumā var izmantot apakšreģionus.
	D4C2 – primārais kritērijs Kopējā skaitliskuma līdzsvaru starp trofiskajām ģildēm nelabvēlīgi neietekmē antropogēnās slodzes. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības.	Kritēriju izmantošana Ja vērtības neietilpst robežvērtību diapazonā, tā var būt ierosa tālākiem pētījumiem un izmeklēšanai, lai noskaidrotu šīs parādības cēloņus.
	D4C3 – sekundārais kritērijs Pie trofiskās ģildes piederošo īpatņu sadalījumu pēc izmēra nelabvēlīgi neietekmē antropogēnās slodzes. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības.	

Kritērija elementi	Kritēriji	Metodiskie standarti
	D4C4 – sekundārais kritērijs (vajadzības gadījumā izmanto arī pie kritērija D4C2) Trofiskās ģildes produktivitāti nelabvēlīgi neietekmē antropogēnās slodzes. Dalībvalstis reģionālā vai apakšreģionālā sadarbībā nosaka robežvērtības.	

Monitoringa un novērtēšanas specifikācijas un standartizētas metodes

1. Sugu sastāvs attiecas uz zemāko novērtēšanai piemēroto taksonomisko rangu.
2. Atlasot uz kritērija elementiem attiecināmās trofiskās ģildes, ņem vērā ICES trofisko ģil u sarakstu ⁽¹⁾, un atlasītās ģildes atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) vismaz trīs trofiskās ģildes;
 - b) divas no tām ir trofiskās ģildes, pie kurām nepieder zivis;
 - c) vismaz viena ir primārā ražojošā trofiskā ģilde;
 - d) tās, vēlams, ir reprezentatīvas barības ķēdes augšējām, vidējām un apakšējām posmam.

Mērvienības:

- D4C2: visu trofiskajā ģildē ietilpstošo sugu kopējais skaitliskums (īpatņu skaits vai biomasas tonnās (t)).

⁽¹⁾ ICES Advice (2015) Book 1, ICES special request advice, publicēts 2015. gada 20. martā.

LABOJUMI

Labojums Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/1011 (2015. gada 24. aprīlis), ar kuru papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 273/2004 un Padomes Regulu (EK) Nr. 111/2005, ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm, un ar kuru atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 1277/2005

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 162, 2015. gada 27. jūnijs)

15. lappusē 3. panta 9. punkta otrās daļas i) apakšpunktā:

tekstu: “derīguma termiņa beigas, ja tas noteikts saskaņā ar šīs regulas 3. panta 6. punktu vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 273/2004 3. panta 5. punktu;”

lasīt šādi: “derīguma termiņa beigas, ja tas noteikts saskaņā ar šīs regulas 3. panta 7. punktu vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 273/2004 3. panta 5. punktu;”.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV